

माथीना वषेदी सुवा

COLLECTOR OF

28 FEB 1944

BOMBAY

माथीना वषेदी

सुवाती

२४४५५

Price 3 Pies

किंमत ३ पाई

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૪૪૬૬ કિંમત ૭-૦-૩

ગ્રંથનામ મોલ્ડીની લખેલી સુધાતા?

વર્ગિક પદ:૨૩૧

માતૃની લખેલી સુવાર્તા

૧ ઈસુ ખ્રિસ્ત જે દાઉદનો દીકરો, જે ઇબ્રાહીમનો દીકરો, તેની વંશાવળી.
૨ ઇબ્રાહીમથી ઇસહાક થયો, અને ઇસહાકથી યાકૂબ થયો, અને
યાકૂબથી યહુદાહ તથા તેના ભાઈઓ થયા; ૩ અને યહુદાહથી થામરને પેટે
ફારેસ તથા ઝારા થયા. અને ફારેસથી હસરન થયો, ને હસરનથી આરામ
થયો. ૪ અને આરામથી આમીનાદાબ થયો, અને આમીનાદાબથી નાહશોન
થયો, અને નાહશોનથી સલ્મોન થયો; ૫ અને સલ્મોનથી રહાબને પેટે બોઆઝ
થયો, અને બોઆઝથી દાયને પેટે બોબેક થયો, અને બોબેકથી યિશાઇ થયો;
૬ અને યિશાઇથી દાઉદ રાજ થયો.

અને ડેરીયાહની જે વહુ હતી તેને પેટે દાઉદથી સુલેમાન થયો; ૭ અને
સુલેમાનથી રહાબઆમ થયો, અને રહાબઆમથી આબીયાહ થયો, અને
આબીયાહથી આસા થયો; ૮ અને આસાથી યહોશાફાટ થયો, અને યહોશા-
ફાટથી યોરામ થયો, અને યોરામથી ઓઝીયાહ થયો; ૯ અને ઓઝીયાહથી
યોયામ થયો, અને યોયામથી આહાઝ થયો, અને આહાઝથી હઝકીયાહ
થયો; ૧૦ અને હઝકીયાહથી મનાશોહ થયો, અને મનાશોહથી આમોન થયો,
અને આમોનથી યોરીયાહ થયો; ૧૧ અને આબેલના બંદીવાસને વખતે
યોરીયાહથી યખેન્યાહ તથા તેના ભાઈઓ થયા.

૧૨ અને આબેલનો બંદીવાસ થયા પછી, યખેન્યાહથી સલથાઈલ થયો, અને
સલથાઈલથી ઝફબાબેલ થયો; ૧૩ અને ઝફબાબેલથી અબીહુદ થયો, અને
અબીહુદથી એલીયાકીમ થયો, અને એલીયાકીમથી આઝોર થયો; ૧૪ અને
આઝોરથી સાહક થયો, અને સાહકથી આખીમ થયો, અને આખીમથી એલીહુદ
થયો; ૧૫ અને એલીહુદથી એલિશાઝર થયો, અને એલિશાઝરથી માત્યાન
થયો, અને માત્યાનથી યાકૂબ થયો; ૧૬ અને યાકૂબનાં યુસફ જે મરિયમનો
વર હતો તે થયો; એ [મરિયમ]થી ઇસુ જે ખ્રિસ્ત કહેવાય છે તે જન્મ્યો.

૧૭ માટે ઇબ્રાહીમથી દાઉદ સુધી બધી મળીને ચૌદ પેઢી; અને દાઉદથી
આબેલના બંદીવાસ સુધી ચૌદ પેઢી; અને આબેલના બંદીવાસના કાળથી
ખ્રિસ્ત [ના વખત] સુધી ચૌદ પેઢી થઈ.

૧૮ અને ઇસુ ખ્રિસ્તનો જન્મ આ પ્રમાણે થયો, એટલે તેની મા મરિયમનું
વેળીશાળ યુસફ જેડે થયા પછી, તેઓનાં મિલાપ થયા અગાઉ પવિત્ર
આત્માથી તે ગર્ભવતી થએલી જણાઈ. ૧૯ અને તેનો વર યુસફ જે નીતિવાન

આજ્ઞાસ હતો, તેણે તેનું હિંચાકી રીતે અપમાન કરવા ન ચાહતાં, તેને ગુપ્ત રીતે મૂકી દેવાનું થાયું. ૨૦ પણ એ સંબંધી તે વિચારતો હતો, એટલામાં પ્રભુના કૃતે તેને સ્વપ્નમાં દર્શન કઇને કહ્યું, કે એા યુક્ત, હાઉદના દીકરા, તારી વહુ મસ્તિમને તેડી લાવવાને બીહી મા; કેમકે તેને જે ગર્ભ રહેલો છે તે પવિત્ર આત્માથી છે. ૨૧ અને તેને દીકરો થશે, ને તું તેનું નામ ઇસુ પાડશે; કેમકે જે પોતાના લોકોને તેઓનાં પાપમાંથી તારશે ને એજ છે. ૨૨ હવે એ બધું એ માટે થયું, કે પ્રભુએ પ્રબોધકની મારફતે જે કહાવ્યું હતું તે પૂરું થાય, એટલે

૨૩ જુઓ, કુમારી ગર્ભવતી થશે, ને તેને દીકરો થશે, ને તેનું નામ તેઓ ઇમાનુએલ પાડશે.

જેનો અર્થ એ છે, કે દેવ આપણી સાથે. ૨૪ ત્યારે યુસફે ઊંઘમાંથી ઊડીને જેમ પ્રભુના કૃતે તેને આજ્ઞા આપી હતી તેમ કર્યું, એટલે તે પોતાની વહુને તેડી લાવ્યો. ૨૫ અને તેને દીકરો થયો ત્યાં સુધી તેણે તેને ભાળી નહિ; અને તેણે તેનું નામ ઇસુ પાડ્યું.

હવે હેરોદ શત્રુના સમયમાં ચલુદાહના બેથલેહેમમાં ઇસુ જન્મ્યો, ૨ ત્યારે જુઓ, માગીઓએ પૂર્વથી યજ્ઞશાલેમમાં આવીને પૂછ્યું, કે ૨ ચલુદીઓનો જે રાજ જન્મ્યો છે, તે કયાં છે? કેમકે પૂર્વમાં તેનો તારો જોઇને અમે તેનું ભજન કરવા આવ્યા છીએ. ૩ અને એ સાંભળીને હેરોદ શત્રુ ગભરાયો, ને તેની સાથે આખું યજ્ઞશાલેમ પણ ગભરાયું. ૪ પછી તેણે સર્વ મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા લોકોના શાસ્ત્રીઓને એકઠા કરીને તેઓને પૂછ્યું, કે ખ્રિસ્તનો જન્મ કયાં થવો જોઇએ? ૫ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું, કે ચલુદાહના બેથલેહેમમાં; કેમકે પ્રબોધકે એમ લખ્યું છે, કે ૬ એા ચલુદાહ દેશના બેથલેહેમ,

તું ચલુદાહના સુખાઓમાં કોઇ પ્રકારે રાજથી નાનું નથી,

કેમકે તારામાંથી એક અધિપતિ નીકળશે,

જે મારા ઇસ્ત્રાએલી લોકોનો પાળક થશે.

૭ ત્યારે હેરોદે તે માગીઓને ગુપ્તમાં બોલાવીને, તારો કઇ વેળાએ કાપાયો, તે વિષે તેઓ પાસેથી ચાકસાઇથી બપર મેળવી. ૮ અને તેણે તેઓને બેથલેહેમમાં મોકલતાં કહ્યું, કે તમે જઇને તે બાળક સંબંધી સારી પેઠે શોધ કરો, ને જડયા પછી મને બપર આપો, એ માટે કે હું પણ આવીને તેનું ભજન કરું. ૯ ત્યારે તેઓ રાતનું કહેવું સાંભળીને ગયા, ને જુઓ, જે તારો પૂર્વમાં તેઓએ દીઠો હતો તે તેઓની આગળ ચાલતા ગયા, ને બાળક હતો તે કેકણા હિપર આવીને ધૂલ્યો. ૧૦ અને તેઓ તારાને જોઇને મહા આનંદથી હરખાયા. ૧૧ અને ઘરમાં જઇને તેઓએ બાળકને તેની મા મસ્તિમની પાસે દીધો, ને પગે પડીને તેનું ભજન કર્યું; પછી તેઓએ પોતાની જણણી છાડીને

હોના તથા હોખાન તથા બોળનું તેને નજરાણું કયું. ૧૨ અને હેરોદ પાસે પાછા જઈ નહિ, એમ સ્વપ્નમાં એતવણી મળ્યાથી તેઓ બીજે માર્ગે પોતાના દેશમાં પાછા ગયા.

૧૩ અને તેઓના પાછા ગયા પછી જુઓ, પ્રભુના દૂતે સ્વપ્નમાં યુસફને દર્શન લઈને કહ્યું, કે ઊઠ, ને બાળક તથા તેની માને લઈને મિસરમાં નાસી જા, ને જુ તને કહ્યું ત્યાં લગી ત્યાં જ રહે; કેમકે બાળકને મારી નાખવા સારૂ હેરોદ તેની શોધ કરવાના છે. ૧૪ ત્યારે તે ઊઠીને બાળક તથા તેની માને લઈને રાત્રે મિસરમાં ગયા; ૧૫ અને હેરોદના મરણ લગી તે ત્યાં રહ્યો, એ માટે કે પ્રભુએ પ્રબોધકની મારફતે જે કહાવ્યું હતું તે પૂરું થાય, કે મિસરમાંથી મં મારા દીકરાને બોલાવો.

૧૬ ત્યારે હેરોદને માલૂમ પડ્યું, કે માગીઓએ મને ઠગ્યો, ત્યારે તે ધણે ગુસ્સે થયો, ને [માણસો] માકલીને જે વેળા સંબંધી તેણે માગીઓની પાસેથી ચાકનાદથી અમર મેળવી હતી, તે વેળા પ્રમાણે એ વર્ષના તથા તેથી નાના બેટલા બાળકો પ્રત્યેકેમમાં તથા તેની સંઘળી સીમમાં હતા, તે સર્વને તેણે મારી નાંખાવ્યા. ૧૭ ત્યારે યિર્મ્યાહ પ્રબોધકે જે કહ્યું હતું તે પૂરું થયું, કે ૧૮ રહવાનો તથા મોટા વિલાપનો પોકાર રામામાં સંભળાયો,

એવે ગાંઠેલ પોતાનાં બાળકો સારૂ રહી,

ને તે ડિલાસો પામવાને નહોતી ચાહતી, કેમકે તેઓ નથી.

૧૯ અને હેરોદના મરણ પછી, જુઓ, પ્રભુના દૂતે મિસરમાં યુસફને સ્વપ્નમાં દર્શને લઈને કહ્યું, કે ૨૦ ઊઠ, ને બાળક તથા તેની માને લઈને ઈસ્રાએલ દેશમાં જા; કેમકે બાળકનો જીવ લેવાની જેઓ શોધ કરતા હતા, તેઓ મરી ગયા છે. ૨૧ ત્યારે તે ઊઠીને બાળક તથા તેની માને લઈને ઈસ્રાએલ દેશમાં આવ્યો. ૨૨ પણ આર્નેલાહિરા તેના આપ હેરોદને ડેકાણે ચઢુદાહમાં રાખ્ય કરે છે, એ સાંભળીને તે ત્યાં જતાં બીધા; તોપણ સ્વપ્નમાં એતવણી પામીને તે ગાલીલના પ્રાંત લાઝી વળ્યો. ૨૩ અને તે નાજારી કહેવાશે, એવું પ્રબોધકોનું કહેલું પૂરું થાય તે માટે તે નાજારેથ નામના નગરમાં જઈ રહ્યો.

૩ અને તે દહાડાઓમાં યોહાન આપ્તિરમા કરનાર પ્રગટ થયો, ને ચઢુદાહના રાતમાં ઉપદેશ કરતાં એમ કહેતા, કે ૨ પરતાવો કરો; કેમકે આકાશનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે. ૩ કારણ કે જેના વિષે યશાયાહ પ્રબોધકે કહ્યું હતું, કે

રાતમાં પોકારનારની એવી વાણી, કે

પ્રભુનો માર્ગ તૈયાર કરો,

તેના રસ્તા સીધા કરો,

તે એજ છે. ૪ અને તે યોહાનનાં જુગડાં જાંટનાં રૂખાંનાં હતાં, ને તેની

કમરે ચામડાનો પડો હતો, ને તીડો તથા રાની મધ તેનો ખોરાક હતો. ૫ ત્યારે ચક્રશાલેખના તથા ચક્રુદાહના તથા ચરદનના આખા પ્રદેશના લોક તેની પાસે ગયા; ૬ અને પોતાનાં પાપ કબૂલ કરીને તેઓ ચરદન નદીમાં તેનાથી આપ્તિરમા પામ્યા. ૭ પણ ફરોશીઆમાંના તથા સાદુકીઆમાંના ઘણાને તેનાથી આપ્તિરમા પામવા સાફ આવતા જોઈને તેણે તેઓને કહ્યું, કે આ સંપોના વંશ, આવનાર કોયથી નાસવાને કોણે તમને ચતાવ્યા? ૮ તો ખસ્તાવો [કરનારાને] શોભે એવાં ફળ આપો; ૯ અને તમારા મનમાં એમ કહીશું ન બારો, કે ઇબ્રાહીમ અમારો આપ છે: કેમકે હું તમને કહું છું, કે આ પત્થરોમાંથી ફેવ ઇબ્રાહીમને સાફ છોકરાં ઉત્પન્ન કરી શકે છે. ૧૦ અને હમણાં જ ઝાટોની જડ પર કહાડો મુકાયો છે. માટે દરેક ઝાડ જે સાફ ફળ નથી આપતું તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નાખાય છે. ૧૧ ખરતાવાને આવ તું, પાણીએ તમારું આપ્તિરમા કરું છું ખરો, પણ જે મારી પાછળ અમાનનાર છે તે મારા કરતાં સમર્થ છે, ને તેનાં ચંપલ હું ઊંચકવા યોગ્ય નથી, ને તમારું આપ્તિરમા પવિત્ર આત્માએ તથા અગ્નિએ કરશે. ૧૨ તેનું સંપૂર્ણ નાના હાથમાં છે, ને તે પોતાની ખળીને પૂરેપૂરી સાફ કરશે, ને પોતાના પડો ત્વંદરમા લારશે, પણ હું તું ન હોલવાનાર અગ્નિમાં તે બાળી નાખશે.

૧૩ ત્યારે ઇસુ યોહાનથી આપ્તિરમા પામવા સાફ ગાલીલથી ચરદન [નદીએ] તેની પાસે આવ્યો. ૧૪ પણ યોહાને તેને વારતાં કહ્યું, કે તારાથી મારે આપ્તિરમા પામવું જોઈએ, ને તું તું મારી પાસે આવે છે? ૧૫ પણ ઇસુએ તેને ઉત્તર દીધો, કે હમણાં એમ થવા દે: કેમકે સર્વ ન્યાયાપણું એમ પૂરું કરવું આપણને ઘટારત છે. ત્યારે તેણે તેને આપ્તિરમા પામવા દીધું. ૧૬ અને ઇસુ આપ્તિરમા પામીને તરત પાણીમાંથી નીકળી આવ્યો: અને જુઓ, તેને સાફ આકાશ ઉઘડાયું, ને દેવના આત્માને કબૂતરની પેઠે ઊતરતો ને પોતા પર આવતા તેણે દીડો. ૧૭ અને જુઓ, એવી આકાશવાણી થઈ, કે આ મારો વહાલો દીકરો છે, એના પર હું પ્રસન્ન છું.

✠

ત્યાર પછી ઇસુનું પરીક્ષણ શેતાનથી થાય એ માટે આત્મા તેને રાનમાં લઈ ગયો. ૨ અને આળીસ સતઠહાડા સુધી ઉપવાસ કર્યા પછી તેને ભૂખ લાગી. ૩ અને પરીક્ષણ કરનારે તેની પાસે આવીને કહ્યું, કે જો તું દેવનો દીકરો છે, તો આ પત્થરોને કહો, કે તે રોટલી થઈ જાય. ૪ પણ તેણે ઉત્તર દીધો, કે એમ લખેલું છે, કે માણસ એકલી રોટલીથી નહિ, પણ હરેક શબ્દ જે દેવના મોંમાંથી નીકળે છે તેથી જીવશે. ૫ ત્યારે શેતાન તેને પવિત્ર નગરમાં લઈ જાય છે, ને મંદિરના યુરજ પર તેને બેસાડે છે; ૬ અને તેને કહે છે, કે જો તું દેવનો દીકરો છે, તો પોતાને હેઠળ પાડી નાખ; કેમકે એમ લખેલું છે, કે

તે પોતાના દૂતોને તારા સંબંધી આજ્ઞા કરશે;
અને તેઓ તને પોતાના હાથો પર ધરી લેશે,
રથોને તારો પગ પત્થર સાથે અડકાવશે.

૭ ઈસુએ તેને કહ્યું, એમ પણ લખેલું છે, કે પ્રભુ તારા દેવનું પરીક્ષણ તું ન કર. ૮ ફરીથી શેતાન તેને ઘણા ઊંચા પહાડ ઉપર લઈ જાય છે, ને જગતનાં સમ્રાજ્યાં રાજ્ય તથા તેઓનો મહિમા તને દેખાડે છે; ૯ અને તેને કહે છે, જો તું પગે પડીને માથું ભજન કરે, તો આ રાજ્યાં હું તને આપીશ. ૧૦ ત્યારે ઈસુ તેને કહે છે, કે અરે શેતાન, આવો જા; કેમકે લખેલું છે, કે પ્રભુ તારા દેવનું ભજન કર ને તેની એકલાની જ સેવા કર. ૧૧ ત્યારે શેતાન તેને મૂકીને જાય છે, અને જુઓ, દૂતોએ તેની પાસે આવીને તેની સેવા કરી.

૧૨ યોહાન બીબાન કરાવ્યો છે, એવું સાંભળીને ઈસુ “ગાલીલમાં પાછો ગયા: ૧૩ અને નાઝારેથ મૂકીને ઝબુલોનની તથા નફથાલીમની સીમમાંના સમુદ્ર પાસેના કાપરનાહુમમાં તે આવી રહ્યો. ૧૪ એ માટે કે યશાયાહ પ્રવેશકે જે કહ્યું હતું તે પૂર્વ થાય, કે

૧૫ ઝબુલોનના પ્રાંતના તથા નફથાલીમના પ્રાંતના,

ચન્દન પારોના સમુદ્રના રતનાઓમાં,

એટલે નિદશીઓના ગાલીલમાંના

૧૬ જે લોક અધારમાં બેઠેલા હતા,

તેઓએ મોટું અજવાળું દીધું,

ને મરજરથાનમાં તથા મગ્લાષાયામાં જેઓ બેઠેલા હતા,

તેમના પર અજવાળું પ્રકાશ્યું

૧૭ ત્યારથી ઈસુ પ્રગટ કરવા તથા કહેવા લાગ્યો, કે પરતાવો કરો, કેમકે આકાશનું રાજ્ય પાસે આવ્યું છે.

૧૮ અને ઈસુ ગાલીલના સમુદ્રને કહે ચાલતો હતો, ત્યારે તેણે બે ભાઈઓને, એટલે સીમોન જે પીતર કહેવાય છે તેને તથા તેના ભાઈ આન્દ્રિયાને સમુદ્રમાં જઈ નાખતા દીઠા; કેમકે તેઓ માછી હતા. ૧૯ અને તે તેઓને કહે છે, કે મારી પાછળ આવો, ને હું તમને માણસોને પકડનારા કરીશ. ૨૦ અને તેઓ તરત જાગી મૂકીને તેની પાછળ ગયા. ૨૧ અને ત્યાંથી આગળ જતાં તેણે બીજા બે ભાઈઓને, એટલે ઝબુલોન દીકરા થાફૂબને તથા તેના ભાઈ યોહાનને, તેઓના આપ ઝબુલોન સાથે વહાણમાં પોતાની જાગો સાંધતા જોઈને તેઓને પણ તેડ્યા. ૨૨ ત્યારે તેઓ તરત વહાણને તથા પોતાના આપને મૂકીને તેની પાછળ ગયા.

૨૩ અને ઈસુ તેઓનાં સલામથાનોમાં ઉપદેશ કરતો, ને રાજ્યની સુચાર્તા પ્રગટ કરતો, ને લોકોમાં હરેક પ્રકારનો રોગ તથા દુઃખ મટાડતો આખા ગાલીલમાં

કર્યો. ૨૪ ત્યારે આખા સુરીઆમાં તેની કીર્તિ ફેલાઈ ગઈ; અને સઘળાં માંદાઓને, ઓટલે અનેક જતનાં રોગીઓને તથા પીડાતાઓને તથા ભૂત વળગેલાઓને તથા ફેફસાંવાળાઓને તથા પક્ષધાતીઓને તેઓ તેની પાસે લાવ્યા; અને તેણે તેઓને સાજાં કર્યાં. ૨૫ અને ગાલીલથી તથા દેકાપલીસથી તથા યરૂશાલેમથી તથા યહુદાહથી તથા યરદનને પેલે પારથી લોકોનાં ઠોળેઠોળાં તેની પાછળ ગયાં.

૫ ત્યારે ઘણાં લોકોને જોઈને તે પહાડ પર ચઢી ગયો; અને તેના બેઠા પછી તેના શિષ્યો તેની પાસે આવ્યા. ૨ અને તેણે પોતાનું મોં હિથાકીને તેઓને ઉપદેશ કરતાં કહ્યું, કે

૩ આતમામાં જેઓ રાંક છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે.

૪ જેઓ શોક કરે છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દિલાસો પામશે.

૫ જેઓ નમ્ર છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ પૃથ્વીનું વતન પામશે.

૬ જેઓને ન્યાયીપણાની ભૂખ તથા તરસ છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ ધરાશે.

૭ હયાળુઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ હયા પામશે.

૮ મનમાં જેઓ શુદ્ધ તેઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ દેવને જોશે.

૯ સલાહ કરાવનારાઓને ધન્ય છે; કેમકે તેઓ રવના દીકરા કહેવાશે.

૧૦ ન્યાયીપણાને લીધે જેઓની સત્તાવણી કરાઈ છે તેઓને ધન્ય છે; કેમકે આકાશનું રાજ્ય તેઓનું છે. ૧૧ જ્યારે લોક તમારી નિંદા કરશે, ને પૂઠે લાગશે, ને મારે લીધે તમારી વિરુદ્ધ તરેહ તરેહની ભૂંડી વાત અગત્યતાથી કહેશે, ત્યારે તમને ધન્ય છે. ૧૨ તમે આનંદ કરો તથા ઘણા હરખાવ્યા; કેમકે આકાશમાં તમારો બહલો મોટો છે; કેમકે તમારી અગાઉના પ્રબોધકોની પૂઠે તંઓ અમજ લાવ્યા હતા.

૧૩ તમે જગતનું મીઠું છો; પણ જો મીઠું બેસ્વાદ થયું હોય તો તે શાથી ખાઈ કરારો ? બહાર કેંકાવા તથા માણસોના પગ તળે ઠુંકાવા વગર તે ખીજા કંઈ કામનું નથી. ૧૪ તમે જગતનું અજવાળું છો. પહાડ પર વસાવેલું નગર સંતાઈ રહી શકતું નથી. ૧૫ અને દીવો કરીને તેને માપ તોળે નહિ, પણ દીવો પર મૂકવામાં આવે છે, ત્યારે ઘરમાંનાં બધાંને તે અજવાળું આપે છે. ૧૬ તેમજ તમે તમારું અજવાળું લોકોની આગળ એવું પ્રકાશવા દો કે તેઓ તમારી રૂડી કરણીઓ જોઈને આકાશમાંના તમારા બાપની સ્તુતિ કરે.

૧૭ નિયમશાસ્ત્ર અથવા પ્રબોધકોની વાતોનો નાશ કરવાને હું આવ્યો છું, એમ ન ધારો; હું નાશ કરવા તો નહિ, પણ પૂર્ણ કરવા આવ્યો છું. ૧૮ કેમકે હું તમને ખચીત કહું છું, કે આકાશ તથા પૃથ્વી જતાં રહે ત્યાં સુધી સઘળાં પૂરાં

અથા વગર નિયમશસ્ત્રમાંથી એક કાનો અથવા એક માત્રા જતી રહેશે નહિ. ૧૯ એ માટે આ સૌથી નાની આજ્ઞાઓમાંની એક જે કોઈ તોફારો, ને માણસોને એલું ક્રૂરતાં શિખવશે, તો તે આકાશના રાજ્યમાં સૌથી નાનો કહેવાશે; પણ જે કોઈ તે પાળશે ને શિખવશે તે આકાશના રાજ્યમાં મોટો કહેવાશે. ૨૦ કેમકે હું તમને કહું છું કે શાસ્ત્રીઓના તથા ફરોશીઓના ન્યાયીપણા કરતાં જે તમારું ન્યાયીપણું વધારે ન હોય, તો આકાશના રાજ્યમાં તમે નહિ જ પેસશો.

૨૧ હત્યા ન કર, ને જે કોઈ હત્યા કરે તે અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે, એમ પુરાતન કાળમાં લોકોને કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે; ૨૨ પણ હું તમને કહું છું, કે જે કોઈ પોતાના ભાઈ પર અમરો ક્રોધ કરે છે, તે અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે; અને જે પોતાના ભાઈને પાછ કહેશે તે ન્યાયસભાથી અપરાધી ઠરવાના જોખમમાં આવશે; અને જે તેને કહેશે કે તું મૂર્ખ છે, તે અગ્નિની ગેહેજાના જોખમમાં આવશે. ૨૩ એ માટે જે તું તારું અર્પણ વેદી પાસે લાવે, ને ત્યાં તને યાદ આવે કે મારા ભાઈને મારે વિરૂદ્ધ કંઈ છે, ૨૪ તો ત્યાં વેદી આગળ તારું અર્પણ મૂકીને જ, પહેલાં તારા ભાઈની સાથે સલાહ કર, ને ત્યાર પછી આવીને તારું અર્પણ ચઢાવ. ૨૫ ત્યાં સુધી તું તારા વાદીની જોડે માર્ગમાં છે, ત્યાં સુધી તેની સાથે વહેલો મળી જ; રખેન વાદી તને ન્યાયાધીશને સોંપે, ને ન્યાયાધીશ તને શિપાઈને સોંપે, ને તું કેદખાનામાં નંખાય. ૨૬ હું તને ખચીત કહું છું કે તું છેલ્લી દમટી ચુકવીશ નહિ, ત્યાં લગી તું ત્યાંથી બહાર નીકળનાર જ નથી.

૨૭ વ્યભિચાર ન કર, એમ કહેલું હતું એ તમે સાંભળ્યું છે; ૨૮ પણ હું તમને કહું છું, કે સ્ત્રી ઉપર જે કોઈ ખોટી નજર કરે છે, તેણે એટલામાં જ પોતાના મનમાં તેની જોડે વ્યભિચાર કર્યો છે. ૨૯ અને જે તારી જમણી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; કેમકે તારા અવયવોમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારું આપું શરીર નરકમાં ન નંખાય, એ તને ગુણકારક છે. ૩૦ અને જે તારો જમણો હાથ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; કેમકે તારા અવયવોમાંના એકનો નાશ થાય, ને તારું આપું શરીર નરકમાં ન નંખાય, એ તને ગુણકારક છે. ૩૧ જે કોઈ પોતાની સ્ત્રીને મૂકી દે તે તેને ફારગતી લખી આપે, એમ પણ કહેલું હતું. ૩૨ પણ હું તમને કહું છું કે વ્યભિચારના કારણ વગર જે કોઈ પોતાની સ્ત્રીને મૂકી દે, તે તેની પાસે વ્યભિચાર કરાવે છે; અને જે કોઈ તે મૂકી દીધેલીની જોડે લગ્ન કરે છે તે પણ વ્યભિચાર કરે છે.

૩૩ વળી, તું જૂઠા સમ ન ખા, પણ પ્રભુ પ્રત્યે તારા સમ પૂરા કર, એમ પુરાતન કાળમાં લોકોને કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે; ૩૪ પણ હું તમને

કહું છું, કે કંઈ જ સમ ન ખાઓ. આકાશના નહિ, કેમકે તે દેવનું રાજ્યાસન છે; ૩૫ અને પૃથ્વીના નહિ, કેમકે તે તેનું પાયાસન છે; અને યજ્ઞશાલેખના નહિ, કેમકે તે મોટા રાજનું નગર છે. ૩૬ અને તું તારા માથાના પાણ સમ ન ખા, કેમકે તારાથી એક નિમાળો ઘોળો અથવા કાળો કરી શકાતા નથી. ૩૭ પણ તમારું ઓલવું ત હાનું હા, ને નાનું ના હોય; કેમકે એ કરતાં અધિક એ કંઈ છે તે ભૂંડાથી છે.

૩૮ આંખને બદલે આંખ, ને હાંતને બદલે હાંત એમ કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે; ૩૯ પણ હું તમને કહું છું કે જે ભૂંડો હોય તેની સામા ન થાઓ; પણ જે કાંઈ તારા જમણા ગાલ પર તમારો મારે, તેની તરફ બીજો પણ ફેરવ. ૪૦ અને જે તારું બદન લેવા માટે તારા પર હાંવા કરે, તેને તારો અંગરખો પણ લેવા દે. ૪૧ અને જે કાંઈ બિચારાથી નવે એક ગાઉ તારી જાય, તેની સાથે બે ગાઉ જા. ૪૨ જે કાંઈ તારી પાસે માગે છે તેને તું આપ, ને તારી કને જે ઉછીનું લેવા ચાહે છે તેનાથી માં ન ફેરવ.

૪૩ તું તારા પડોસી પર પ્રીતિ કર, ને તારા વૈરી ઉપર દ્રેષ કર, એમ કહેલું હતું, એ તમે સાંભળ્યું છે. ૪૪ પણ હું તમને કહું છું કે તમે તમારા વૈરીઓ પર પ્રીતિ કરો, ને જેઓ તમારી પૃંડે લાગે તેને આને માટે પ્રાર્થના કરો: ૪૫ એ માટે કે તમે આકાશમાના તમારા બાપના દીકરા થાઓ; કારણ કે તે પોતાના સુરજન ભૂંડા તથા ભલા પર હિર્ગાન છે. ને ન્યાયી તથા અન્યાયી પર વરસાદ વરસાવે છે. ૪૬ કેમકે જેઓ તમારા પર પ્રીતિ કરે છે, તેઓ પર જ તમે પ્રીતિ કરો છો. તો તમને શું ફળ છે? હાણીઓ પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૭ અને જ તમે કેવળ તમારા ભાઈઓને સલામ કરો છો, તો તેમાં તમે વિશેષ શું કરો છો? વિદેશીઓ પણ શું એમ નથી કરતા? ૪૮ એ માટે જેવો તમારો આકાશમાના બાપ સંપૂર્ણ છે તેવા તમે સંપૂર્ણ થશો.

૬ માણસો તમને જુએ એવા હેતુથી નેઓની આગળ તમારા ધર્મકૃત્યો કરવાથી સાવધાન રહો, નહિ તો આકાશમાના તમારા બાપથી તમને ફળ મળવાનું નથી.

૨ એ માટે જ્યારે તું દાનધર્મ કરે, ત્યારે જેમ દોગીઓ સલામતોનામાં તથા રસ્તાઓમાં માણસોથી વખાણ પામવાને કરે છે, તેમ તું પોતાની આગળ રણશિંગડું ન વગાડ હું તમને ખચીત કહું છું કે તેઓ પોતાના બદલો પામી ચૂક્યા છે. ૩ પણ તું જ્યારે દાનધર્મ કરે, ત્યારે જે તારો જમણો હાથ કરે તે તારો ડાબો હાથ ન જાણે; ૪ એ માટે કે તારાં દાનધર્મ ગુપ્તમા થાય; અને ગુપ્તમાં જોનાર તારો બાપ તને તેનો બદલો આપશે.

૫ અને જ્યારે તમે પ્રાર્થના કરો છો ત્યારે દોગીઓના જેવા ન થાઓ; કેમકે માણસો તેઓને જુએ, માટે સલામતોનામાં તથા રસ્તાઓનાં નાકોઓ

અર ઊભા રહીને પ્રાર્થના કરવાનું તેમને પસંદ છે. હું તમને ખચીત કહું છું કે તેઓ પોતાનો અહલો પામી ચૂક્યા છે. ૬ પણ જ્યારે તું પ્રાર્થના કરે, ત્યારે તારી ઓરડીમાં પેસ, ને તારૂં બારણું બંધ કરીને ગુપ્તમાંના તારા આપની પ્રાર્થના કરે; અને ગુપ્તમાં જોનાર તારો આપ તને અહલો આપશે. ૭ અને તમે પ્રાર્થના કરતાં વિદેશીઓની પેઠે અમથો લવારો ન કરો, કેમકે તેઓ ધારે છે કે અમારા ઘણા ખોલવાથી અમારૂં સાંભળવામાં આવશે. ૮ એ માટે તમે તેઓના જેવા ન થાઓ; કેમકે જો તમને અગત્ય છે, તે તેની પાસે માથા અગાડી તમારો આપ જાણે છે.

૯ માટે તમે આ પ્રમાણે પ્રાર્થના કરો. ઓ આકાશમાંના અમારા આપ, તારૂં નામ પવિત્ર મનાઓ. ૧૦ તારૂં રાજ્ય આવો; જેમ આકાશમાં તેમ પૃથ્વી પર તારી ઈચ્છા પૂરી થાઓ. ૧૧ દિવસની અમારી રોટલી આજ અમને આપ. ૧૨ અને જેમ અમે અમારા જાણીઓને માફ કર્યા છે, તેમ તું અમારાં જાણો અમને માફ કર. ૧૩ અને અમને પરીક્ષામાં ન લાવ, પણ ભૂ ટારી અમારો ખૂટકા કર. [[કેમકે રાજ્ય તથા પરાક્રમ તથા મહિમા સર્વકાળ સુધી તારા છે. આમેન]] ૧૪ કેમકે જો તમે માગસોને તેઓના અપરાધ માફ કરો, તો તમારો આકાશમાંના આપ તમને પણ માફ કરશે. ૧૫ પણ જો તમે માગસોને તેઓના અપરાધ માફ નહિ કરો, તો તમારો આપ તમારા અપરાધ પણ તમને માફ નહિ કરશે.

૧૬ વળી જ્યારે તમે ઉપવાસ કરે, ત્યારે ઢોંગીઓની પેઠે લેવાઈ ગએલા મોંતા ન થાઓ. કેમકે લોકોને ઉપવાસી દેખાવા સાથે તેઓ પોતાનાં મોં કસાણા કરે છે. હું તમને ખચીત કહું છું કે તેઓ પોતાનો અહલો પામી ચૂક્યા છે. ૧૭ પણ તું ઉપવાસ કરે, ત્યારે તારા માથા પર તેલ ચોપડ, ને તારૂં મોં ધો; ૧૮ એ માટે કે માગસોને બહિ, પણ તારો આપ જે ગુપ્તમાં છે તેને તું ઉપવાસી દેખાય; અને ગુપ્તમાં જોનાર તારો આપ તને અહલો આપશે.

૧૯ પૃથ્વી પર પોતાને સાફ દ્રવ્ય એકદું ન કરો, જ્યાં કીડા તથા કાટ નાશ કરે છે, ને જ્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરી જાય છે. ૨૦ પણ તમે પોતાને સાફ આકાશમાં દ્રવ્ય એકદું કરો, જ્યાં કીડા અથવા કાટ નાશ નથી કરતા, ને જ્યાં ચોરો ખાતર પાડીને ચોરી જતા નથી. ૨૧ કેમકે જ્યાં તમારૂં દ્રવ્ય છે ત્યાં જ તમારૂં ચિત્ત પણ રહેશે.

૨૨ શરીરનો દીવા તે આંખ છે; એ માટે જો તારી આંખ નિર્મળ હોય, તો તારૂં આંખુ શરીર મકાશે ભરેલું થશે. ૨૩ પણ જો તારી આંખ ભૂંડી હોય, તો તારૂં આંખુ શરીર અંધકારે ભરેલું થશે. માટે તારામાં જે અજવાળું છે, તે જો અંધકારરૂપ હોય, તો તે અંધકાર કેટલો મોટો! ૨૪ કાઢથી બે ધણીની ચાકરી કરાય નહિ; કેમકે તે એક પર દેખ કરશે ને બીજા પર ખીનિ કરશે; અથવા તે એકના પક્ષનો

ચરો, ને બીજાનો તિરસ્કાર કરશે. દેવની તથા દ્રવ્યની સેવા તમારાથી કરાય નહિ. રૂપ એ માટે હું તમને કહું છું કે તમારા જીવને સાફ ચિંતા ન કરો, કે અમે શું ખાઈશું અથવા શું પીઈશું ? અને તમારા શરીરને સાફ ચિંતા ન કરો કે અમે શું પહેરીશું ? શું, જીવ ખોરાક કરતાં, ને શરીર છુગડાં કરતાં અધિક નથી ?

૨૬ આકાશનાં પ્રકીઓને જુઓ; તેઓ તો વાવતાં નથી, ને કાપતાં નથી, ને વખાણમાં ભરતાં નથી; તોપણ તમારો આકાશમાર્ગનાં ખાપ તેઓનું પાલન કરે છે. તો તેઓ કરતાં તમે અધિક નથી શું ? ૨૭ અને ચિંતા કરવાથી તમારામાર્ગનાં ઘાણ પોતાના કદને એક હાથભર વધારી શકે છે ? ૨૮ અને છુગડાં સંખ્યા તમે ચિંતા શા માટે કરો છો ? ખેતરનાં ફેલગાડોનો વિચાર કરો, કે તેઓ કેવાં વધે છે; તેઓ મહેનત કરતાં નથી, તેઓ કાંતતાં પણ નથી; ૨૯ તોપણ હું તમને કહું છું કે સુલેમાન પણ પોતાના સઘળા મહિમામાં તેઓમાંના એકના જેવા પહેરેલો ન હતો. ૩૦ એ માટે ખેતરનું ધાસ જે આજ છે, ને કાલે ભઠ્ઠીમાં ફેંકાય છે, તેને જો દેવ એવું પહેરવે છે, તો, ઓ અધ્યપ-વિદ્યાત્મીઓ, તમને શું એથી વિશેષ નહિ પહેરાવશે ? ૩૧ માટે અમે શું ખાઈએ, અથવા શું પીઈએ, અથવા શું પહેરીએ, એમ કહેતાં ચિંતા ન કરો. ૩૨ કારણ કે એ સઘળાં વાનાં વિદેશીઓ શોધે છે; કેમકે તમારો આકાશ-માર્ગનાં ખાપ જાણે છે કે એ બધાંની તમને અગત્ય છે. ૩૩ પણ તમે પહેલાં તેના રાજ્યને તથા તેના ન્યાયપણાને શોધો, એટલે એ બધાં વાનાં પણ તમને અપારો. ૩૪ તે માટે આવતી કાલને સાફ ચિંતા ન કરો, કેમકે આવતી કાલ પોતાની વાતોની ચિંતા કરશે. દહાડાને સાફ તે દહાડાનું દુઃખ ખસ છે.

૭

તમે કાઢને દોષિત ન ઠરાવો, એ માટે કે તમને કાંઈ દોષિત ન ઠરાવે. ૨ કેમકે જેમ તમે બીજાને દોષિત ઠરાવશો તેમ તેઓ તમને પણ દોષિત ઠરાવશે; અને જે માપથી તમે માપી આપો છો, તેથી જ તમને માપી અપારો. ૩ અને તું તારી આંખમાંના ભારોટીઓ ધ્યાનમાં ન લાવતાં તારા ભાઈની આંખમાંનું તણખડું શા માટે જુએ છે ? ૪ અથવા તું તારા ભાઈને કેમ કહેશે કે તારી આંખમાંથી તણખડું મને કાઢવા દે; પણ જો, તારી પોતાની જ આંખમાં તો ભારોટીઓ છે ? ૫ આ દોંગી, પહેલાં તું પોતાની જ આંખમાંથી ભારોટીઓ કાઢ, અને ત્યાર પછી તારા ભાઈની આંખમાંથી તણખડું કાઢવાને તને સારી પેઠે સુઝશે.

૬ જે પવિત્ર છે તે કુતરાઓની આગળ ન નાખો, ને તમારાં મોતી ભૂડોની આગળ ન ફેંકો; રખેને તેઓ તે પોતાના પગ તળે છૂંદે, ને તમને ફાડી નાખે.

૭ આગો, તો તમને અપારો; શોધો, તો તમને જડો; ઠોકો, તો તમારે સાફ ઉપાડારો. ૮ કેમકે જે હરેક માગે છે તે પામે છે, ને જે શોધે છે તેને જડે છે, ને

ને કાઢે છે તેને સાફ ઊઘાડવામાં આવશે. ૯ તમારામાં એવું કંઈ માણસ છે, કે જે તેના દીકરો તેની પાસે રોટલી માગે, તો તે તેને પત્થર આપશે ? ૧૦ અથવા જે માછલું માગે, તો તેને સાપ આપશે ? ૧૧ તે માટે જે તમે ભૂંડા છતાં તમારાં છોકરાંઓને સારાં વાનાં આપી નહોા છો, તો તમારા આકાશમાંના આપની પાસે જેઓ માગે છે તેઓને ફેટલાં વિશેષ કરીને તે સારાં વાનાં આપશે ?

૧૨ માટે જે જે તમે ચાહો છો કે ખીન માણસ તમને કરે, તે તે તમે પણ તેઓને કરો; કેમકે નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધકો[ની વાતોના સાર] એજ છે.

૧૩ તમે સાંકડે બારણેથી માંહે પેસો; કેમકે જે માર્ગ નાશમાં પહોંચાડે છે તે ચોડા છે, ને તેવું બારણું પહોળું છે, અને ઘણા તેમાં યથન પેસે છે. ૧૪ કેમકે જે માર્ગ જીવનમાં પહોંચાડે છે, તે સાંકડો છે, ને તેવું બારણું સાંકડું છે; અને જેઓને તે જડે છે તેઓ થોડા જ છે.

૧૫ જે ભૂંડા ઉપદેશકો ઘેટાને વેશે તમારી પાસે આવે છે, પણ માંહે ફાડી ખાનારાં વજ્ર[ના જેવા] છે, તેઓ સંખંધી સાવધાન રહો. ૧૬ તેઓનાં ફળથી તમે તેઓને ઓળખશો. શું લોકો કાંટાના ઝાડ પરથી દ્રાક્ષ, અથવા ઉંટકટારી પરથી અંજીર તોડે છે ? ૧૭ તેમજ હરેક સાફ ઝાડ સારાં ફળ આપે છે, ને ખરાબ ઝાડ નહારાં ફળ આપે છે. ૧૮ સાફ ઝાડ નહારાં ફળ આપી શકતું નથી, ને ખરાબ ઝાડ સારાં ફળ આપી શકતું નથી. ૧૯ હરેક ઝાડ જે સાફ ફળ નથી આપતું તે કપાય છે, ને અગ્નિમાં નાખાય છે. ૨૦ તે માટે તેઓનાં ફળથી તમે તેઓને ઓળખશો.

૨૧ જેઓ મને પ્રભુ, પ્રભુ, કહે છે, તેઓ સર્વ આકાશના રાજ્યમાં પેસશે એમ તો નહિ; પણ જેઓ મારા આકાશમાંના આપની ઇચ્છા પ્રમાણે કરે છે [તેઓ જ પેસશે]. ૨૨ તે દહાડે ઘણા મને કહેશે, કે પ્રભુ, પ્રભુ, શું અમે તારે નામે પ્રબોધ કર્યો નથી ? અને તારે નામે ભૂતોને કાઢ્યાં નથી ? અને તારે નામે ઘણાં પરાક્રમી કામો કર્યાં નથી ? ૨૩ ત્યારે હું તેઓને સાફ કહીશ કે મેં તમને કદી પણ ઓળખ્યા નહિ; ઓ ભૂંડું કરનારાઓ, તમે મારી પાસેથી દૂર નહો.

૨૪ એ માટે જે કાંઈ મારી આ વાતો સાંભળે છે, ને પાળે છે, તેને એક ઢાંઢા માણસની ઉપમા આપવામાં આવશે, કે જેણે પોતાનું ઘર ખડક પર બાંધ્યું; ૨૫ અને વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી, ને વાવાઝોડાં થયાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા; પણ તેનો પાયો ખડક પર નાખેલો હતો, માટે તે પડ્યું નહિ. ૨૬ અને જે કાંઈ મારી આ વાતો સાંભળે છે, ને પાળતો નથી, તેને એક મૂર્ખ માણસની ઉપમા આપવામાં આવશે, કે જેણે પોતાનું ઘર રેતી પર બાંધ્યું; ૨૭ અને વરસાદ વરસ્યો, ને રેલ આવી, ને વાવાઝોડાં થયાં, ને તે ઘર પર સપાટા લાગ્યા, ને તે પડી ગયું; અને તેનો નાશ મોટો થયો.

૨૮ અને ઇસુ એ વાતો કહી રહ્યો, ત્યારે એમ થયું, કે લોકો તેના ઉપદેશથી અચરત થયા; ૨૯ કેમકે શાસ્ત્રીઓની પેઠે નહિ, પણ જેને અધિકાર હોય છે તેની પેઠે તે તેઓને ઉપદેશ કરતો હતો.

૮ અને પહાડ પરથી તે ઊતર્યો, ત્યારે અતિ ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા. ૨ અને જુઓ, એક કાઠીઆએ આવીને તેને પગે લાગીને કહ્યું, કે ઓ પ્રભુ, જો તું ચાહે તો તું મને શુદ્ધ કરી શકે છે. ૩ ત્યારે તેણે હાંથ લાંબા કર્યા, ને તેને અડકીને કહ્યું, હું ચાહું છું, તું શુદ્ધ થા. અને તરત તે પોતાના કાઠથી શુદ્ધ થયો. ૪ પછી ઇસુ તેને કહે છે, કે જો, તું કાઠને કહીશ મા; પણ જા, ચાબકને પોતાને દેખાડ, ને તેઓને માટે સાક્ષી તરીકે જે અર્પણ મુસાએ હરાયું હતું તે ચઢાવ.

૫ અને ઇસુ કાપરનાહુમમાં ગેઠો, ત્યારે એક જમાદારે તેની પાસે આવીને તેને વિનંતી કરી, કે ૬ ઓ પ્રભુ, મારા ચાકર ધરમા પક્ષવાળી થઈને પડેલા છે, ને તેને ભારે પીડા થાય છે. ૭ ત્યારે ને તેને કહે છે કે હું આવીને તેને સાજો કરીશ. ૮ અને જમાદારે ઉત્તર દીધો, કે ઓ પ્રભુ, તું મારા છાપરા તળે આવે એવો હું યોગ્ય નથી; પણ કેવળ શબ્દ કહે, એટલે મારા ચાકર સાજો થશે. ૯ કેમકે હું પણ પગધીન માણસ છું, ને સિપાઇઓ મારે સ્વાધીન છે. અને એકને હું કહું છું, કે જા, ને તે જાય છે. અને પીત્તને [મહું છું, કે] આવ, ને તે આવે છે; અને મારા દાસને [કા, હું કે] એ ડર. ને તે તે કરે છે. ૧૦ ત્યારે ઇસુ તે સાબળીને અચરત થયા, ને પાછળ આનનાતઓને તેણે કહ્યું, હું તમને ખચીત કહું છું, કે એટલો વિશ્વાસ મ' ઇસાએલમા પણ જોયો નથી. ૧૧ અને હું તમને કહું છું કે પૂર્વથી તથા પશ્ચિમથી ઘણા લોક આવશે, ને ઇબ્રાહીમની તથા ઇસ્હાકની તથા ચાકુબની સાર્થ આકાશના રાજ્યમાં બેસશે; ૧૨ પણ રાજ્યના દીકરાઓ બહારના અવાસમાં ન ખાશે, કે જ્યાં રહવું ને દાંત પીસવું થશે. ૧૩ અને ઇસુએ ને જમાદારને કહ્યું, કે જા, જેવા તે વિશ્વાસ કર્યા છે તેવું જ તને થાઓ. અને તે જ દડીએ તેનો ચાકર સાજો થયો.

૧૪ અને ઇસુએ પીતરના ધરમાં આવીને તેની સાસુને તાવ માંદી પડેલી દીધી. ૧૫ અને તે તેના હાથને અડક્યો, એટલે તેના તાવ જતો રહ્યો; અને તેણે ઊઠીને તેની સેવા કરી. ૧૬ અને સાંજ પડી ત્યારે તેઓ ઘણા ભૂતવળગેલાઓને તેની પાસે લાવ્યા; અને તેણે શબ્દથી તે આત્માઓને બહાર કાઢ્યા, ને સઘળાં માંદાઓને સાજાં કર્યાં. ૧૭ એ માટે કે યશાયાહ પ્રબોધકે જે કહ્યું હતું તે પૂરું થાય, કે તેણે પોતે આપણા મંદવાડ લીધા, ને આપણા રોગ ભોગવ્યા.

૧૮ અને ઇસુએ લોકોને મોટો સમુદાય પોતાની આસપાસ ભેગો થએલો દીધો, ત્યારે પેલે પાર જવાની તેણે આજ્ઞા કરી. ૧૯ અને એક શાસ્ત્રીએ પાસે આવીને તેને કહ્યું, કે ઓ ઉપદેશક, જ્યાંકહી તું જઈશ ત્યાં હું તારી પાછળ

આવીશ. ૨૦ ત્યારે ઇસુ તેને કહે છે, કે હોંકડાને ઇર હોય છે, ને આકાશનાં પક્ષીઓને માળા હોય છે; પણ માણસના દીકરાને માથું ટેકવવાનું ઠામ નથી. ૨૧ અને તેના શિષ્યોમાંથી બીજાએ કહ્યું, કે પ્રભુ, મને રત્ન આપ કે હું જઈને પહેલાં મારા બાપને ઢાઢી આપું. ૨૨ પણ ઇસુએ તેને કહ્યું, કે તું મારી પાછળ આવ; અને મૂંઝેલાંને પોતાનાં મૂંઝેલાંને ઢાટવા દે.

૨૩ અને હોડી પર તે ચઢ્યો ત્યારે તેના શિષ્યો તેની સાથે ગયા. ૨૪ અને જુઓ, સમુદ્રમાં એવું મોટું તોફાન થયું કે તે હોડી મોલમાં ઢંકાઈ ગઈ; પણ તે પોતે ઊંધતો હતો. ૨૫ ત્યારે તેઓએ તેની પાસે આવીને તેને જગાડીને કહ્યું, કે આ પ્રભુ, અમને બચાવ; અમે નાશ પામીએ છીએ. ૨૬ અને જો તેઓને કહે છે, જો અપવિશ્વાસીઓ, તમે શા વાસ્તે ભયભીત થયા છો ? પછી તેણે ઊઠીને પવનને તથા સમુદ્રને ધમકાવ્યા; અને મહા શાંતિ થઈ. ૨૭ ત્યારે તે માણસોએ અચરત થઈને કહ્યું, કે એ શી તરેહનું માણસ છે કે પવન તથા સમુદ્ર પણ એનું માને છે ?

૨૮ અને પેલે પાર ગારરેનાના દેશમાં તે પહોંચ્યો ત્યારે ભૂતવળગેલા બે માણસ કબરોમાંથી નીકળતા તેને મળ્યા. તેઓ એવા બિહામણ હતા કે તે માર્ગે કાળથી જવાતું ન હતું. ૨૯ અને જુઓ, તેઓએ બૂમ પાડતાં કહ્યું, કે જો દેવના દીકરા. અમારે ને તારે શું છે ? સમય અગાઉ તું અમને પીડા દેવાને અહીં આવ્યો છે શું ? ૩૦ હવે તેઓથી બહુ આવું ઘણું બૂંડોનું એક ટોળું ચરતું હતું. ૩૧ અને બૂંડોએ તેને વિનંતી કરી, કે જો તું અમને કાઢે તો બૂંડોના ટોળામાં અમને મોકલ. ૩૨ અને તેણે તેઓને કહ્યું, કે જાઓ. પછી તેઓ નીકળીને બૂંડોમાં પેઠા; અને જુઓ, આખું ટોળું કરાડા પરથી સમુદ્રમાં ધસી પડ્યું, ને પાણીમાં બૂંડી મૂક. ૩૩ ત્યારે ચરાવનારા નાહા, ને નગરમાં જઈને તેઓએ સઘળું કહી જણાવ્યું; અને ભૂતવળગેલાઓને શું થયું તે પણ કહ્યું. ૩૪ ત્યારે જુઓ, આખું નગર ઇસુને મળવાને બહાર આવ્યું; અને તેને જોઈને તેઓએ તેને વિનંતી કરી, કે અમારી સીમોમાંથી જ.

ત્યારે હોડીમાં બેસીને તે પેલે પાર ગયો, ને પોતાના નગરમાં આવ્યો. ૨ અને જુઓ, ખાટલે પડેલા એક પ્રક્ષાતીને લોક તેની પાસે લાવ્યા. અને ઇસુએ તેઓના વિશ્વાસ જોઈને પ્રક્ષાતીને કહ્યું, કે દીકરા, હિસ્મત શામ; તારાં પાપ તને માફ થયાં છે. ૩ ત્યારે જુઓ, શાસ્ત્રીઓમાંના કેટલાએકે પોતાના મનમાં કહ્યું કે એ દુર્લાભજી કરે છે. ૪ ત્યારે ઇસુએ તેઓના વિચાર જાણીને કહ્યું, કે તમે તમારા મનમાં શા માટે જૂંડા વિચાર કરો છો ? ૫ કેમકે એ બેમાંતું વધારે સહેલું કયું છે, એમ કહેવું કે તારાં પાપ તને માફ થયાં છે; અથવા એમ કહેવું કે ઊઠીને આવ્યો જ ? ૬ પણ માણસના દીકરાને પૂજી

પર પાપીની માફી આપવાનો અધિકાર છે, એ તમે જાણો માટે (ત્યારે તે પક્ષવાદીને કહે છે કે), ઊંઠ, તારો ખાટલો ઊંચકીને તારે ઘેર ચાલ્યો નહીં. ૭ અને તે ઊંઠને પોતાને ઘેર ગયો. ૮ અને તે જોઈને લોકો અચ્ચત થયા, ને હવે માણસોને એવો અધિકાર આપ્યો માટે તેઓએ તેની સ્તુતિ કરી.

૯ અને ઇસુએ ત્યાંથી જતાં આત્મી નામે એક માણસને ઢાણ લેવાની ચોકી પર બેઠેલો દોઢો; અને તેણે તેને કહ્યું, કે તું મારી પાછળ આવ. ત્યારે તે ઊંઠને તેની પાછળ ગયો.

૧૦ અને એમ થયું, કે ઘરમાં ને જમવા બેઠો ત્યારે જુઓ, ઘણા ઢાણીઓ તથા પાપીઓ આવીને ઇસુની તથા તેના શિષ્યોની સાથે બેઠા. ૧૧ અને ફરોશીઓએ એ જોઈને તેના શિષ્યોને કહ્યું, કે તમારો ઉપદેશક ઢાણીઓની તથા પાપીઓની સાથે શા માટે ખાય છે? ૧૨ અને તેણે એ સાંભળીને તેમનાં કહ્યું, કે જેઓ સાબ છે તેઓને વૈદની અગત્ય નથી, પણ જેઓ માંદા છે તેઓને છે. ૧૩ પણ, યજ્ઞ કરતાં હું ઇચ્છું ચાહું છું, એના શો અર્થ છે, તે જોઈને શીષ્યો: કેમકે ન્યાયીઓને નહિ પણ પાપીઓને તેડવા હું આપ્યો છું.

૧૪ ત્યારે યોહાનના શિષ્યો તેની પાને નવાઈન કહે ત્રિ, કે અમે તથા ફરોશીઓ ઘણીવાર ઉપવાસ કરીએ છીએ, પણ તારા નિયામન નથી કરતા, એકું કારણ શું? ૧૫ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું, કે જ્યાં સુધી વર જનસંખ્યાની સાથે છે, ત્યાં સુધી શું તેઓ શોક કરી શકે છે? પણ એવા દહાડા આવશે કે વર તેઓના પાસેથી લઈ લેવાશે, ત્યારે તેઓ ઉપવાસ કરશે. ૧૬ વળી મારા લૂગડાનું ઘિંગડું ભૂના લૂગડામાં કાઢી નથી દેતું; કેમકે તે ઘિંગડાથી તે લૂગડું ખેંચાય છે, ને તે વધારે ફાટી જાય છે. ૧૭ વળી નવો દ્રાક્ષરસ જુની મશકોમાં કાઢી નથી ભરતું; જો ભરે તો મશકો ફાટી જાય, ને દ્રાક્ષરસ વહી જાય ને મશકોનો નાશ થાય; પણ નવો દ્રાક્ષરસ નવી મશકોમાં ભરવામાં આવે છે, જેથી બન્નેનું રક્ષણ થાય છે.

૧૮ તે તેઓને આ વાત કહેતા હતા, તેવામાં જુઓ, એક અધિકારી આવીને તેને પગે લાગીને કહે છે, કે મારી દીકરી હવે તો મરી ગઈ હશે; પણ તું આવીને તારો હાથ તેના પર મૂક, એટલે તે જીવતી થશે. ૧૯ ત્યારે ઇસુ ઊંઠને પોતાના શિષ્યો સુધી તેની પાછળ ગયો. ૨૦ અને જુઓ, એક સ્ત્રીને બાર વરસથી લોહીવા હતો, તે તેની પછવાડે આવીને તેના લૂગડાની કોરને અડકી; ૨૧ કેમકે તેણે પોતાના મનમાં ધાર્યું, કે જો હું મારા એના લૂગડાને અડકું તો હું સાજા થઈ જાશી. ૨૨ ત્યારે ઇસુએ પાછા ફર્યાં તથા તેને જોઈને કહ્યું, કે દીકરી, હિંમત રાખ; તારા વિશ્વાસે તને સાજા કરી છે. અને તે સ્ત્રી તે જ ઘડીથી સાજા થઈ. ૨૩ પછી જ્યારે ઇસુએ તે અધિકારીના ઘરમાં આવીને વસંતી વગાડનારાઓને તથા લોકોને કકળાટ કરતા જોયા, ૨૪ ત્યારે તેણે કહ્યું, કે આવા ખરો;

કેમકે છોડી મરી નથી ગઈ, પણ ઊંચ છે. અને તેઓએ તેને હસી કાઢ્યો. ૨૫ અને લોકોને બહાર કાઢવામાં આવ્યા ત્યારે તેણે માંહે જઈને તેના હાથ પકડ્યો; અને તે છોડી દીધી. ૨૬ અને તે વાતની ચર્ચા તે આખા દેશમાં ફેલાઈ ગઈ.

૨૭ અને ઇસુ ત્યાંથી જતો હતો, તેવામાં બે આંધળા તેની પાછળ જઈને ખૂબ પાડવા લાગ્યા, કે જો ઠાઉદના દીકરા, અમારા પર હયા કર. ૨૮ અને ઘરમાં તે આવ્યો, ત્યારે તે આંધળાઓ તેની પાસે આવ્યા; અને ઇસુ તેઓને કહે છે, કે હું એ કરી શકું છું એવા તમને વિશ્વાસ છે શું ? તેઓ તેને કહે છે, કે હા, પ્રભુ. ૨૯ ત્યારે તે તેઓની આંખોને અડકીને કહે છે, કે તમારા વિશ્વાસ પ્રમાણે તમને થાઓ. ૩૦ અને તેઓની આંખો ઉઘડી ગઈ. પછી ઇસુએ તેઓને સખત આજ્ઞા આપી, કે જોજો, કોઈ જાણ નહિ. ૩૧ પણ તેઓએ બહાર જઈને તે આખા દેશમાં તેની કીર્તિ ફેલાવી.

૩૨ અને તેઓ બહાર ગયા ત્યારે જુઓ, ભૂતવળગેલા એક મૂળા માણસને તેની પાસે લાવવામાં આવ્યો. ૩૩ અને ભૂત કાઢવામાં આવ્યું ત્યારે તે મૂળા બોલ્યો; અને લોકોએ અચરત થઈને કહ્યું, કે ઇસાએલમાં આવું કદી જેવામાં આવ્યું નથી. ૩૪ પણ ફરોશીઓએ કહ્યું, કે તે ભૂતોના સરદારથી ભૂતોને કાઢે છે.

૩૫ અને ઇસુ તેઓનાં સહારથાનામાં બોધ કરતો, ને રાત્રીની સુવાર્તા પ્રગટ કરતો, ને હરેક [પ્રકારનો] રોગ તથા હરેક [પ્રકારની] ખીમારી ટાળતો, સઘળાં નગરોમાં તથા ગામોમાં ફરતો ગયો. ૩૬ અને લોકોને જોઈને તેને તેઓ પર હયા આવી; કેમકે તેઓ પાળક વગરનાં ઘેટાંના જેવા હોરાન થએલા તથા વેરાઈ ગએલા હતા. ૩૭ ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોને કહે છે, કે ફસલ પુષ્કળ છે ખરી, પણ મજૂરી થોડા છે. ૩૮ એ માટે તમે ફસલના બજારની આર્થના કરો, કે તે પોતાની ફસલને સાફ મજૂરી મોકલે.

૧૦

પછી તેણે પોતાના બાર શિષ્યોને પાસે તેહીને અશુદ્ધ આત્માઓને કાઢવાનો, તથા હરેક તરેહનો મંદવાડ તથા હરેક ભતનો રોગ ટાળવાનો અધિકાર તેઓને આપ્યો.

૨ અને તે બાર પ્રેરિતનાં નામ આ છે: પહેલો, સીમોન જે પીતર કહેવાય છે તે, ને તેના ભાઈ આંદ્રિયા; ઝબહીના દીકરો યાકૂબ, તથા તેના ભાઈ યોહાન; ૩ ફિલિપ તથા બારથલમ; થોમા તથા માત્થી ઢાણી; અલ્ફીનો દીકરો યાકૂબ તથા થાદી; ૪ સીમોન કનાની, તથા યહુદા ઇસ્કારીઓત, જે તેને પરચાકીન કરનાર પણ હતો. ૫ ઇસુએ તે બારને મોકલીને તેઓને એવી આજ્ઞા આપી, કે

તમે વિદેશીઓને માર્ગે ન ભજો, ને સમજનીઓના કોઈ નગરમાં ન ઘેસો; ૬ પણ તેનાં કરતાં ઇસ્રાએલના ઘરનાં બેવાએલાં ઘેટાંની પાસે જાઓ. ૭ અને તમે જતાં જતાં એમ પ્રસિદ્ધ કરો, કે આકાશનું રાત્રી પાસે આવ્યું.

છે. ૮ માંઢાને સાભ' કરો, રકતપિત્તિઓને શુદ્ધ કરો, મૂત્રોલ્લસિ હઠાડો, જૂતોને કઢો: તમે મક્ત પામ્યા, મક્ત આપો. ૯ સોનું કે રૂપું કે તાંબું તમારા કમરબંધમાં ન રાખો. ૧૦ મુસાફરીને સાફ જોણણું અથવા બે અંશરખા, અથવા જોડા, અથવા લાકડી પણ ન લો; કેમકે મજૂર પોતાના પોષણને યોગ્ય છે. ૧૧ અનંત જે જે નગરમાં કે ગામમાં તમે જઓ તેમાં યોગ્ય કોણ છે એની તપાસ કરો, ને ત્યાંથી નીકળતાં સુધી તેને ત્યાં રહો. ૧૨ અને ઘરમાં જઈને તેનાં શલામ કરો. ૧૩ અને જો તે ઘર યોગ્ય હોય, તો તમારી કુશળતા તેના પર આવશે; પણ જો તે યોગ્ય નહિ હોય, તો તમારી કુશળતા તમારા પર પાછી આવશે. ૧૪ અને જો કોઈ તમારો આવકાર ન કરે, ને તમારી વાતો ન સાંભળે તો તે ઘરમાંથી અથવા તે નગરમાંથી નીકળતાં તમે તમારા પગ પરની ધૂળ ખંખેરી નાખો. ૧૫ હું તમને ખચીત કહું છું કે ન્યાયકાળે રાદામ તથા ગમોરાહ દેશના હાલ તે નગરના કરતાં સહેલ ધરો.

૧૬ જુઓ, વરઝોમાં ઘેટાંના જેવા હું તમને મોકલું છું; માટે તમે સાપના જેવા હોશીઆર, તથા કબૂતરના જેવા સાલસ થાઓ. ૧૭ અને તમે માણસોથી સાવધાન રહો; કેમકે તેઓ તમને ન્યાયસભામાં સોંપશે, ને તેઓનાં સલાહયાનોમાં તમને કોરડા મારશે. ૧૮ અને તેઓને તથા વિદેશીઓને માટે સાક્ષીને સ્પર્ધે મારે લીધે તમે હકિમેની તથા રાજઝોની આગળ લઈ જવાશો. ૧૯ પણ જ્યારે તેઓ તમને પકડાવે ત્યારે તમે ચિંતા ન કરો કે અમે શી રીતે અથવા શું બોલીએ; કેમકે શું બોલવું તે તે જ ઘડીએ તમને અપાશે. ૨૦ કેમકે જે બોલે છે તે તો તમે નથી, પણ તમારા આત્માને જે આત્મા તે તમારામાં બોલે છે. ૨૧ અને લાઈ જાઈને તથા બાપ દીકરાને મારી નંખાવવાને સોંપી દેશે, ને છોકરાં માથાપની સામે બાંધીને તેઓને મારી નંખાવશે. ૨૨ અને મારા નામને સાફ સહુ તમારો દ્રવ્ય કરશે; તોપણ જે કોઈ અંત સુધી ટકશે તે તારણ પામશે. ૨૩ અને જ્યારે તેઓ એક નગરમાં તમારી પૂઠે લાગે, ત્યારે તમે બીજામાં નાસી જઓ; કેમકે હું તમને ખચીત કહું છું કે માણસને દીકરો આવે ત્યાં સુધી ઇસ્રાએલનાં સઘળાં નગરોમાં તમે ફરી વળશો નહિ.

૨૪ એલો શુરુ કરતાં પોટો નથી, ને દાસ પોતાના શેઠ કરતાં મોટો નથી. ૨૫ એલો પોતાના શુરુ સરખો હોય, ને દાસ પોતાના શેઠ સરખો હોય તો તે જ ઘણું છે. જો ઘરના ધણીને તેઓએ બાલકપુલ કહ્યો છે, તો તેના ઘરના લોકોને કેટલું વિશેષ કરીને તેઓ એમજ કહ્યો! ૨૬ તે માટે તેઓથી તમે બીજો મા; કેમકે ઉઘાડું નહિ કરારો એવું કંઈ કહ્યું નથી, ને પ્રગટ નહિ ધરો એવું કંઈ શ્રુત નથી. ૨૭ હું તમને અધારામાં જે કહું છું તે તમે અજવાળામાં કહો, ને તમે કાને જે સાંભળો છો તે બાબાં પરથી પ્રગટ કરો. ૨૮ અને

શરીરને એઓ મારી નાખે છે, પણ આત્માને મારી નાખી શકતા નથી, તેઓથી બીડો મા; પણ એના કરતાં આત્મા તથા શરીર એ બન્નેનો નાશ નરકમાં ને કરી શકે છે તેનાથી બીડો. રફ પૈસાની બે ચલ્લી બેચાલી નથી શું? તો પણ તમારા બાપ[ની ઇચ્છા] વગર તેમાંથી એકે ભોંય પર પડનાર નથી. ૩૦ અને તમારા માયાના નિમાળા પણ બધા ગણેલા છે. ૩૧ તે મારે બીડો મા; ઘણી ચલ્લીઓ કરતાં તમે મૂલ્યવાન છો. ૩૨ મારે માણસોની આગળ ને કોઈ અને કબૂલ કરશે, તેને હું પણ મારા આકાશમાંના બાપની આગળ કબૂલ કરીશ. ૩૩ પણ માણસોની આગળ ને કોઈ મારો નકાર કરશે, તેને નકાર હું પણ મારા આકાશમાંના બાપની આગળ કરીશ.

૩૪ પૃથ્વી પર શાંતિ કરાવવાને હું આવ્યો છું એમ ન ધારો; શાંતિ તો નહિ, પણ તરવાર ચલાવવાને હું આવ્યો છું. ૩૫ કેમકે માણસને તેના બાપને ઉલટો, તથા દીકરીને તેની માને ઉલટી, તથા વહુને તેની સાસુને ઉલટી કરવાને હું આવ્યો છું. ૩૬ અને માણસના વૈરી તેના ઘરમાંના જ થશે. ૩૭ મારા કરતાં ને બાપ અથવા મા પર વળી પ્રીતિ કરે છે તે મારે યોગ્ય નથી; અને દીકરા કે દીકરી પર ને મારા કરતાં વળી પ્રીતિ કરે છે, તે મારે યોગ્ય નથી. ૩૮ અને પોતાનો વધસ્તંભ ઊંચકીને મારી પાછળ ને આવતો નથી તે મારે યોગ્ય નથી. ૩૯ ને પોતાનો જીવ બચાવે છે તે તેને ખોશે, ને મારે લીધે ને પોતાનો જીવ ખોય છે તે તેને બચાવશે.

૪૦ ને તમારો આવકાર કરે છે તે મારો પણ આવકાર કરે છે, ને ને મારો આવકાર કરે છે તે મારા મોકલનારનો પણ આવકાર કરે છે. ૪૧ પ્રબોધકને નામે પ્રબોધકનો આવકાર ને કરે છે, તે પ્રબોધકનું ફળ પામશે; અને ન્યાયીને નામે ન્યાયીનો આવકાર ને કરે છે તે ન્યાયીનું ફળ પામશે. ૪૨ અને હું તમને ખચીત કહું છું કે શિષ્યને નામે ને કોઈ આ નાનામાંના એકને માત્ર ટાંકા પાણીનું પ્યાલું પીવાને આપે, તે તેનું ફળ પામ્યા વિના રહેશે જ નહિ.

૧૧

અને ઇસુ પોતાના બાર શિષ્યોને આજ્ઞા આપી ચૂક્યો, ત્યારે એમ થયું કે બોધ કરવાને તથા વાત પ્રગટ કરવાને તે ત્યાંથી તેઓનાં નગરોમાં ગયો.

૨ હવે યોહાને કેદખાનામાં ખિરતનાં કામ સંબંધી સાંભળીને પોતાના શિષ્યોને મોકલીને તેને પુછાવ્યું, કે ઓ આવનાર તે તું જ છે, કે અમે બીજાની રાહ જોઈએ? ૪ ત્યારે ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો, કે તમે ને ને સાંભળો છો ને જુઓ છો, તે જાહેર યોહાનને કહી દેખાડો, કે ૫ આંખોના દેખવા ધમ છે, ને પાંચળા ચાલતા ધમ છે, રક્તપિત્તીઓ શુદ્ધ કરાય છે, ને બહેરા

સાંભળતા થાય છે, મૂએલા ઉઠાડાય છે, ને દરિદ્રીઓને સુવાર્તા પ્રગટ કરાય છે. ૬ અને જે કોઈ મારા સંબંધી ઠોકર નહિ ખાય તેને ધન્ય છે. ૭ અને તેઓ પાછા જતા હતા ત્યારે ઇસુ યોહાન સંબંધી લોકોને કહેવા લાગ્યો, કે તમે રાતમાં શું જોવા નીકળ્યા ? શું પવનથી હાલતા બંને ? ૮ પણ તમે શું જોવા નીકળ્યા ? શું ઝીણાં લૂગડાં પહેરેલા માણસને ? જુઓ, જેઓ ઝીણાં લૂગડાં પહેરે છે તેઓ રાજમહેલોમાં છે. ૯ તો તમે શું જોવા નીકળ્યા ? શું પ્રબોધકને ? હું તમને કહું છું, કે હા, પ્રબોધક કરતાં જે મણો અધિક તેને. ૧૦ જેના સંબંધી એમ લખેલું છે, કે

જો, હું મારા દૂતને તારા મોં આગળ મોકલું છું,

જે તારી આગળ તારો માર્ગ સિદ્ધ કરશે,

તે એ જ છે. ૧૧ હું તમને ખ્યાતિ કહું છું, કે સ્ત્રીઓથી જેટલા જનમ્યા છે, તેઓમાં યોહાન ખાસિરમા કરનાર કરતાં કોઈ મોટો ઉત્પન્ન થયો નથી; તોપણ આકાશના રાજ્યમાં જે નાનો છે તે પણ તેના કરતાં મોટો છે. ૧૨ અને યોહાન ખાસિરમા કરનારના વખતથી તે હજી સુધી આકાશના રાજ્ય પર બળાત્કાર કરાય છે, ને બળાત્કાર કરનારાઓ બળાત્કારથી તે લઈ લે છે. ૧૩ કેમકે બધા પ્રબોધકોએ તથા નિવસશાસ્ત્ર યોહાન લગી પ્રબોધ કર્યો છે. ૧૪ અને જો તમે માનવા ચાહો તો એલીયાહ જે આવનાર છે તે એ જ છે. ૧૫ જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે. ૧૬ પણ આ પેદીને હું શાની ઉપમા આપું ? તે છાંકરાના જેવી છે, કે જેઓ યોદામાં બેસીને પોતાના સાથીઓને હાંક મારતાં કહે છે, કે ૧૭ અમે તમારી આગળ વાંસળી વગાડી, પણ તમે નાચ્યા નહિ; અમે શોક કર્યો, પણ તમે રહ્યા નહિ. ૧૮ કેમકે યોહાન ખાતોખાતો નથી આવ્યો, છતાં તેઓ કહે છે, કે તેને બૂત વળગ્યું છે. ૧૯ માણસનો દીકરો ખાતોખાતો આવ્યો, છતાં તેઓ કહે છે, કે જુઓ, ખાવરો ને દાફબાજ માણસ, દાણીઓનો તથા પાપીઓનો મિત્ર ! પણ જ્ઞાન પોતાનાં કૃત્યોથી યથાર્થ ઠરે છે.

૨૦ ત્યારે જે નગરોમાં તેનાં પરાક્રમી કામો ઘણાં થયાં હતાં, તેઓએ પરતાવો નહિ કર્યો, માટે તે તેઓ ઉપર દોષ મૂકવા લાગ્યો, કે ૨૧ ઓ ખોરાજન, તને હાય ! હાય ! ઓ બેથસાયદા, તને હાય ! હાય ! કેમકે જે પરાક્રમી કામો તમારામાં થયાં, તે જો સૂર તથા સીદોનમાં થયાં હોત, તો તેઓએ તાટ તથા રાખમાં બેસીને ક્યારનો પરતાવો કર્યો હોત. ૨૨ વળી હું તમને કહું છું કે ન્યાયકાળે સૂર તથા સીદોનને તમારા કરતાં સહેલ પડશે. ૨૩ અને, ઓ કાપરનાહુસ, તું આકાશ સુધી ઊંચું કરાશે શું ? તું પાતાળ સુધી નીચું ઊતરશે; કેમકે જે પરાક્રમી કામો તારામાં થયાં, તે જો સદોમમાં થયાં

હોત, તો તે આજ્ઞ લગી રહેત. ૨૪ વળી હું તમને કહું છું, કે ત્યાંજાળે સદૈવ દેશને તારા કરતાં સહેલ પડશે.

૨૫ તે વેળા ઇસુએ કહ્યું કે ઓ બાપ, આકાશ તથા પૃથ્વીના પ્રભુ, હું તારી સ્તુતિ કરું છું, કેમકે જ્ઞાનીઓ તથા તર્કશાસ્ત્રીઓથી તું એ વાતો શ્રુતે સાધી, ને બાળકોની આગળ પ્રગટ કરી છે; ૨૬ હા, ઓ બાપ, કેમકે તને એવું સાફ લાગ્યું.

૨૭ મારા બાપે અને સઘળું સોંપ્યું છે; અને બાપ વગર દીકરાને કોઈ બાળતો નથી; અને દીકરા વગર, તથા જેને દીકરો પ્રગટ કરવા ચાહે તેના વગર, બાપને કોઈ બાળતો નથી. ૨૮ ઓ વૈનરું કરનારાઓ તથા બારથી લઘાયલાઓ, તમે સઘળા મારી પાસે આવો, ને હું તમને વિસામો આપીશ. ૨૯ મારી જૂંસરી તમે પોતા પર લો, ને મારી પાસે શીખો; કેમકે હું મનમાં નમ્ર તથા શંકડો છું, ને તમે તમારા જીવમાં વિસામો પામશો. ૩૦ કેમકે મારી જૂંસરી સહેલ છે, ને મારો બોલો હલકો છે.

૧૨

ને તેજાએ ઇસુ વિશ્રામવારે અનાજનાં ખેતરોમાં થઈને જતો હતો; અને તેના શિષ્યોને ભૂખ લાગી હતી, ને તેઓ કણસલાં તોડવા તથા ખાવા લાગ્યા. ૨ ત્યારે ફરેશીઓએ તે જોઈને તેને કહ્યું, કે જો, વિશ્રામવારે જે કરવું ઉચિત નથી ને તાજ શિષ્યો કરે છે. ૩ પણ તેણે તેઓને કહ્યું, કે જ્યારે દારૂડ તથા તેના સાથીઓ ભૂખ્યા હતા, ત્યારે તેણે જે કર્યું તે શું તમે વાંચ્યું નથી. ૪ કે તેણે દેવના ધરમા પેસીને અર્પણી રોટલી, જે તેને તથા તેના સાથીઓને ખાવી ઉચિત ન હતી, પણ એકલા ચાબકાને ઉચિત હતી, તે તેણે ખાધી. ૫ અથવા શું નિયમશાસ્ત્રમાં તમ એમ નથી વાંચ્યું, કે વિશ્રામવારે મંદિરમાં ચાબકો વિશ્રામવારને અપવિત્ર કર્યા છતાં પણ નિર્દોષ છે? ૬ પણ હું તમને કહું છું કે મંદિર કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૭ વળી યજ્ઞ કરતાં હું કથા ચાહું છું, અને એ અર્થ જો તમે બાળતા હોત તો નિર્દોષને તમે દોષિત ન ઠરાવત. ૮ કેમકે માણસનો દીકરો વિશ્રામવારનો પણ પ્રભુ છે.

૯ અને તે ત્યાંથી નીકળીને તેઓના સભારથાનમાં આવ્યો: ૧૦ અને જુઓ, ત્યાં એક માણસ હતો, જેનો હાથ સુકાઈ ગયેલો હતો. અને ઇસુ પર બહો મૂકવા સાફ તેઓએ તેને પૂછ્યું, કે શું વિશ્રામવારે સાજું કરવું ઉચિત છે? ૧૧ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું કે તમારામાં એવું કયું માણસ હશે, કે જેને એક ચેટું હોય, ને વિશ્રામવારે જો તે ખાડામાં પડે તો તે તેને પકડીને બહાર નહીં કાઢશે? ૧૨ તો માણસ ચેટા કરતાં પેટહું ઉત્તમ છે! એ માટે વિશ્રામવારે સાફ કરવું ઉચિત છે. ૧૩ ત્યાર પછી પેલા માણસને તે કહે છે, કે તારો હાથ લાખો કર. અને તેણે તે લાખો કર્યા, અને તે હાથ બીબના જેવો સાબો થયો. ૧૪ ત્યારે ફરેશીઓએ નીકળીને તેને મારી નાખવાને માટે તેની વિરુદ્ધ

મસલત કરી. ૧૫ પણ ઇસુ એ જાણીને ત્યાંથી નીકળી ગયો; અને મણા હોત તેની પાછળ ગયા; અને બધાને સાબ કરીને ૧૬ તેણે તેઓને સખત આપ્યા આપી, કે તમારે મને પ્રગટ નહિ કરવો. ૧૭ એ માટે કે ચરણાધાર પ્રત્યેષકે એ કહ્યું હતું તે પૂરું થાય, કે

૧૮ જુઓ, મારો સેવક, જેને મેં પસંદ કર્યો;
મારો પ્રિય, જેના પર મારો છવ પ્રસન્ન છે;
તે પર હું મારો આત્મા મૂકીશ,
અને તે વિદેશીઓને ન્યાયકરણ પ્રગટ કરશે.

૧૯ તે ઝગડો નહિ કરશે, ને યુદ્ધ નહિ પાડશે;
અને તેની વાણી રસ્તાઓમાં કાઢી નહિ સાંભળશે.

૨૦ ત્યાં લગી ન્યાયકરણને તે જયમાં નહિ પહોંચાડે,
ત્યાં લગી ધૂંદલું બંધ તે જાંગી નહિ નાખશે,
ને ધૂંઆતું શણ પણ તે નહિ હોલવશે.

૨૧ અને વિદેશીઓ તેના નામ પર આશા રાખશે.

૨૨ તે વખતે ભૂત વળગેલા કાંઈ આંધળા મૂળા માણસને તેઓ તેની પાસે લાવ્યા; અને તેણે તેને સાબ કર્યો, એટલે જે આંધળો તથા મૂળા હતો તે બોલવા ને જોવા લાગ્યો. ૨૩ અને સર્વ લોકોએ અચરત ઘડીને કહ્યું, કે શું એ દાઉદનો દીકરો નથી? ૨૪ પણ ફરોશીઆએ તે સાંભળીને કહ્યું, કે ભૂતોના સરદાર બાલઝબુલ[ની મદદ] વગર તે ભૂતોને કાઢતો નથી. ૨૫ ત્યારે ઈસુએ તેઓનો વિચાર જાણીને તેઓને કહ્યું, કે પ્રત્યેક રાત્ર્ય જેમાં ઝૂટ પડે તે તૂટી પડે છે; અને પ્રત્યેક નગર અથવા ઘર જેમાં ઝૂટ પડે, તે રિથર નહિ રહેશે. ૨૬ અને જો રોતાન રોતાને કાઢે તો તે પોતે પોતાની સામે થયો; તો પછી તેનું રાત્ર્ય શી રીતે સ્થિર રહે? ૨૭ અને જો હું બાલઝબુલની મદદથી ભૂતોને કાઢું છું, તો તમારા દીકરા કોનાથી કાઢે છે? માટે તેઓ તમારા ન્યાયાધીશ થશે. ૨૮ પણ જો હું દેવના આત્માથી ભૂતોને કાઢું છું, તો દેવનું રાત્ર્ય તમારી પાસે આવ્યું છે [એમ સમજે]. ૨૯ વળી કાંઈ બળવાનના ઘરમાં બંધને તે બળવાનને પહેલવહેલાં બાંધ્યા વિના તેનો સામાન કાઢીથી કેમ ભૂટાય? પણ તેને બાંધ્યા પછી તે તેનું ઘર ભૂટી હશે. ૩૦ જે મારા પક્ષનો નથી તે મારી વિરુદ્ધ છે; અને જે મારી સાથે સંગ્રહ નથી કરતો, તે વેરી નાખે છે. ૩૧ એ માટે હું તમને કહું છું, કે હરેક પાપ તથા દુર્ભાષણ આણસોને માફ કરાશે; પણ પવિત્ર આત્માની વિરુદ્ધ જે દુર્ભાષણ તે આણસને માફ નહિ કરાશે. ૩૨ અને આણસના દીકરાની વિરુદ્ધ જે કાંઈ કંઈ કહેશે, તે તેને માફ કરાશે; પણ પવિત્ર આત્માની વિરુદ્ધ જે કાંઈ કંઈ કહેશે, તે તેને માફ

નહિ કરાશે; આ યુગમાં પણ નહિ, ને આપનાર યુગમાં પણ નહિ. ૩૩ ઝાડ સાફ અને તેનું ફળ સાફ કરે, અથવા ઝાડ નહાઈ ને તેનું ફળ પણ નહાઈ કરે; કેમકે ઝાડ ફળથી ઓળખાય છે. ૩૪ ઓ સર્પેના વંશ, તેમ ભૂડા છતાં સારી વાતો તમારાથી શી રીતે કહી શકાય? કેમકે મનના ભરપૂરપણામાંથી મોં બોલે છે. ૩૫ સાફ માણસ મનના સારા ભંડારમાંથી સાફ કાઢે છે, ને નહાઈ માણસ નહારા ભંડારમાંથી નહાઈ કાઢે છે. ૩૬ વળી હું તમને કહું છું, કે માણસો જે હરેક નકામી વાત બોલશે, ને સંજોગે ન્યાયકાળે તેઓને જવાબ આપના પડશે. ૩૭ કેમકે તારી વાતોથી તું ન્યાયી ઠરાવાશે, અને તારી વાતોથી તું અન્યાયી પણ ઠરાવાશે.

૩૮ ત્યારે કેટલાક શાસ્ત્રીઓએ તેને ઉત્તર દીધો, કે ઓ કપરેશક, અમારે કંઈ નિશાની જોવી છે. ૩૯ પણ તેણે તેઓને ઉત્તર દીધો, કે હુ છ તથા વ્યભિચારી પેઢી નિશાની માગે છે; પણ યુના પંખાધકની નિશાની સિવાય કોઈ નિશાની તેને અપાશે નહિ. ૪૦ કેમકે જેમ યુના ત્રણ રાતઢહાડા મોટા માછલાના પેટમાં રહ્યો હતો, તેમ માણસના દીકરો પણ ત્રણ રાતઢહાડા પૃથ્વીના પેટમાં રહેશે. ૪૧ ન્યાયકાળે નીનવેહનાં માણસ આ પેઢી સાથે ઊઠીને ઊભા રહેશે, ને તેને અપરાધી ઠરાવશે; એ યુનાના ઉપદેશ સાલણીને તેઓએ પસંદાયા કર્યા. પણ જુઓ, યુના કરતાં અહીં એક મોટો છે. ૪૨ દક્ષિણની સાગી આ પેઢીની સાથે ન્યાયકાળે ઊઠીને અને અપરાધી ઠરાવશે; કેમકે પૃથ્વીને છેડેથી મુલેમાનનું જ્ઞાન સાંભળવાને તે આવી. પણ જુઓ, મુલેમાન કરતાં અહીં એક મોટો છે.

૪૩ માણસમાંથી નીકળ્યા પછી અશુદ્ધ આત્મા ઉજળડ જગામાં વિસામે શોધતો કરે છે, પણ નથી પામતો, ૪૪ ત્યારે તે કહે છે, કે જે ઘરમાંથી હું નીકળ્યા તેમા જ હું પાછો જઈશ. અને ત્યારે તે આવે છે ત્યારે ખાલી તથા વાળેલું તથા વ્યવરિથત તે તેને જુએ છે. ૪૫ પછી જઈને પોતા કરતાં ભૂડા બીજા સાત આત્માઓને તે પોતાની સાથે લેતો આવે છે, ને તેઓ તેમાં પેસીને ત્યાં રહે છે; અને તે માણસની છેલ્લી અવસ્થા પહેલીના કરતાં ભૂંડી થાય છે. તેમ આ હુ પેઢીને પણ ધરો.

૪૬ લોકોને તે જુવું વાન સંભળાવતો હતો અટલામાં જુઓ, તેની મા તથા તેના ભાઈઓ આવીને બહાર ઊભા હતાં, ને તેની સાથે વાત કરવા ચહાતાં હતાં. ૪૭ ત્યારે કોઈએ તેને કહ્યું, કે જો, તારી મા ને તારા ભાઈઓ બહાર ઊભાં છે, ને તેઓ તારી સાથે વાત કરવા માગે છે. ૪૮ પણ પેલા કહેનારને તેણે ઉત્તર દીધો, કે મારી મા કોણ છે? અને મારા ભાઈઓ કોણ છે? ૪૯ અને તેણે પોતાના શિષ્યોની તરફ પોતાનો હાથ લાંબો કરીને કહ્યું, કે જુઓ, મારી મા,

ને મારા ભાઈઓ ! ૫૦ કેમકે મારા આકાશમાંના આપની ઇચ્છા પ્રમાણે જે કંઈ કરે, તે જ મારો ભાઈ તથા બહેન તથા મા છે.

૧૩ તે જ દહાડે ઇસુ ઘરમાંથી નીકળીને સમુદ્રને કિનારે બેઠો. ૨ અને અતિ ઘણાં લોક તેની પાસે એકઠા થયા, માટે હોડી પર તે ચઢી બેઠો; અને સર્વ લોક કિનારે ઊભા રહ્યા. ૩ અને દૃષ્ટિમાં તેણે તેઓને ઘણી વાતો કહી, કે જુઓ, વાવનાર વાવવાને બહાર ગયો. ૪ અને તે વાવતા હતા ત્યારે કેટલાંએક [ખી] રસ્તાની કારે પડ્યાં, એટલે પક્ષીઓ આવીને તે ખાઈ ગયાં. ૫ અને કેટલાંએક પત્થરવાળી ભોંય પર પડ્યાં, જ્યાં ઘણી માટી ન હતી; અને તેને માટીનું ઊંડાણ ન હતું માટે તે વહેલા ઊગી નીકળ્યાં; ૬ પણ જ્યાં સુરજ ઊગ્યો ત્યારે તે ચિમળાઈ ગયાં; અને જડ નહિ હોવાથી તે સુકાઈ ગયાં. ૭ અને કેટલાંએક કાંટાનાં જળમાં પડ્યાં, ને કાંટાનાં જળમાં વધીને તેને દાખી નાખ્યાં. ૮ અને ખીન્ને મારી ભોંય પર પડ્યાં, ને તેઓએ જળ આપ્યું, કેટલાંકે સોગાળું, ને કેટલાંકે સાડગાળું, ને કેટલાંકે ત્રીસગાળું. ૯ જેને સાંભળવાને કાન છે તે સાંભળે

૧૦ પછી શિષ્યોએ પાસે આવીને તેને કહ્યું, કે તુ તેઓની સાથે દૃષ્ટિમાં શા માટે બોલે છે ? ૧૧ ત્યારે તેણે તેઓને ઉત્તર દીધો કે આકાશના રાજ્યના મર્મો બાહ્યવાતું તમને આપેલું છે, પણ તેઓને નથી આપેલું. ૧૨ કેમકે જેની પાસે છે તેને અપારો, ને તેની પાસે પુરુષ થયો : પણ જેની પાસે નથી, તેની પાસે જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવારો. ૧૩ એ માટે હું, તેઓની સાથે દૃષ્ટિમાં બોલું છું; કેમકે જેતાં તેઓ જોતા નથી, ને સાંભળતાં તેઓ સાંભળતા નથી, ને સમજતા પણ નથી. ૧૪ અને યશાયાહની વાત તેઓના મનમાં પૂરી થઈ છે, જે કહે છે, કે

તમે સાંભળતાં સાંભળશો, પણ સમજશો નહિ :

અને જેતાં જોશો, પણ તમને સૂઝશે નહિ.

૧૫ કેમકે એ લોકોનાં મન જડ થઈ ગયાં છે,

ને તેઓના કાન બંધ થઈ ગયા છે,

ને તેઓએ પોતાની આંખો મીચીલી છે ;

રખેને તેઓને આંખે સૂઝે,

ને તેઓ કાન સાંભળે,

ને મનથી સમજે,

ને કહે,

ને હું તેઓને સાબ કરું.

૧૬ પણ તમારી આંખોને ધન્ય છે, કેમકે તેઓ જુઓ છે; અને તમારા કાનોને [ધન્ય છે], કેમકે તેઓ સાંભળે છે. ૧૭ કારણ કે હું તમને ખચીત કહું છું, કે તમે જે જે જુઓ છો તે તે ઘણા પ્રબોધકાંચ તથા ન્યાયીઓએ જેવા ચાહ્યાં, પણ જોયાં નહિ; અને તમે જે જે સાંભળો છો તે સાંભળવા તેઓએ ચાહ્યાં, પણ સાંભળ્યાં નહિ.

૧૮ હવે વાવનારનું દષ્ટાંત સાંભળો. ૧૯ જ્યારે રાત્રીનું વચન કોઈ સાંભળે છે, ને નથી સમજતા, ત્યારે શેતાન આવીને તેના મનમાં જે વાવેલું છે તે છીનવી લઈ જાય છે. રસ્તાની કારે જે બી વાવેલું તે એ જ છે. ૨૦ અને પત્થરવાળી ભોંય પર જે બી વાવેલું તે એ છે, કે તે વચન સાંભળીને તરત હર્ષથી તેને માની લે છે; ૨૧ તો પણ તેના પોતામાં જડ નહિ હોવાથી તે થોડી જ વાર ટકે છે, અને જ્યારે વચનને લીધે વિપત્તિ અથવા સતાપણી આવે છે ત્યારે તરત તે ડોકર ખાય છે. ૨૨ અને કાંટાનાં જળાંમાં જે બી વાવેલું તે એ છે, કે તે વચન સાંભળે છે; પણ આ જગતની ચિંતા તથા દ્રવ્યની માયા વચનને દાખી નાખે છે, ને તે નિષ્ફળ થઈ જાય છે. ૨૩ અને સારી ભોંય પર જે બી વાવેલું તે એ છે, કે તે વચન સાંભળે છે, ને સમજે છે, અને તેને નિશ્ચય ફળ લાગે છે. એટલે કોઈને સોચાણાં, તો કોઈને સાડાગાળાં, અને કોઈને ત્રીસગણાં લાગે છે.

૨૪ તેણે તેઓની આગળ બીજું દષ્ટાંત કહ્યું, કે આકાશનું રાત્રી પોતાના ખેતરમાં સાફ બી વાવનાર માણસના જેવું છે. ૨૫ પણ માણસો ઊંઘતા હતા તેવામાં તેનો વૈરી આવીને મળિયાં કડવા દાણા વાવીને ચાલ્યો ગયો. ૨૬ પણ જ્યારે છાંડવા ઊંઘ્યા, ને તેમને ઊંબીઓ આવી, ત્યારે કડવા દાણા પણ દેખાયા. ૨૭ ત્યારે તે ધરધણીના ચાટરોએ પાસે આવીને તેને કહ્યું, કે સાહેબ, તે શું તારા ખેતરમાં સાફ બી વાળ્યું નહોતું? તો તેમાં કડવા દાણા કયાંથી આવ્યા? ૨૮ અને તેણે તેઓને કહ્યું, કે કામ વૈરીએ એ કયું છે. ત્યારે ચાકરોએ તેને કહ્યું, કે તારી મરજી હોય તો અમે જઈને તેને એકઠા કરીએ. ૨૯ પણ તેણે કહ્યું, ના; રખે તમે કડવા દાણા એકઠા કરતાં ઘઉંને પણ તેની સાથે ઊંખેડો. ૩૦ કાપણી સુધી ખનનેને સાથે વધવા દો. અને કાપણીની મોસમમાં હું કાપનારાઓને કહીશ, કે તમે પહેલાં કડવા દાણાને એકઠા કરો, ને બાળવા સાફ તેના ભારા બાંધા; પણ ઘઉં મારી-વખારમાં ભરો.

૩૧ તેણે તેઓની આગળ બીજું એક દષ્ટાંત કહ્યું, કે આકાશનું રાત્રી રાઈન બી જેવું છે, જેને એક જણે લઈને પોતાના ખેતરમાં વાળ્યું. ૩૨ સઘળાં બી કરતાં તે નાનું છે; પણ વધ્યા પછી છાંડવા કરતાં તે મોટું થાય છે, ને તે એવું જાડ પણ થાય છે કે આકાશનાં પક્ષીઓ આવીને તેની ડાળીઓ પર વાસો કરે છે.

૩૩ તેણે તેઓને બીજી દૃષ્ટાંત કહ્યું, કે આકાશનું રાજ્ય ખમીર જેવું છે, કે જેને એક સ્ત્રીએ લઇને ત્રણ માપ હોટમાં મેળવી દીધું, એટલે સુધી કે તે બધા ખમીરવાળો થઇ ગયો.

૩૪ એ બધી વાતો ઇસુએ લોકોને દૃષ્ટાંતમાં કહી; અને દૃષ્ટાંત વગર તેણે તેઓને કંઈ કહ્યું નહિ. ૩૫ એ માટે કે પ્રબોધકે જે કહ્યું હતું તે પૂરું થાય, કે હું માફ મેં ઉઘાડીને દૃષ્ટાંત કહીશ;

અને જગતનો પાયો નાખ્યાના વખતથી જે છાનાં રખાયાં છે તે હું પ્રગટ કરીશ.

૩૬ ત્યાર પછી લોકોને મૂકીને તે ઘરમાં ગયા; અને તેના શિષ્યોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું, કે ખેતરના કડવા ઢાણાના દૃષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહે. ૩૭ ત્યારે તેણે તેઓને ઉત્તર દીધો, કે સાફ બી જ વાંચે તે ત માણસનો દીકરો છે. ૩૮ અને ખેતર જગત છે; અને સારાં બી રાજ્યનાં છેવ્યાં છે, પણ કડવા ઢાણા શેતાનના છેવ્યાં છે; ૩૯ અને જે વેરીએ તે વાવ્યા તે શેતાન છે; અને કાપણી જગતનો અંત છે; અને કાપનારા દૂતો છે. ૪૦ એ માટે જેમ કડવા ઢાણા એકઠા કરાય છે, અને અગ્નિમાં બાળી નાંખાય છે, તેમ આ જગતને અંતે પણ થશે. ૪૧ માણસનો દીકરો પોતાના દૂતોને મોકલશે, ને તેઓ ઠોકર ખવડાવનારી બધી વસ્તુઓને તથા ભૂંડું કરનારાઓને તેના રાજ્યમાંથી એકઠાં કરશે, ૪૨ અને તેઓને બળતી લાડીમાં નાખી દેશે; ત્યાં રહ્યું ને દાંત પીસ્યું થશે. ૪૩ ત્યાં ન્યાયીઓ પોતાના આપના રાજ્યમાં સૂરજની પેઠે પ્રકાશશે. જેને સાબળવાને કાન છે તે સાલશે.

૪૪ વળી આકાશનું રાજ્ય ખેતરમાં મંતાડેલા દ્રવ્ય જેવું છે, કે જે એક માણસને જડ્યું, પછી તેણે તે છાનું રાખ્યું; અને તેના હર્ષને લીધે જઈને પોતાનું સર્વસ્વ વેચી નાખીને તેણે તે ખેતર વેચાતું લીધું.

૪૫ વળી આકાશનું રાજ્ય સારાં મોતી શોધનાર કેઈએક વેપારીના જેવું છે; ૪૬ તેને એક અતિ મૂલ્યવાન મોતીની શોધ લાગી, ત્યાર પછી જઈને તેણે પોતાનું સર્વસ્વ વેચી નાખીને તે વેચાતું લીધું.

૪૭ વળી આકાશનું રાજ્ય જળના જેવું છે, કે જેને લોક સમુદ્રમાં નાખી, ને હરેક જાતનું તેમાં સમેટાયું. ૪૮ અને જ્યારે તે ભરાઈ ગઈ ત્યારે તેઓ તેને કિનારે ખેંચી લાવ્યા; અને ખસીને જે સાફ હતું તે તેઓએ વાસણોમાં એકઠું કર્યું, પણ નહાડું ફેંકી દીધું. ૪૯ એમજ જગતને અંતે પણ થશે: દૂતો આવીને ન્યાયીઓમાંથી ભૂંડાઓને જુદા પાડશે, ૫૦ અને તેઓને બળતી લાડીમાં ફેંકી દેશે; ત્યાં રહ્યું ને દાંત પીસ્યું થશે.

૫૧ શું તમે એ બધી વાતો સમજ્યા ? તેઓ તેને કહે છે, કે હા. ૫૨ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું, કે હરેક શાસ્ત્રી જે આકાશના રાજ્યનો શિષ્ય થયા છે તે એક ધરધણી કે જે પોતાના ભંડારમાંથી નવી તથા જુની વસ્તુઓ કાઢે છે તેના જેવો છે.

૫૩ અને એમ થયું કે ઇસુ એ દષ્ટાંતો કહી રહ્યો, ત્યારે તે ત્યાંથી ચાલ્યો ગયો. ૫૪ અને પોતાના દેશમાં આવીને તેણે તેઓના સલારધાનમાં તેઓને એવો ઓપ કર્યો કે તેઓ અચરત થઈને બોલ્યા, કે આ માણસની પાસે આખું જ્ઞાન તથા આવાં પરાક્રમી કામો કયાથી ? ૫૫ શું એ સુતારનો દીકરો નથી ? એની માનું નામ મરિયમ નથી શું ? અને શું યાક્રબ તથા યુસફ તથા સીમોન તથા થડુદાહ તેના ભાઈઓ નથી ? ૫૬ અને શું એની સઘળી બહેનો આપણી પાસે નથી ? તો આ માણસની પાસે આ બધું કયાંથી ? ૫૭ અને તેઓએ તેના સંબંધી દોકર બાધી. પણ ઇમ્મએ તેઓને કહ્યું, કે પ્રબોધક પોતાના દેશ તથા પોતાના ઘર સિવાય [ખીર ડેકાણે] માન વગરનો નથી. ૫૮ અને તેઓના અવિશ્વાસને લીધે તેણે ત્યાં ઘાવાં પરાક્રમી કામ કર્યા નહિ.

૧૪

તે વેળા હેરોફ રાજ્યે ઇસુની મીતિ સાંભળીને ૨ પોતાના ચાકરોને કહ્યું, કે આ તો યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર છે; તે મૂંઝવણમાંથી બીરોયો છે, એ માટે એના પરાક્રમી કામો નેનાથી થાય છે. ૩ કેમકે હેરોફ તેના બાઈ ફિલિપની વહુ હેરોફિયાસને લીધે યોહાનને પકડ્યો હતો, ને તેને બાધીને કેદખાનામાં નાખ્યો હતો. ૪ કેમકે યોહાનને તેને કવં હતું, કે તેને તારે રાખવી ઉચિત નથી. ૫ અને તે તેને મારી નાખવા ઇચ્છતો હતો, પણ લોકોથી તે બીતો હતો, કેમકે તેઓ તેને પ્રબોધક માનતા હતા. ૬ પણ હેરોફની વરસગાંઠ આવી. ત્યારે હેરોફ રાસની દોકરીએ તેઓની આગળ નાચીને હેરોફને ખુશ કર્યો. ૭ ત્યારે તેણે રામ ખાનને વચન આપ્યું કે જે કંઈ તુ માગે તે હું તને આપીશ. ૮ ત્યાં તેની માના સમજણા પ્રમાણે તે બોલી, કે યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનારનું માથું મને કયરાટમાં આપ. ૯ અને રાજા હલજીર થયો. તો પણ પોતે સમજાયા હતા તેને લીધે તથા તેની સાથે ખાવા બેઠેલાઓને લીધે, તેણે તે આપવાનો હુકમ કર્યો. ૧૦ અને તેણે [માણસોને] મોકલીને યોહાનનું માથું કેદખાનામાં કપાવ્યું. ૧૧ પછી કયરાટમાં તેનું માથું આણીને છોકરીને આપવામાં આવ્યું; અને તે પોતાની માની પાસે તે લઈ ગઈ. ૧૨ ત્યારે તેના શિષ્યાએ આવીને તેનું મુઠ્ઠું ઉઠાવી લઈ જઈને દાટ્યું; અને તેઓએ જઈને ઇસુને ખબર આપી.

૧૩ હવે એ સાંભળીને ઇસુ ત્યાંથી હાડીમાં ઉત્તજ ડેકાણે એકાંત ગયો, ને લોકો તે સાંભળીને નગરોમાંથી પગરવે તેની પાછળ ગયા. ૧૪ અને તેણે નીકળીને ઘણા લોકોને દીધા, ત્યારે તેઓ પર તેને દયા આવી; અને તેણે

તેઓમાંનાં માંદાને સાંભળું કર્યાં. ૧૫ અને સાંભળ પડી ત્યારે તેના શિષ્યો તેની પાસે આવ્યાને કહે છે, કે આ કેકાણું કિન્નર છે, ને હવે વખત થઈ ગયો છે; માટે લોકોને વિદાય કર, કે તેઓ ગાંભીમાં જઈને પોતાને સાફ ખાવાનું લેવાનું લે. ૧૬ પણ ઈસુએ તેઓને કહ્યું, કે તેઓને જવાની જરૂર નથી; તમે તેઓને ખાવાનું આપો. ૧૭ અને તેઓએ તેને કહ્યું, કે અહીં અમારી પાસે માત્ર પાંચ રોટલી તથા બે માછલી છે. ૧૮ ત્યારે તેણે કહ્યું, કે તે અહીં મારી પાસે લાવો. ૧૯ પણ તેણે લોકોને ધારા પર બેસવાની આજ્ઞા આપી, અને તે પાંચ રોટલી તથા બે માછલી લઈ આકાશ તરફ જોઈને તેણે આશીર્વાદ માગ્યો, ને રોટલી ભાંગીને શિષ્યોને આપી, ને શિષ્યોએ લોકોને [આપી]. ૨૦ અને તેઓ સહુ ખાઈને ધરાયા, પણ છાંડેલા કકડાઓની તેઓએ બાર ટોપલી ભરી. ૨૧ અને જેઓએ ખાધું તેઓ સ્ત્રીઓ કરાં ઉપરાંત આસરે પાંચ હજાર પુરુષ હતા.

૨૨ અને તરત તેણે શિષ્યોને હટાડ કરીને હોડીમાં બેનાડયા, ન તેઓને પોતાની આગળ પહે પાર મોકલ્યા, એ માટે કે તે પાને લોકોને વિદાય કરે. ૨૩ અને લોકોને વિદાય કર્યાં પણ ને પ્રાર્થના કરવાનું પહાડ પર એકાંત ગયો; અને સાંભળ પડી ત્યારે તે ત્યાં એકલો હતો. ૨૪ પણ તે વખતે હોડી સમુદ્ર મધ્યે મોઝાઆથી હામાડોળ થતી હતી, કેમકે પવન સામે હતો. ૨૫ અને ગતના ચોથે પહોરે તે સમુદ્ર પર ચાલતા તેઓની પાસે આવ્યા. ૨૬ અને શિષ્યોએ તેને સમુદ્ર પર ચાલતો દીઠો, ત્યારે તેઓએ ગાભરા થઈને કહ્યું, એ તો કેવું જૂત છે. અને બીકથી તેઓએ બૂમ પાડી. ૨૭ પણ તરત ઈસુએ તેઓને કહ્યું, કે હિમ્મત રાખો; એ તો હું છું, બીહો મા. ૨૮ ત્યારે પીતરે તેને ઉત્તર દીધો, કે પ્રભુ, એ જો તું હોય, તો મને આજ્ઞા આપ કે હું પાણી પર ચાલીને તારી પાસે આવું. ૨૯ અને તેણે કહ્યું, કે આવ. ત્યારે પીતર હોડી પરથી ઊતરીને ઈસુ પાસે જવાને પાણી પર ચાલવા લાગ્યા. ૩૦ પણ પવન દેખીને તે બીધો; અને ટૂંબવા લાગ્યો, તેથી તેણે બૂમ પાડી, કે આ પ્રભુ, મને બચાવ. ૩૧ અને ઈસુએ લાગલો હાથ લાંબો કરીને તેને પકડી લીધો, ને તેને કહે છે, કે અરે અલ્પવિશ્વાસી, તે સંદેહ કેમ આપ્યો? ૩૨ અને તેઓ હોડીમાં ચઢ્યા એટલે પવન બંધ પડ્યો. ૩૩ અને હોડીમાં જેઓ હતા તેઓએ તેને પગે લાગીને કહ્યું, કે ખરેખર તું ફેવનો દીકરો છે.

૩૪ અને તેઓ પાંચ ઊતરને ગેન્નેસારેત દેશમાં આવ્યા. ૩૫ અને ત્યારે તે જગાના લોકોએ તેને આગળ્યો, ત્યારે તેઓએ તે આખા દેશમાં ચોતરફ [માણસોને] મોકલીને બધાં માંદાને તેની પાસે આણ્યાં. ૩૬ અને તેઓએ તેને વિનંતી કરી કે કેવળ તારા લગડાની કોરને જ તું અમને અડકવા દે. અને જેટલા અડક્યા તેટલા સાબ થયા.

૧૫ તે પ્રસંગે યજ્ઞશાલેમથી કુરોશીઓ તથા શાસ્ત્રીઓ ઇસુની પાસે આવીને કહે છે, કે ૨ તારા શિષ્યો વડીલોના સંપ્રદાયનું ઉલ્લંઘન કેમ કરે છે? કેમકે તેઓ હાથ ધોયા વગર રોટલી ખાય છે. ૩ પણ તેણે તેઓને ઉત્તર દીધો, કે તમે તમારા સંપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન કેમ કરો છો? ૪ કેમકે દેવે કહ્યું છે, કે તું તારા બાપનું તથા તારી માનું સન્માન કર; અને જે કોઈ બાપની અથવા માની નિંદા કરે, તે જીવનથી માર્યો જાય. ૫ પણ તમે કહો છો, કે જે કોઈ પોતાના બાપને કે માને કહશે, કે જે વડે મારાથી તને લાલ થયો હોત તે દેવને અર્પિત છે; ૬ તો તે લાલે પોતાના બાપનું કે પોતાની માનું સન્માન ન કરે. એમ તમે તમારા સંપ્રદાયથી દેવની આજ્ઞા ૨૬ કરી છે. ૭ ઓ દોંગીઓ, યશાયાહે તમારા સંબંધી ઠીક જ કહ્યું છે, કે

૮ આ લોક પોતાના હોઠોથી અને માન આપે છે;

પણ તેઓનાં મન મારાથી વેગળાં જ રહે છે.

૯ અને તેઓ મારી કોટ લકિત કરે છે,

કેમકે પોતાના મત તરાકે તેઓ માણસોની આજ્ઞાઓ શિખવે છે.

૧૦ પણ તેણે લોકોને પાસે બોલાવીને તેઓને કહ્યું, કે સાંભળો તથા સમજો. ૧૧ મોંમાં જે જાય છે તે માણસને વટાળતું નથી, પણ મોંમાંથી જે નીકળે છે તે જ માણસને વટાળે છે. ૧૨ ત્યારે તેના શિષ્યોએ પાસે આવ્યાં તેને કહ્યું, કે આ વાત સાંભળીને કુરોશીઓએ ઠાકર ખાધી, એ શું તું જાણે છે? ૧૩ પણ તેણે ઉત્તર દીધો, કે જે રોપા મારા આકાશમાંના બાપે રોપ્યા નથી, તે ફરેક ઊભેડી ન'ખાશે. ૧૪ તેઓને રહેવા દો, તેઓ આધળા દારનારા છે. અને જે આધળો આધળાને દારે, તો જન્મને ખાડામાં પરશે. ૧૫ ત્યારે પીતરે તેને ઉત્તર દીધો, કે આ દષ્ટાંતનો અર્થ અમને કહે. ૧૬ અને તેણે કહ્યું, કે શું હજી સુધી તમે પણ અણસમજુ છો? ૧૭ શું તમે હજી નથી સમજતા કે જે કંઈ મોંમાં પેસે છે, તે પેટમાં જાય છે, ને સંડાસમાં નીકળી જાય છે? ૧૮ પણ જે મોંમાંથી નીકળે છે, તે હૃદયમાંથી આવે છે; અને તે જ માણસને વટાળે છે. ૧૯ કેમકે ભૂંડી કલ્પનાઓ, હત્યાઓ, બલિયારો, જરકર્મો, ચોરીઓ, ભૂઠી સાક્ષીઓ, તથા નિંદાઓ હૃદયમાંથી નીકળે છે. ૨૦ માણસને જે વટાળે છે તે એ જ છે; પણ અણધાર્યેલે હાથે ખાવું એ માણસને વટાળતું નથી.

૨૧ અને ઇસુ ત્યાંથી નીકળીને સૂર તથા સંદેશનની સીમમાં ગયો. ૨૨ અને જુઓ, એક કનાની સ્ત્રીએ તે સીમમાંથી આવ્યાં બૂમ પાડીને તેને કહ્યું, કે ઓ મણુ, દાઉદના દીકરા, મારા પર દયા કર; મારી દીકરી ભૂતથી બહુ પીડા પામે છે. ૨૩ પણ તેણે તેને કરી જવાબ આપ્યો નહિ. અને તેના

શિષ્યોએ આવીને તેને વિનંતી કરી, કે તેને વિદાય કર, કેમકે તે આપણી પાછળ ખૂબ પાડયા કરે છે. ૨૪ પણ તેણે ઉત્તર દીધો, કે ઈસ્રાએલના ઘરનાં યોવાએલાં ઘેરોં સિવાય બીજા કોઈની પાસે હું મોકલાયો નથી. ૨૫ પછી તેણે આવીને તેને પગે લાગીને કહ્યું, કે ઓ પ્રભુ, મને મદદ કર. ૨૬ પણ તેણે ઉત્તર દીધો, કે છોકરાંની રોટલી લઈને કૂતરાંને નાખવી વાજબી નથી. ૨૭ પણ તેણે કહ્યું, કે ખજૂં, પ્રભુ; કેમકે કૂતરાં તો પોતાના ધણીઓની મેજ પરથી બે કકડા પડે છે તે ખાય છે. ૨૮ ત્યારે ઈસુએ તેને ઉત્તર દીધો, કે ઓ બાપ, તારો વિશ્વાસ મોટો છે; જેવું તું ચાહે છે તેવું તને થાઓ. અને તે જ ઘડીએ તેની દીકરી સાથે થઈ.

૨૯ ત્યાર પછી ઈસુ ત્યાંથી નીકળીને ગાલીલના સમુદ્ર પાસે આવ્યો; અને પહાડ પર ચઢીને તે ત્યાં બેઠો. ૩૦ અને પાંગળાંને, આંધળાંને, મૂગાંને, દૂંડાંને, તથા બીજાં ઘણાંને પોતાની સાથે લઈને ઘણાં લોકો તેની પાસે આવ્યા, અને ઈસુના પગ પાસે તેઓએ તેમને મૂક્યાં; અને તેણે તેઓને સાત્તું કર્યાં; ૩૧ અને જ્યારે લોકોએ જોયું કે મૂગાં બોલતાં થયાં છે, દૂંડાં સાત્તું થયાં છે, પાંગળાં ચાલતાં થયાં છે, અને આંધળાં દેખતાં થયાં છે, ત્યારે તેઓ આશ્ચર્ય પામ્યા; અને ઈસ્રાએલના દેવની તેઓએ સ્તુતિ કરી.

૩૨ અને ઈસુએ પોતાના શિષ્યોને પાસે તેડીને કહ્યું, કે આ લોકો પર મને દયા આવે છે, કેમકે આજ ત્રણ વહાડા થયાં તેઓ મારી સાથે રહ્યા છે, ને તેઓની પાસે કંઈ ખાવાનું નથી; અને તેઓને ભૂખ્યા વિદાય કરવાને હું નથી ચહાતો, રખેને વાટમાં તેઓ નિર્ગત થઈ જાય. ૩૩ અને શિષ્યો તેને કહે છે, કે આટલા બધા લોકો તું કયાં તોટલી રોટલી એમ રાતમાં કયાંથી લાવીએ? ૩૪ ત્યારે ઈસુ તેઓને કહે છે, કે તમારી પાસે કેટલી રોટલી છે? અને તેઓએ કહ્યું, કે સાત, ને નાની માછલી ચોટીએક છે. ૩૫ ત્યારે તેણે લોકોને જમીન પર બેસવાની આજ્ઞા કરી; ૩૬ અને તે સાત રોટલી તથા માછલી લઈ તેણે સ્તુતિ કરીને ભાંગી, ને પોતાના શિષ્યોને આપી, ને શિષ્યોએ પછી લોકોને આપી. ૩૭ અને બધાં ખાઈને તૃપ્ત થયાં; પછી છાંડેલા કકડાઓની તેઓએ સાત ટોપલી ભરી. ૩૮ અને જેઓએ ખાધું તેઓ સ્ત્રીઓ કરાં ઉપરાંત ચાર હજાર પુરુષ હતા. ૩૯ અને લોકોને વિદાય કર્યા પછી હોડીમાં બેસીને તે મારગદાનની સીમમાં આવ્યો.

૧૬

અને ફરેશીઓએ તથા સાદુકીઓએ આવીને તેવું પરીક્ષણ કરતાં માગ્યું, કે અમને આકાશથી ચિહ્ન દેખાડ. ૨ પણ તેણે તેઓને ઉત્તર દીધો, કે સાંજ પડે છે ત્યારે તમે કહો છો કે ઉધાડ થશે; કેમકે આજના

સ્તુમહું છે. ૩ અને સવારે [તમે કહો છો], કે આજ બહી પડશે; કેમકે આકાશ સ્તુમહું તથા અંધરાએલું છે. તમે આકાશનું રૂપ પારખી બાંધો છો ખરા, પણ સમયોનાં ચિહ્ન તમે પારખી નથી શકતા. ૪ ભૂંડી તથા વ્યભિચારી પેઢી ચિહ્ન માગે છે; પણ યુનાના ચિહ્ન વગર બીજું કોઈ ચિહ્ન તેઓને અપારો નહિ. અને તેઓને મૂકીને તે ચાલ્યા ગયો.

૫ અને શિષ્યો પેલે પાર ગયા, પણ રોટલી લેવાનું વિસરી ગયા હતા. ૬ ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું, કે ફરોશીઓના તથા સાદુખીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન થાઓ ને ખચરદાર રહો. ૭ ત્યારે તેઓએ માંહિમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું, કે આપણું રોટલી નથી લાભ્યા [માટે તે એમ કહે છે]. ૮ ઇસુએ એ બાળાને તેઓને કહ્યું, કે આ અલ્પવિશ્વાસીઓ, તમારી પાસે રોટલી નથી તે માટે તમે માંહિમાંહે કેમ વિચાર કરો છો ? ૯ શું હજી સુધી તમે નથી સમજતા, ને પેલા પાંચ હબર પુરુષ વચ્ચે પાંચ રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું શું તમને રમરાજ નથી ? ૧૦ વળી પેલા ચાર હબર પુરુષ વચ્ચે સાત રોટલી, ને તમે કેટલી ટોપલી ઉઠાવી, તેનું પણ શું તમને રમરાજ નથી ? ૧૧ તમે કેમ નથી સમજતા કે મેં તમને રોટલી સંબંધી કહ્યું નહોતું ? પણ ફરોશીઓના તથા સાદુખીઓના ખમીર વિષે તમે સાવધાન રહો [એમ મેં કહ્યું હતું]. ૧૨ ત્યારે તેઓ સમજ્યા કે રોટલીના ખમીર સંબંધી નહિ, પણ ફરોશીઓના તથા સાદુખીઓના મન વિષે સાવધાન રહેવાનું તેણે કહ્યું હતું.

૧૩ અને ઇસુએ કાઉસારીઆ દિલિખીની સીમમાં આવીને પોતાના શિષ્યોને પૂછ્યું, કે માણસનો દીકરો કોણ છે, એ વિષે લોકો શું કહે છે ? ૧૪ ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું, કે કેટલાએક [કહે છે], યોહાન બાપ્તિસ્મા કરનાર, ને કેટલાએક એલીયાહ, ને કેટલાએક યિર્મિયાહ, અથવા પ્રબોધકોમાંના એક. ૧૫ તે તેઓને કહું છે, પણ હું કોણ છું ને વિષે તમે શું કહો છો ? ૧૬ ત્યારે સીમોન પીતરે ઉત્તર દીધો, કે તું મસીહ, જીવના દેવનો દીકરો છે. ૧૭ અને ઇસુએ તેને ઉત્તર દીધો, કે સીમોન બાર-યોના, તને ધન્ય છે; કેમકે માંસે તથા લોહીએ નહિ, પણ માત્ર આકાશમાંના આપે નેન એ બાંધાયું છે. ૧૮ અને હું પણ તને કહું છું કે તું પીતર છે, ને આ પત્થર પર હું મારી મંડળી આંધીશ; અને તેની વિરુદ્ધ હાડેસની મત્તાનું જોગ નહિ થાશે. ૧૯ આકાશના રાજ્યની રૂબીઆ હું તને આપીશ; અને પૃથ્વી પર તું જે કંઈ આંધશે, તે આકાશમાં આંધશે; અને પૃથ્વી પર તું જે કંઈ બોલશે, તે આકાશમાં ખરું બોલાશે. ૨૦ ત્યારે તેણે શિષ્યોને આજ્ઞા આપી, કે હું પ્રિયત છું એ તમાર કાઢને કહેજો નહિ.

૨૧ ત્યારથી માંડીને ઇસુ પોતાના શિષ્યોને બજાવવા લાગ્યો, કે હું

ચરણાલેખમાં જઈ, ને વડીલો તથા મુખ્ય ચાજોદો તથા શાસ્ત્રીઓને હાથે થણું વેળું, ને માર્યો જઈ, ને ત્રોળે દહાડે પાછો ઊઠું, એ જરૂરું છે. ૨૨ ત્યારે પીતર તેને એક ખાનુએ લઈ જઈને તેને ઠપકા દેવા લાગ્યો, ને કહ્યું, કે અરે પ્રભુ, એ તારાથી દૂર રહે; એવું તને કદી થશે નહિ. ૨૩ પણ તેણે પાછા ફરીને પીતરને કહ્યું, કે અરે રોતાન, મારી પછવાડે જ; તું મને ઠોકરફા છે; કેમકે દેવની વાતો પર નહિ, પણ માણસોની વાતો પર તું ચિત્ત લગાડે છે.

૨૪ પછી ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, કે જો કોઈ મારી પાછળ આવવા ચાહે, તો તેણે પોતાનો નકાર કરવો, ને પોતાનો વધસ્તંભ ઊંચકીને મારી પાછળ આવવું. ૨૫ કેમકે જે કોઈ પોતાનો જીવ અચાવવા ચાહે છે, તે તેને ખોશે; પણ જે કોઈ મારે લીધે પોતાનો જીવ ખોશે, તે તેને અચાવશે. ૨૬ કેમકે જો માણસ આપું જગત મેળવે, ને પોતાના જીવની હાનિ પામે, તો તેને શો લાભ થશે? અથવા માણસ પોતાના જીવને બદલે શું આપશે? ૨૭ કેમકે માણસનો દીકરો પોતાના આપના મહિમાએ પોતાના દૂતો સુઠાં આવશે, ત્યારે તે પ્રત્યેકને તેનાં કામ પ્રમાણે બદલો ભરી આપશે. ૨૮ હું તમને ખચીત કહું છું, કે અહીં જેઓ ઊભા છે તેઓમાંના કેટલાએક એવા છે કે માણસના દીકરાને તેના રાજ્યમાં આવતો દેખશે ત્યાં સુધી મરણ પામશે જ નહિ.

૧૭

અને છ દહાડા પછી ઇસુ પીતરને તથા ચાકૂબને તથા તેના લાઈ ચોહાનને સાથે લઈને તેમને એક ઊંચા પહાડ પર એકાંતમાં લઈ જાય છે; ૨ અને તેઓની આગળ તેવું ફર્પાતર થયું: એટલે તેવું મોં સૂરજના જેવું તેજસ્વી થયું, ને તેનાં લૂગડાં અજવાળાના જેવાં ઊજળાં થયાં. ૩ ત્યારે, જુઓ, મુસા તથા એલીયાહ તેની જોડે વાત કરતા તેઓને દેખાયા. ૪ અને પીતરે ઇસુને ઉત્તર દીધો, કે પ્રભુ, આપણે અહીં રહેવું સાફ છે; જો તારી મરજી હોય તો હું અહીં ત્રણ માંડવા બાંધું: એક તારે સાફ, ને એક મુસાને સાફ, ને એક એલીયાહને સાફ. ૫ તે બોલતો હતો એટલામાં, જુઓ, એક અજકતી વાદળીએ તેઓના પર છાયા કરી; અને જુઓ, વાદળીમાંથી એવી વાદળી થઈ, કે આ મારો વહાલો દીકરો છે, એના પર હું પ્રસન્ન છું; તેવું સાંભળી. ૬ અને શિષ્યો એ સાંભળીને ઊંધા પડ્યા, ને બહુ જ બીધા. ૭ ત્યારે ઇસુએ પાસે આવ્યો ને તેઓને અડકીને કહ્યું, કે ઊઠો, ને બીહો મા. ૮ અને તેઓએ પોતાની નજર ઊંચી કરી તો એકલા ઇસુ વિના તેઓએ કોઈને દીઠો નહિ.

૯ અને તેઓ પહાડ પરથી ઊતરતા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને એવી આજ્ઞા

કરી, કે માણસનો દીકરો મૂએલાંમાંથી પાછો હોઈ ત્યાં સુધી ગ્યા જે તમે દીકું તે કોઇને કહેતા ના. ૧૦ ત્યારે તેવા શિષ્યોએ તેને પૂછ્યું, કે શાસ્ત્રીઓ કેમ કહે છે, કે એલીયાહ પહેલાં આવ્યું નેઈએ ? ૧૧ અને ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો, કે એલીયાહ આવે છે ખરો, ને સઘળું યથાર્થિત કરશે; ૧૨ પણ હું તમને કહું છું, કે એલીયાહ આવી ચૂક્યો છે, ને તેઓએ તેને ઝાળખ્યો નહિ, પણ જેમ તેઓએ ચાહ્યું તેમ તેઓએ તેને કર્યું; તેમજ માણસનો દીકરો પણ તેઓથી દુઃખ સહેશે. ૧૩ ત્યારે શિષ્યો સમભ્યા કે યોહાન આપ્તિરમા કરનાર સંખંધી તેણે તેઓને કહ્યું હતું.

૧૪ અને ત્યારે તેઓ લોહિની ભીડ પાસે આવ્યા, ત્યારે એક માણસે તેની પાસે આવીને તેની આગળ ઘૂંટણ ટેકવીને કહ્યું, કે ૧૫ ઓ પ્રભુ, મારા દીકરા પર દયા કર; કેમકે તેને ફેફરાનું દરદ છે, ને તે ઘણો પીડાય છે; કેમકે તે ઘણી વાર અગ્નિમાં, ને ઘણી વાર પાણીમાં પડી જાય છે. ૧૬ અને તેને હું તારા શિષ્યોની પાસે લાવ્યો હતો, પણ તેઓ તેને સાંજે કરી ન શક્યા. ૧૭ ત્યારે ઇસુએ તેને ઉત્તર દીધો, કે ઓ અવિશ્વાસી તથા ગાદી પેદી, ક્યાં સુધી હું તમારી સાથે રહીશ ? ક્યાં સુધી હું તમારું સહીશ ? તેને મારી પાસે અહીં લાવો. ૧૮ પછી ઇસુએ તે ભૂતને ધમકાવ્યું; અને તે તેનામાંથી નીકળ્યું; અને છોકરો તે ઘડીથી સાંજે થયો. ૧૯ ત્યારે શિષ્યોએ એકતમમાં ઇસુની પાસે આવીને કહ્યું, કે અમે તેને કેમ કાઢી ન શક્યા ? ૨૦ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું, કે તમારા અવિશ્વાસને લીધે; કેમકે હું તમને ખચીત કહું છું, કે તમને રાઈના દાણા જેટલો વિશ્વાસ હોય તો તમે ગ્યા પહાડને કહેશો, કે તું અહીંથી ત્યાં ખસી જા; અને તે ખસી જશે; અને તમને કંઈ અશક્ય થશે નહિ. [૨૧ પણ પ્રાર્થના તથા ઉપવાસ વગર એ જાત નીકળતી નથી.]

૨૨ અને તેઓ ગાલીલમાં રહેતા હતા ત્યારે ઇસુએ તેઓને કહ્યું, કે માણસનો દીકરો માણસોના હાથમાં સોંપાશે; ૨૩ અને તેઓ તેને મારી નાખશે, ને ત્રીજે દહાડે તે પાછો હોઈશે. ત્યારે તેઓ બહુ દલગીર થયા.

૨૪ અને તેઓ કાપરનાહુમમાં આવ્યા ત્યારે કર લેનારાઓએ પીતરની પાસે આવીને કહ્યું, કે શું તમારો ઉપદેશક [મંદિરના] કરનું નાણું નથી આપતો ? ૨૫ તેણે કહ્યું, કે હા. અને ઘરમાં તે આવ્યો ત્યારે [તેના બોલવા] અગાઉ ઇસુએ કહ્યું, કે સીમોન, તને શું લાગે છે ? પૃથ્વીના રાજાઓ કોની પાસેથી દાણ અથવા કર લે છે ? પોતાના દીકરાઓ પાસેથી, કે પારકાઓ પાસેથી ? ૨૬ અને પીતરે તેને કહ્યું, કે પારકાઓ પાસેથી. ત્યારે ઇસુએ તેને કહ્યું, ત્યારે દીકરાઓ તો છૂટા છે. ૨૭ તો પણ આપણે તેઓને ઠાકર ન ખવડાવીએ માટે શું સમુદ્રકિનારે જઈને બેઠા નાખ; અને જે માછલી પહેલી આવે તેને પકડી લે;

અને જ્યારે તું તેણે મોં ઉઘાડશે, ત્યારે તેમાંથી તને નાણું મળશે; તે લઈને મારે ને તારે સાફ તેઓને આપ.

૧૮ તે જ વેળાએ શિષ્યોએ ઈસુની પાસે આવીને કહ્યું, કે આકાશના રાજ્યમાં સૌથી મોટું કાણ છે ? ૨ ત્યારે તેણે એક બાળકને પાસે બોલાવીને તેને તેઓની વચ્ચે બેસાડ્યું રાખીને ૩ કહ્યું, કે હું તમને બચીત કહું છું, કે જે તમે નહિ કરો, ને બાળકના જેવા નહિ થાઓ, તો આકાશના રાજ્યમાં તમે નહિ જ પેસશો. ૪ માટે જે કોઈ પોતાને આ બાળકના જેવું દીન કરશે, તે જ આકાશના રાજ્યમાં સૌથી મોટું છે. ૫ વળી જે કોઈ મારે નામે એવા એક બાળકનો અંગીકાર કરે છે તે મારો પણ અંગીકાર કરે છે. ૬ પણ આ નાનાઓ જેઓ મારા પર વિશ્વાસ કરે છે, તેઓમાંના એકને જે કોઈ ઠોકર ખવડાવશે તે કરતાં તેની કોટે ઘંટીનું પક બંધાય, ને તે સમુદ્રના ઊંડાણમાં ડુબાડાય એ તેને માટે સાફ છે. ૭ ઠોકરોને લીધે જગતને અફસોસ છે ! ઠોકરો આવવાની અગત્ય તો છે; પણ જે માણસથી ઠોકર આવે છે તેને અફસોસ છે ! ૮ માટે જે તારો હાથ અથવા તારો પગ તને ઠોકર ખવડાવે, તો તેને કાપી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; તારા બે હાથ અથવા બે પગ છતાં તું અનંત અગ્નિમાં નંખાય, એ કરતાં લંગડો અથવા દૂડો થઈ જીવનમાં પેસવું એ તારે માટે સાફ છે. ૯ અને જે તારી આંખ તને ઠોકર ખવડાવે તો તેને કાઢી નાખીને તારી પાસેથી ફેંકી દે; અને આંખ છતાં તું નરકાગ્નિમાં નંખાય, એ કરતાં કાણો થઈને જીવનમાં પેસવું એ તારે માટે સાફ છે. ૧૦ સાવધાન રહો કે આ નાનાઓમાંના એકને તમે ન વખોડો; કેમકે હું તમને કહું છું, કે આકાશમાં તેઓના ફૂત મારા આકાશમાંના આપણું મોં સદા જુએ છે. [[૧૧ કેમકે જે બોલાવેલું તેને બચાવવાને માણસનો દીકરો આવ્યો છે.]]

૧૨ તમે શું ધારો છો ? જે કોઈ માણસની પાસે સો ઘેટાં હોય, ને તેમાંથી એક બૂલું પડે તો શું નવ્વાણું ને મૂકીને તે બૂલા પડેલાને શોધવા તે પહાડ પર જતો નથી ? ૧૩ અને જે તે તેને જડે તો હું તમને બચીત કહું છું, કે જે નવ્વાણું બૂલા પડેલાં ન હતાં, તેઓના કરતાં તેને લીધે તે વત્તો હરખાય છે. ૧૪ એમ આ નાનાઓમાંથી એકનો નાશ થાય, એવી તમારા આકાશમાંના આપણી ઈચ્છા નથી.

૧૫ વળી જે તારો ભાઈ તારી વિરૂદ્ધ અપરાધ કરે, તો જા, ને તેને એકતિ લઈ જઈને તેનો દોષ તેને કહે; જે તે તારું સાંભળે, તો તે તારા ભાઈને મેળવી લીધો છે. ૧૬ પણ જે તે ન સાંભળે, તો બીજા એક બે જણને તારી સાથે લે, એ માટે કે હરેક વાત બે અથવા ત્રણ સાહેલીના મોંથી સાબીત

ચાથ. ૧૭ અને જો તે તેઓનું ન માને, તો મંડળીને કહે: અને જો મંડળીનું પણ તે ન માને, તો તેને વિદેશી તથા દાણીના જેવો ગણ. ૧૮ હું તમને ખચીત કહું છું, કે જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર બાંધશો, તે આકાશમાં બાંધાશે; અને જે કંઈ તમે પૃથ્વી પર છોડશો, તે આકાશમાં છોડાશે.

૧૯ વળી હું તમને કહું છું, કે જો પૃથ્વી પર તમારામાંના બે કંઈ પણ વાત સંબંધી એક ચિત્તના થઈને માગશે, તો મારા આકાશમાંના બાપથી તેઓને સાફ ને કરાશે. ૨૦ કેમકે જ્યાં બે અથવા ત્રણ મારે નામે એકઠા થયેલા હોય ત્યાં તેઓની તથ્યા હું છું.

૨૧ ત્યાર પછી પીતરે તેની પાસે આવ્યાને કહ્યું, કે ઓ પ્રભુ, મારો ભાઈ મારી વિરુદ્ધ કેટલી વાર અપરાધ કરે, ને હું તેને માફ કરું? શું સાત વાર સુધી? ૨૨ ઈસુએ તને કહ્યું, કે સાત વાર સુધીનું હું તને નથી કહેતો: પણ શિનેરગણી સાત વાર સુધી. ૨૩ એ માટે આકાશના રાજ્યને એક રાજની દિપ્તિ અપાય છે, કે જેણે પોતાના ચાકરોની પાસે હિસાબ લેવા માગ્યો. ૨૪ અને તે હિસાબ લેવા લાગ્યો! ત્યારે તેઓએ દશ હજાર તાલંતના એક દેનારને તેની પાસે આગ્યો. ૨૫ પણ વાળી આપવાનું તેની પાસે કંઈ નહિ હોવાથી, તેના શેઠે તેને તથા તેની સ્ત્રીને તથા તેનાં છોકરાંને તથા તેની પાસે જે કંઈ હતું તે સવળું વેચીને દેવું વાળવાની આજ્ઞા કરી. ૨૬ એ માટે તે ચાકરે તેને પગે લાગીને વિનંતી કરી, કે સાલેખ, ધીરજ રાખ, ને હું તારું બધું વાળી આપીશ. ૨૭ ત્યારે તે ચાકરના શેઠને હયા આવ્યાથી તેણે તેને છોડી દીધો, ને દેવું તેને માફ કર્યું. ૨૮ પણ તે જ ચાકરે બહાર જઈને પોતાના સાથી ચાકરોમાંના એકને દીઠો, કે જે તેના સેા દીનારનો દેવાદાર હતો; અને તેણે તેને ટોટો પકડીને કહ્યું, કે તારું દેવું વાળ. ૨૯ ત્યારે તેના સાથી ચાકરે તેને પગે લાગીને તેને વિનંતી કરી, કે ધીરજ રાખ, ને હું તારું વાળી આપીશ. ૩૦ અને તેણે તેનું માન્યું નહિ; પણ જઈને દેવું વાળે ત્યાં લગી તેણે તેને કેદખાનામાં નાખ્યો. ૩૧ ત્યારે જે જે થયું તે તેના સાથી ચાકરો જોઈને ઘણા દલગીર થયા, ને તેઓએ જઈને જે જે થયું તે બધું પોતાના શેઠને કહી સંભળાવ્યું. ૩૨ ત્યારે તેના શેઠે તેને બોલાવીને કહ્યું, કે અરે દુષ્ટ ચાકર, તેં મને વિનંતી કરી માટે મેં તને તે બધું લેણું માફ કર્યું; ૩૩ મેં તારા પર જેવી હયા કરી તેવી હયા શું તને પણ તારા સાથી ચાકર પર કરવી ધરારત ન હતી? ૩૪ અને તેના શેઠે ગુરસે થઈને તેનું બધું દેવું વાળે ત્યાં સુધી તેને પીડા આપનારાઓને સંખ્યા. ૩૫ એ પ્રમાણે જો તમે પોતપોતાના ભાઈઓના અપરાધ તમારા અંતઃકરણથી માફ નહિ કરો, તો મારા આકાશમાંના બાપ પણ તમને એમજ કરશે.

૧૯ અને ઇસુએ એ વાતો પૂરી કર્યા પછી એમ થયું કે ગાલીલથી નીકળીને ચરદનને પેલે પાનની ચહુદાહની સીમામાં તે આવ્યો. ૨ અને અતિ ઘણા લોક તેની પાછળ ગયા; અને ત્યાં તેણે તેઓને સાબ કર્યા.

૩ અને ફરેશીઓએ તેની પાસે આવીને તેનું પરીક્ષણ કરતાં પૂછ્યું, કે શું હરેકે કારણને લીધે માણસ પોતાની સ્ત્રીને મૂકી કે એ ઉચિત છે? ૪ અને તેણે ઉત્તર દીધો, કે શું તમે એમ નથી વાંચ્યું, કે જેણે તેઓને ઉત્પન્ન કર્યાં, તેણે તેઓને આરંભથી નરનારી ઉત્પન્ન કર્યાં, ૫ ને કહ્યું, કે તે કારણને લીધે માણસ પોતાનાં માથાપને મૂકીને પોતાની સ્ત્રીને વળગી રહેશે; અને બન્ને એક દેહ થશે? ૬ માટે તેઓ હવેથી બે નથી, પણ એક દેહ છે. એ માટે જેને બેડયું છે તેને માણસે બુદ્ધ પાડવું નહિ. ૭ તેઓ તેને કહે છે, કે તો મુસાએ એવી આજ્ઞા કેમ આપી કે કારગતી આપીને તેને મૂકી દેવી? ૮ તે તેઓને કહે છે, કે મુસાએ તમારાં હૃદયની કઠણતાને લીધે તમને તમારી સ્ત્રીઓને મૂકી દેવા દીધી; પણ આરંભથી એવું ન હતું. ૯ અને હું તમને કહું છું, કે વ્યલિચારના કારણ વગર જે કાઈ પોતાની સ્ત્રીને મૂકી કદાચ બીજાને પરણે, તે વ્યલિચાર કરે છે; અને તે મૂકી દીધેલીની બેડે જે પરણે તે પણ વ્યલિચાર કરે છે. ૧૦ તેના શિષ્યો તેને કહે છે, કે જો સ્ત્રી સંબંધી પુરુષનો એવો હાલ છે, તો પરણવું સાફ નથી. ૧૧ ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું, કે સર્વથી એ વાત યજ્ઞાતી નથી, પણ જેઓને તે આપેલું છે તેઓથી જ. ૧૨ કેમકે કેટલાએક ખોભ છે કે જેઓ પોતાની માતા પેટથી એવા જન્મેલા છે; અને કેટલાએક ખોભ છે કે જેઓનું માણસોએ ખોભ બનાવેલા છે; વળી કેટલાએક ખોભ છે કે જેઓએ આકાશના રાજ્યને લીધે પોતાને ખોભ કરેલા છે. જે પાળી શકે તે પાળે.

૧૩ ત્યાર પછી તેઓ બાળકોને તેની પાસે લાવ્યાં, એ માટે કે તે તેઓ પર હાથ મૂકીને પ્રાર્થના કરે; અને શિષ્યોએ તેઓને ધમકાવ્યાં. ૧૪ પણ ઇસુએ કહ્યું, કે બાળકોને મારી પાસે આવવા દો, ને તેઓને વારો મા; કેમકે આકાશનું રાજ્ય એવાંઓનું જ છે. ૧૫ પછી તેઓ પર હાથ મૂકીને તે ત્યાંથી ગયો.

૧૬ અને જુઓ, કાઇએકે તેની પાસે આવીને કહ્યું, કે ઉપદેશક, સર્વકાળનું જીવન પામવા સાફ હું શું સાફ કરું? ૧૭ ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, તું મને સારા વિષે કેમ પૂછે છે? સારો તો એક જ છે; પણ જો તું જીવનમાં પેસવા ચાહે છે, તો આજ્ઞાઓ પાળ. ૧૮ તે તેને કહે છે, કે કયી કયી? ત્યારે ઇસુએ કહ્યું, કે તું હત્યા ન કર, તું વ્યલિચાર ન કર, તું ચોરી ન કર, તું જૂઠી સાક્ષી ન પૂર, ૧૯ પોતાનાં માથાપને માન આપ; અને પોતાના પડોસી પર પોતાના જેવી પ્રીતિ કર. ૨૦ તે જીવાન તેને કહે છે, કે એ બધી તો હું પાળતો આવ્યો છું;

હજી મારામાં શું અધૂરું છે ? ૨૧ ઇસુએ તેને કહ્યું, કે જો તું સંપૂર્ણ થવા ચાહે છે, તો જઈને તારું જે છે તે વેચી નાખ, ને દરિદ્રીઓને આપી દે, એટલે આકાશમાં તને દ્રવ્ય મળશે; અને આવીને મારી પાછળ ચાલ. ૨૨ પણ તે જીવાન એ વાત સાંભળીને દલગીર થઈને ચાલ્યા ગયો; કેમકે તેની ખિલકત ઘણી હતી.

૨૩ ત્યારે ઇસુએ પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, કે હું તમને ખચીત કહું છું, કે દ્રવ્યવાનને આકાશના રાજ્યમાં પેસવું કઠણ છે. ૨૪ વળી હું તમને ફરીથી કહું છું, કે દ્રવ્યવાનને દેવના રાજ્યમાં પેસવા કરતાં સંસારના નાકામાં થઈને ઊંટને જવું સહેલ છે. ૨૫ ત્યારે તેના શિષ્યો એ રાખળીને ઘણા અચરત થયા, ને કહ્યું, તો પણ તારણ પામી શકે ? ૨૬ પણ ઇસુએ તેઓની સામું જોઈને તેઓને કહ્યું, કે માનસેને તો એ અશક્ય છે; પણ દેવને સર્વ શક્ય છે. ૨૭ ત્યારે પીતરે તેને ઉત્તર દીધા, કે, અમે અર્ધ ગૂંચીને તારી પાછળ આવી જાએ તો અમેને શું મળશે ? ૨૮ અને ઇસુએ તેઓને કહ્યું, હું તમને ખચીત કહું છું, કે જ્યારે પુનરુત્પત્તિમાં માણસનો દીકરો પોતાના મહિમાના રાજ્યામન પર બેસશે, ત્યારે તમે, મારી પાછળ આવનારા, ઇસ્રાએલનાં બારે કુળોનો ન્યાય કરતાં બાર નાજારાનો પર બેસશો. ૨૯ અને જે કેમ્બે ધરોને, કે ભાઈઓને, કે બહેનોને, કે બાપને, કે માને, કે છોકરાંને, કે ખેતરોને, માગ નામને લીધે મૂખી દીધા છે, તે સાગળ પામશે, ને અનંતજીવનનો વારસો પામશે. ૩૦ પણ યાજ્ઞ જેઓ પહેલા નેમો ફેલ્યા થશે; અને જેઓ છેલ્લા તેઓ પહેલા થશે.

૨૦ કેમકે આકાશનું રાજ્ય એક મરઘણીના જેવું છે, જે પોતાની દ્રાક્ષવાડીને સાડ મજૂરો પરહવાને મળસકામાં બહાર ગયા. ૨ અને તેણે મજૂરોની સાથે રાજનો એક દીનાર પરહીને પોતાની દ્રાક્ષવાડીમાં તેઓને મોકલ્યા. ૩ અને આસરે પહોર દહાડો ચઢતાં બહાર જઈને તેણે ચકલા પર બીજાઓને નવરા ઊભા રહેલા દીઠા. ૪ અને તેણે તેઓને કહ્યું, કે તમે પણ દ્રાક્ષવાડીમાં જાઓ, ને જે કંઈ યોગ્ય હશે તે હું તમને આપીશ. અને તેઓ ગયા. ૫ વળી આસરે બપોરે તથા ત્રીજે પહોરે બહાર જઈને તેણે તે જ પ્રમાણે કહ્યું. ૬ અને આસરે અગીઆરમી હારાએ પણ તેણે બહાર જઈને બીજાઓને નવરા ઊભા રહેલા દીઠા; ત્યારે તે તેઓને કહે છે, કે આખો દહાડો તમે કેમ અહીં નવરા ઊભા રહો છો ? ૭ તેઓ તેને કહે છે, કે કોઈએ અમને મજૂરીએ રાખ્યા નથી તે માટે. તે તેઓને કહે છે, કે તમે પણ દ્રાક્ષવાડીમાં જાઓ. ૮ અને સાંજ પડી ત્યારે દ્રાક્ષવાડીનો ધણી પોતાના કારભારીને કહે છે, કે મજૂરોને ઘોલાવીને છેલ્લાથી માંડીને પહેલા સુધી તેઓનું વેતન આપ.

૬ અને જેઓને તેણે આસરે અગીઆરમી હોરાએ રાખ્યા હતા, તેઓ ન્યાયે આવ્યા ત્યારે તેઓને એક એક દીનાર મળ્યો. ૧૦ પણ જેઓ પહેલા આવ્યા હતા, તેઓ એકું ધારતા હતા કે અમને વધારે મળશે; પણ તેઓને પણ એક એક દીનાર મળ્યો. ૧૧ ત્યારે તે લઈને તેઓએ ધરધણીની વિરુદ્ધ કચકચ કરી, ૧૨ ને કહ્યું, કે આ પાછલાઓએ માત્ર એક જ કલાક કામ કર્યું છે, અને તે તેઓને અમ આખા દિવસનો ખોળે તથા લૂ સહન કરનારાઓની બરાબર ગણ્યા છે. ૧૩ પણ તેણે તેઓમાંના એકને ઉત્તર દીધો, કે મિત્ર, હું તારો કરો અન્યાય નથી કરતો; શું તે મારી સાથે એક દીનાર પરકથો નહોતો? ૧૪ તારું લઈને ચાલ્યો જ; જેટલું તને તેટલું આ છેલ્લાને પણ આપવાની મારી મરજી છે. ૧૫ જે માફ છે તે મારી મરજી પ્રમાણે વાપરવાનો શું મને હક નથી? અથવા હું સારો છું, માટે તારી આંખ ભૂંડી છે શું? ૧૬ એમ જેઓ છેલ્લા તેઓ પહેલા, અને જેઓ પહેલા તેઓ છેલ્લા થશે.

૧૭ અને ઈસુએ યરૂશાલેમ જતાં, રસ્તે બાર શિષ્યોને એકાંતમાં લઈ જઈને તેઓને કહ્યું, કે ૧૮ જુઓ, આપણે યરૂશાલેમ જઈએ છીએ; અને માણસનો દીકરો મુખ્ય યાજ્ઞકોને તથા શાસ્ત્રીઓને વવાધીન કરાશે; અને તેઓ તેના પર મરણદંડ દરાવશે; ૧૯ અને ઠૂમસકરી કરવાને તથા ડોરડા મારવાને, તથા વધસ્તંભે જડવાને તેઓ તેને વિદેશીઓને સોંપી દેશે; અને ત્રીજે દહાડે તે પાછો ઉઠાડાશે.

૨૦ ત્યારે જખદીના દીકરાઓની માથે પોતાના દીકરાઓની સાથે તેની પાસે આવીને તથા પગે લાગીને તેની કને કંઈ માગ્યું. ૨૧ અને તેણે તેને કહ્યું, કે તું શું માગે છે? તે તેને કહે છે, કે આ મારા બે દીકરા તારા રાત્ર્યમાં, એક તારે જમણે હાથે ને બીજા તારે ડાબે હાથે બેસે, એવી આજ્ઞા તું કર. ૨૨ પણ ઈસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો, કે તમે જે માગો છો તે તમે સમજતાં નથી; જે પ્યાલું હું પીવાનો છું તે તમે પીઈ શકો છો? તેઓ તેને કહે છે, અમે પીઈ શકીએ છીએ. ૨૩ તે તેઓને કહે છે, કે તમે માફ પ્યાલું પીશો ખરા; પણ જેઓને સાફ મારા બાપે સિદ્ધ કરેલું છે તેઓના વગર બીજાઓને મારે જમણે હાથે ને ડાબે હાથે બેસવા દેવું એ માફ નથી. ૨૪ અને હશે એ સાંભળ્યું ત્યારે તેઓ એ બંને લાઈ પર શુરસે થયા.

૨૫ પણ ઈસુએ તેઓને પાસે તેડીને કહ્યું, કે તમે જાણો છો કે વિદેશીઓના રાજાઓ તેઓ પર ધણીપણું કરે છે, ને જેઓ મોટા છે તેઓ તેઓના પર અધિકાર ચલાવે છે. ૨૬ પણ તમારામાં એવું ન થાય; પણ તમારામાં જે કોઈ મોટો થવા ચાહે, તે તમારો સેવક થાય; ૨૭ અને જે કોઈ તમારામાં મુખ્ય થવા ચાહે, તે તમારો દાસ થાય; ૨૮ જેમ માણસનો દીકરો સેવા

કરાવવાને નહિ, પણ સેવા કરવાને, તથા ઘણા લોકની ખંડછીને સાફ પોતાનો જીવ આપવાને આવ્યો છે તેમ.

૨૬ અને તેઓ ચરેખોમાંથી નીકળતા હતા, ત્યારે લોકોને મોટો સંજુગ્ધ તેની પાછળ ચાલતો હતો. ૩૦ અને જુઓ, જે આંધળા રસ્તાની કોરે બેઠેલા હતા; અને ઇસુ પાસે થઈને જાય છે તે સાંભળીને તેઓએ ઘૂમ પાડી, કે ઓ પ્રભુ, દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કર. ૩૧ અને લોકે તેઓને ધમકાવીને કહ્યું, કે છાના રહો; પણ તેઓએ વતી ઘૂમ પાડી, કે ઓ પ્રભુ, દાઉદના દીકરા, અમારા પર દયા કર. ૩૨ ત્યારે ઇસુએ ઊભા રહીને તેઓને તેડીને કહ્યું, કે હું તમારે વારને શું કરું, એ વિષે તમારી શી ઈચ્છા છે ? ૩૩ તેઓ તેને કહે છે, કે પ્રભુ, અમારી આંખો ઊઘડી જાય. ૩૪ ત્યારે ઇસુને દયા આવી, ને તે તેઓની આંખોને અડક્યો; અને તરત તેઓ દેખતા થયા, ને તેઓ તેની પાછળ ચાલ્યા.

૨૧ અને ત્યારે તેઓ યરૂશાલેમની નજીક આવ્યા, ને જૈતુનના પહાડ પાસે બેપશગે સૂધી પહોંચ્યા, ત્યારે ઇસુએ બે શિષ્યોને મોકલીને ૨ કહ્યું, કે તમે સામા ગામમાં જાઓ, ને તેમાં પેસતાં જ બાંધેલી એક ગધેડી તથા તેની જોડે બચ્ચું દેખશો; તેઓને છોડીને મારી પાસે લાવો. ૩ અને જો કોઈ તમને કંઈ કહે તો તમારે કહેવું, કે પ્રભુને તેઓનો ખપ છે, એટલે તે તેઓને લાગેલા મોકલી દેશે. ૪ હવે આ એ માટે થયું કે પ્રબોધકે જે કહ્યું હતું તે પૂર્ણ થાય

૫ સાંધાનની દીકરીને એમ કહ્યો, કે
જો, તારો રાત તારી પાસે આવે છે,
તે નમ્ર છે, તથા ગધેડા પર, હા, ખોલા પર,
એટલે ગધેડીના વજરા પર, સવાર થઈને [આવે છે].

૬ ત્યારે શિષ્યોએ જઈને ઇસુએ તેઓને ફરમાવ્યું હતું તેમ કર્યું; ૭ અને તેઓ ગધેડીને બચ્ચા સુઢાં લાવ્યા, ને પોતાનાં લૂગડાં તેઓ પર નાખ્યાં; અને તે તેઓ પર સવાર થયો. ૮ અને લોકોમાંના ઘણાઓએ પોતાનાં લૂગડાં રસ્તામાં પાથર્યાં, ને બીજાઓએ ઝાડો પરથી ડાળીઓ કાપીને રસ્તામાં પાથરી. ૯ અને આગળ ચાલનાર તથા પાછળ આવનાર લોકે પોકાર્યું, કે દાઉદના દીકરાને હોસાના; પ્રભુને નામે જે આવે છે તે આશીર્વાદિત છે; પરમ ઊંચામાં હોસાના. ૧૦ અને ત્યારે તે યરૂશાલેમમાં આવ્યો ત્યારે તે આખા નગરે ખલળી ઉઠીને કહ્યું, કે એ કોણ છે ? ૧૧ ત્યારે લોકોએ કહ્યું, કે ઇસુ પ્રબોધક, જે ગાલીલના નાઝારેથનો, તે એ છે.

૧૨ પછી ઇસુ દેવના મંદિરમાં ગયો, ને મંદિરમાં જેઓ વેચતા તથા

ખરીફતા હતા તે સર્વને તેણે કાઢી મૂક્યા; અને નાણાવટીઓના બાજુએ, તથા કબૂતર વેચનારાઓનાં આસનો તેણે ઊઘાં વાળ્યાં. ૧૩ અને તેણે તેઓને કહ્યું, કે આજં ઘર પ્રાર્થનાનું ઘર કહેવાશે, એમ લખેલું છે; પણ તમે એને ભૂટારાઓનું કોતર કર્યું છે. ૧૪ અને આંધળા તથા લંગડા તેની પાસે મંદિરમાં આવ્યા; અને તેણે તેઓને સાજા કર્યાં. ૧૫ પણ જે અમતકારો તેણે કર્યાં, તથા જે છોકરાં મંદિરમાં મોટે ઘાટે દાઉદના દીકરાને હોમાના કહેતાં હતાં, તેઓને જ્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા શાસ્ત્રીઓએ દીઠાં, ત્યારે તેઓ બહુ ગુસ્સે થયા. ૧૬ અને તેઓએ તેને કહ્યું, કે એઆ શું કહે છે, તે શું તું સાંભળે છે? ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે, કે હા, બાળકોનાં તથા ધાવાણનાં માંથી તેં રદ્દતિ સંપૂર્ણ કરાવી છે, એ શું તમે કદી નથી વાંચ્યું? ૧૭ પછી તેઓને મૂકીને નગર બહાર બેથાનીઆમાં જઈને તે ત્યાં ઊતર્યો.

૧૮ હવે સવારે નગરમાં પાછો આવતાં તે ભૂખ્યા થયો. ૧૯ અને રસ્તાની કોરે એક અંજીરીને જોઈને તે તેની પાસે ગયો, પણ તેના પર એકલાં પાતરાં વગર બીજું કંઈ ન મળવાથી તેણે તેને કહ્યું, કે હવેથી તારા પર કદી ફળ ન લાગે. અને એકદમ તે અંજીરી તુકાઈ ગઈ. ૨૦ અને એ જોઈને શિષ્યો અચરત થઈને બોલ્યા, કે અંજીરી કેવી રીતે એકદમ તુકાઈ ગઈ? ૨૧ ત્યારે ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો, કે હું તમને ખચીત કહું છું, જે તમને વિશ્વાસ હોય, ને તેમ સંદેહ ન લાવે, તે આ અંજીરીને જે થયું તે તમે કરશો એટલું જ નહિ, પણ જે તમે આ પહોંડને કહેશો, કે તું ઊંચકાઈને સનુકમાં નંખા, તેા તેમજ થશે. ૨૨ અને જે કંઈ તમે વિશ્વાસ રાખીને પ્રાર્થનામાં આગશે, તે સબળું તમે પામશે.

૨૩ પછી મંદિરમાં આવીને ને મોઘ કરતો હતો, એટલામાં મુખ્ય યાજ્ઞકોએ તથા લોકોના વડીલોએ તેની પાસે આવીને કહ્યું, કે તું કયા અધિકારથી એ કામો કરે છે? અને એ અધિકાર તને કાણે આપ્યો? ૨૪ ત્યારે ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો, કે હું પણ તમને એક સવાલ પૂછીશ, તેનો જવાબ જે તમે આપશો તેા હું કયા અધિકારથી એ કામો કરું છું, તે હું પણ તમને કહીશ. ૨૫ જે બાપિરમા યોદ્ધાન કરતો તે કયાંથી હતું? આકાશથી કે માણસોથી? ત્યારે તેઓએ માહોમાંહે વિચાર કરીને કહ્યું, જે આપણે કહીએ, કે આકાશથી; તેા તે આપણને કહેશે, કે ત્યારે તમે તેના પર કેમ વિશ્વાસ કર્યો નહિ? ૨૬ અને જે આપણે કહીએ, કે માણસોથી; તેા લોકોથી આપણે બીજીએ છીએ, કેમકે સહુ યોદ્ધાનને પ્રબોધક માને છે. ૨૭ પછી તેઓએ ઇસુને ઉત્તર દીધો, કે અમે નથી જાણતા. તેણે પણ તેઓને કહ્યું, કે હું કયા અધિકારથી એ કામો કરું છું તે હું પણ તમને નથી કહેતો. ૨૮ પણ તમે શું

મારી છે ? એક જાણને બે દીકરા હતા ; અને તેણે પહેલાની પાસે આવીને કહ્યું, કે દીકરા, તું આજ દ્રાક્ષવાદીમાં જઈને કામ કર. ૨૯ ત્યારે તેણે ઉત્તર દીધા કે હું નથી જવાનો ; તોપણ પછીથી તે પરતાઈને ગયો. ૩૦ અને બીજાની પાસે આવીને તેણે તેમજ કહ્યું. ત્યારે તેણે ઉત્તર દીધા, સાંછળ, હું જઈ છું ; તોપણ તે ગયો નહિ. ૩૧ તો તે બન્નેમાંથી કાણે આપની ઇચ્છા પ્રમાણે કર્યું ? તેઓ તેને કહે છે, કે પહેલાએ. ઇસુ તેઓને કહે છે, કે હું તમને ખચીત કહું છું, કે દાણીઓ તથા કસબણો તમારી અગાઉ દેવના રાજ્યમાં જાય છે. ૩૨ કેમકે યોહાન ન્યાયને માર્ગે તમારી પાસે આવ્યા, તોપણ તમે તેના ઉપર વિશ્વાસ નહિ કર્યો ; પણ દાણીઓએ તથા કસબણોએ તેના પર વિશ્વાસ કર્યો ; અને એ જોયા પછી પણ તમે પરતાવા કર્યો નહિ, કે તમે તેના પર વિશ્વાસ કરો.

૩૩ એક બીજું દષ્ટાંત સાંભળો. એક ઘરઘણી હતો, જેણે દ્રાક્ષવાદી રોપી, ને તેની આસપાસ વાડ કરી, ને તેમાં દ્રાક્ષકુંડ ખોદ્યા, ને ખુરજ બનાવ્યો, ને બે ટૂંતાને ને ઇન્તરે આપી, ને પરદેશ ગયો. ૩૪ અને ફળની ઋતુ પાસે આવી ત્યારે તેણે ફળ લેવા સાર પાતાના આકરોને ને બે ટૂંતાની પાસે માકલ્યા. ૩૫ ત્યારે બે ટૂંતાએ તેના આકરોને પકડીને એકને માર્યો, ને બીજાને મારી નાખ્યો, ને ત્રીજાને પત્થરે માર્યો. ૩૬ વળી તેણે પહેલા કરતાં બીજા વધારે આકરોને માકલ્યા : પણ તેઓએ તેઓને તેમજ કર્યું. ૩૭ પણ પાછળથી તેણે પાતાના દીકરાને તેઓની પાસે માકલીને કહ્યું કે તેઓ મારા દીકરાની અદ્ય રાખશે. ૩૮ પણ બે ટૂંતાએ દીકરાને જઈને માહોમાહે કહ્યું, કે એ તો વારસ છે ; ચાલો, આપણે એને મારી નાખીએ, ને એનો વારસો લઈ લઈએ. ૩૯ ત્યારે તેઓએ તેને પકડયો, ને દ્રાક્ષવાદીમાંથી બહાર કાઢીને તેને મારી નાખ્યો. ૪૦ એ માટે જ્યારે દ્રાક્ષવાદીના પાણી આવશ ત્યારે એ બે ટૂંતાને તે શું કરશે ? ૪૧ તેઓ તેને કહે છે, કે તે દુષ્ટાને ને પૂરો નાશ કરશે ; અને એવા બીજા બે ટૂંતા કે જેઓ ઋતુએ તેને ફળ પાડવાડે તેઓને દ્રાક્ષવાદી તે ઇન્તરે આપશે. ૪૨ ઇસુ તેઓને કહે છે, કે

જે પત્થરના નકાર ધર બાધનારાઓએ કર્યો,

તે જ ખૂણાનો મુખ્ય પત્થર થયો :

એ પ્રભુથી બચું ;

અને આપણી નજરમાં આશ્ચર્યકારક છે.

એ શું તમે શાસ્ત્રમાં કહી નથી પાંચું ? ૪૩ એ માટે હું તમને કહું છું, કે દેશનું રાજ્ય તમારી પાસેથી લઈ લેવાશે, ને જે પ્રજા તેનાં ફળ આપશે તેઓને અપારો. ૪૪ અને આ પત્થર પર જે કોઈ પડશે, તેના ઢુકડેઢુકડા થઈ જશે ; પણ જેના પર તે પડશે, તેનો ભૂકો તે કરી નાખશે. ૪૫ અને મુખ્ય ચાળકો તથા ફરોશીઓ તેનાં દષ્ટાંતો સાંભળીને સમજ્યા કે તે અમારા સંબંધી બોલે

છે. ૪૬ અને તેઓએ તેને પકડવાની કોશિશ કરી, પણ લોકાથી તેઓ બીધા, કેમકે લોકો તેને પ્રત્યેક માનતા હતા.

૨૨ અને ધીમુએ ફરીથી તેઓને દષ્ટાંતમાં ઉત્તર દીધા, કે ૨ આકારનું રાજ્ય એક રાજના જેવું છે, જેણે પોતાના દીકરાના લગ્નનું જમણું કર્યું. ૩ અને લગ્નમાં નહોતરેલાઓને તેડવા સાફ તેણે પોતાના ચાકરોને મોકલ્યા; પણ તેઓએ આવવા ચાલું નહિ. ૪ ફરી તેણે બીજા ચાકરોને મોકલીને કહ્યું, કે નહોતરેલાઓને કહો, જુઓ, મેં માફ જમણું તૈયાર કર્યું છે; મારા બળદ તથા પુષ્ટ જનાવરો કાપ્યાં છે, ને સઘળાં વાનાં તૈયાર છે; લગ્નમાં આવો. ૫ પણ તેઓએ એ ગણકાર્યું નહિ; અને તેઓ પોતપોતાને માર્ગે ચાલ્યા ગયા, કાંઈ તેના ખેતરમાં, ને કાંઈ તેના વેપાર પર ગયા; ૬ અને બાકીનાઓએ તેના ચાકરોને પકડ્યા, ને તેમનું અપમાન કરીને તેમને મારી નાખ્યા. ૭ એથી રાજ ગુસ્સે થયો, ને તેણે પોતાનું લશ્કર મોકલીને તે ખૂનીઓનો નાશ કર્યો, ને તેઓનું નગર બાળી નાખ્યું. ૮ પછી તે પોતાના ચાકરોને કહે છે, કે લગ્નનું જમણું તૈયાર છે ખરું, પણ નહોતરેલા યોગ્ય ન હતા. ૯ એ માટે તમે રસ્તાઓનાં નાકાં પર જાઓ, ને જેટલા તમને મળે તેટલાને લગ્નમાં બોલાવો. ૧૦ અને તે ચાકરોએ બહાર રસ્તાઓમાં જઈને લલાભૂંડા જેટલા તેઓને મળ્યા તે સર્વને એકઠા કર્યા; એટલે મેમાનાથી લગ્નની ભરતી થઈ. ૧૧ અને મેમાનોને જોવા સાફ રાજ માંહે આવ્યાં, ત્યારે તેણે ત્યાં લગ્નનો પોશાક પહેર્યા વગરના એક જાણને દીઠા. ૧૨ ત્યારે તે તેને કહે છે, કે ઓ મિત્ર, તું લગ્નનો પોશાક પહેર્યા વિના અહીં કેમ આવ્યો? અને તે આજ્ઞાવ્યાં રહ્યો. ૧૩ ત્યારે રાજએ ચાકરોને કહ્યું, કે એના હાથ પગ બાંધીને એને બહારના અધિકારમાં ફેંકી દો; ત્યાં રહવું ને હાંત પીસવું થશે. ૧૪ કેમકે તેડેલા ઘણા છે, પણ પસંદ કરેલા થોડા [છે].

૧૫ હવે તેને શી રીતે વાતમાં સપડાવીએ એ સંબંધી ફોરોશીઓએ જઈને મનસૂબો કર્યો. ૧૬ પછી તેઓએ પોતાના શિષ્યોને હોરોદીઓ સુદાં તેની પાસે મોકલીને કહેવડાવ્યું, કે ઉપદેશક, અમે જાણીએ છીએ કે તું સાચો છે, ને સાચાઈથી દેવનો માર્ગ શિખવે છે, ને તું કોઈની ઠગત નથી કરતો; કેમકે આજ્ઞાનું મોં તું નથી રાખતો. ૧૭ માટે તું શું ધારે છે? કાઈસારને કર આપવો ઉચિત છે કે નહિ? તે અમને કહે. ૧૮ પણ ધીમુએ તેઓની ભૂંડાઈ જાણીને કહ્યું, કે ઓ દોગીઓ, તમે માફ પરીક્ષણ કેમ કરો છો? ૧૯ કરવું નાણું મને દેખાડો. ત્યારે તેઓ એક દીનાર તેની પાસે લાવ્યા. ૨૦ ત્યારે તે તેઓને કહે છે, કે આ સુરત તથા લેખ કોનાં છે? ૨૧ તેઓ તેને કહે છે, કે કાઈસારનાં. ત્યારે તે તેઓને કહે છે, કે જે કાઈસારનાં તે કાઈસારને, તથા જે દેવનાં તે દેવને જાણી

આપી. ૨૨ અને એ સાંભળીને તેઓ અચરત થયા, ને તેને મૂકીને ચાલ્યા ગયા.

૨૩ તેજ હઠાડે સાદુકીઓ જેઓ કહે છે કે પુનરુત્થાન નથી, તેઓએ તેની પાસે આવવાને તેને પૂછ્યું, ૨૪ ઉપદેશક, મુસાએ કહ્યું છે, કે જો કોઈ નછોરેવા મરી નવથ, તો તેના બાઈ તેની સ્ત્રીને પરણીને પોતાના બાઈને સાફ વંશ ઉપભવે. ૨૫ તો અમારામાં સાત બાઈ હતા, ને પહેલો પરણીને મરી ગયો. અને તે નછોરેવા હોઈને પોતાના બાઈને સાફ પોતાની સ્ત્રી મૂકી ગયો. ૨૬ તે પ્રમાણે બીજો, તથા ત્રીજો, એમ સાતમા સુધી તેઓ મરી ગયા. ૨૭ અને સહુથી છેલ્લે તે સ્ત્રી પણ મરી ગઈ. ૨૮ હવે પુનરુત્થાનમાં પેલા સાતમાંથી તે કોની સ્ત્રી થશે ? કેમકે તે સહુની થઈ હતી. ૨૯ ત્યારે ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધા, કે ધર્મલેખો તથા દેવનું પરાક્રમ નહિ ભણ્યાને લીધે તમે ભૂલ ખાઓ છો. ૩૦ કેમકે પુનરુત્થાનમાં તેઓ પરાણતા નથી, ને પરણાવતા નથી, પણ આકાશમાંના ફૂતો જેવા હોય છે. ૩૧ પણ મૂએલાંના પુનરુત્થાન સંબંધી, કેવે જે તમને કહ્યું તે શું તમે નથી વાંચ્યું, ૩૨ કે હું ઈબ્રાહીમનો દેવ તથા ઈરહાકનો દેવ તથા યાફૂબનો દેવ છું ? તે મૂએલાંના દેવ નથી, પણ જીવતાં છે. ૩૩ ત્યારે લોકો એ સાંભળીને તેના બેાધથી અચરત થયા.

૩૪ પણ ત્યારે ફરેશીઓએ સાંભળ્યું કે તેણે સાદુકીઓનાં મોં બંધ કર્યાં ત્યારે તેઓ એકઠા થયા. ૩૫ અને તેઓમાંથી એક પંડિતે તેનું પરીક્ષણ કરવા સાફ તેને પૂછ્યું, કે ૩૬ આ ઉપદેશક, નિયમશાસ્ત્રમાં સહુથી મોટી આજ્ઞા કયી છે ? ૩૭ ત્યારે તેણે તેને કહ્યું, કે પ્રભુ તારા દેવ પર તું તારા પૂરા હૃદયથી, ને તારા પૂરા જીવથી, ને તારા પૂરા મનથી પ્રીતિ કર. ૩૮ પહેલી ને મોટી આજ્ઞા એ છે. ૩૯ અને બીજી આજ્ઞા એના જેવી જ છે, એટલે જેવી પોતા પર તેવી પોતાના પડોસી પર તું પ્રીતિ કર. ૪૦ આ બે આજ્ઞા આખા નિયમશાસ્ત્ર તથા પ્રબોધકોનો પાંચો છે.

૪૧ હવે ફરેશીઓ એકઠા મળેલા હતા, ત્યારે ઇસુએ તેઓને એવું પૂછ્યું, કે ૪૨ મસાહ સંબંધી તમે શુ ધારો છો ? તે કોનો દીકરો છે ? તેઓ તેને કહે છે, કે દાઉદનો. ૪૩ તે તેઓને કહે છે, તો આત્મા વડે દાઉદ તેને પ્રભુ કેમ કહે છે ? ૪૪ [જેમકે]

પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું કે

તારા શત્રુઓને હું તારું પાયાસન કરું

ત્યાં સુધી તું મારે જમણે હાથે બેસ.

૪૫ હવે જો દાઉદ તેને પ્રભુ કહે છે. તો તે શી રીતે તેનો દીકરો કહેવાય ? ૪૬ અને એક પણ શબ્દનો ઉત્તર કોઈ તેને આપી શક્યો નહિ, તેમજ તે હઠાડેથી તેને કંઈ પૂછવાને કોઈએ જાતી ચલાવી નહિ.

૨૩

ત્યાર પછી ઈશુએ લોકોને તથા પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, કે ૨ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ મુસાના વ્યાસન પર બેસે છે; ૩ માટે જે કંઈ તેઓ તમને ફરમાવે તે કરો તથા પાળો; પણ તેઓનાં કામ પ્રમાણે ન કરો; કેમકે તેઓ કહે છે ખરા, પણ કરતા નથી. ૪ કેમકે ભારે અને ઊંચકતાં મહા મુસીબત થઈ એવા બેભાન તેઓ માણસોની ખાંધા પર ચઢાવે છે; પણ તેઓ પોતે પોતાની એક આંગળી પણ તેને લગાડવા ચઢાતા નથી. ૫ અને લોકો તેઓને જુએ એવા હેતુથી તેઓ પોતાનાં સઘળાં કામ કરે છે: તેઓ પોતાનાં રમરણપત્રોને પહોળાં બનાવે છે, ને પોતાનાં લૂગડાંની કોર વધારે છે, ૬ વળી જમાગવારોમાં મુખ્ય જગાઓ, તથા સભાસ્થાનોમાં મુખ્ય આસનો, ૭ તથા ચાટામાં સલામો, તથા માણસ તેઓને રાખી કહે, એવું તેઓ ચાહે છે. ૮ પણ તમે રાખી ન કહેવાઓ; કેમકે એક જ તમારો ગુરુ છે, ને તમે સઘળા ભાઈઓ છો. ૯ અને પૃથ્વી પર તમે કોઈને તમારો આપ ન કહો; કેમકે એક જ આકાશમાં છે, તે તમારો આપ છે. ૧૦ અને તમે સ્વામી ન કહેવાઓ. કેમકે એક, જે અિસ્ત, તે તમારો સ્વામી છે. ૧૧ પણ તમારામાં જે મોટો છે તે તમારો સેવક થાય. ૧૨ અને જે કોઈ પોતાને ઊંચો કરશે, તે નીચો કરાશે; અને જે કોઈ પોતાને નીચો કરશે, તે ઊંચો કરાશે.

૧૩ અને, ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, દોંગીઓ, તમને અફસોસ છે ! કેમકે લોકોની સામે તમે આકાશનું રાજ્ય બંધ કરો છો; કેમકે તેમાં તમે પોતે પેસતા નથી, ને જેઓ પેસવા ચાહે છે તેઓને તમે પેસવા દેતા નથી. [[૧૪ ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, દોંગીઓ, તમને અફસોસ છે ! કેમકે વિધવાઓનાં ઘર તમે ખાઈ જાઓ છો, ને દોંગથી લાંબી પ્રાર્થનાઓ કરો છો; તે સાફ તમે વનો કંઈ ભોગવશો.]]

૧૫ ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા ફરોશીઓ, દોંગીઓ, તમને અફસોસ છે ! કેમકે એક શિષ્ય કરવા સાફ તમે સમુદ્ર તથા પૃથ્વી ફરી વળો છો; અને તે ધાય છે, ત્યારે તમે તેને પોતા કરતાં બમણો નરકના દીકરો બનાવો છો.

૧૬ ઓ આધિજા હોરનારાઓ, તમને અફસોસ છે ! તમે કહો છો, કે જો કોઈ મંદિરના સમ ખાય, તો તેમાં કંઈ નહિ; પણ જો કોઈ મંદિરના સોનાના સમ ખાય, તો તેથી તે બધાએલો છે. ૧૭ ઓ મૂર્ખો તથા આધિજાઓ, વિશેષ મોટું તે કયું ? સોનું, કે સોનાને પવિત્ર કરનારું મંદિર ? ૧૮ અને, જો કોઈ હોમબેદીના સમ ખાય તો તેમાં કંઈ નહિ; પણ જો કોઈ તે પરના અર્પણના સમ ખાય, તો તેથી તે બધાએલો છે. ૧૯ ઓ આધિજાઓ, વિશેષ મોટું તે કયું ? અર્પણ, કે અર્પણને પવિત્ર કરનારી હોમબેદી ? ૨૦ ઓ માટે જે કોઈ હોમબેદીના સમ ખાય છે, તે તેના તથા જે સઘળાં તેના પર છે તેના પણ

સમ ખાય છે. ૨૧ અને જે કોઈ મંદિરના સમ ખાય છે, તે તેના તથા તેમાં જે છે તેના પણ સમ ખાય છે. ૨૨ અને આકાશના સમ જે ખાય છે, તે દેવના આસનના તથા તે પર બિરાજનારના પણ સમ ખાય છે.

૨૩ ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા કુરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે ! કેમકે કૂંઠાનો તથા સૂવાનો તથા છરાનો દશમો ભાગ તમે આપો છો ; પણ નિયમ-શાસ્ત્રની મોટી વાતો, એટલે ન્યાયકરણ તથા ક્યા તથા વિદ્યાસ, તે તમે પડતાં મૂક્યાં છે ; તમારે આ કરવાં, ને એ પડતાં મૂકવાં જોઈતાં ન હતાં. ૨૪ ઓ આંધળા દારનારાઓ, તમે મચ્છરને ગાળી કાઢો છો, પણ ઊંટને ગળી ભર્યો છો.

૨૫ ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા કુરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે ! કેમકે તમે થાળીવાટકો બહારથી સાફ કરો છો, પણ તેમની માંહે જૂલમ તથા અન્યાય ભરેલા છે. ૨૬ ઓ આંધળા કુરોશી, તું પહેલાં થાળીવાટકો માંહેથી સાફ કર, કે તે બહારથી પણ સાફ થઈ જાય.

૨૭ ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા કુરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે ! કેમકે તમે પ્રબોધકો કબરો બેસા છો, જે બહારથી શોભાયમાન દેખાય છે ખરી, પણ માંહે મુઠાંના હાડકાં તથા હરેક અશુદ્ધપણ્ય ભરેલી છે. ૨૮ તેમ તમે પણ માણસોની આગળ બહારથી ન્યાયી દેખાઓ છો ખરા, પણ માંહે ઢોંગિ તથા ભૂંડાઈને ભરેલા છો.

૨૯ ઓ શાસ્ત્રીઓ તથા કુરોશીઓ, ઢોંગીઓ, તમને અફસોસ છે ! કેમકે તમે પ્રબોધકોની કબરો ખાંચો છો, ને ન્યાયીઓની કબરો શણગારો છો ; ૩૦ અને કહો છો, કે જો અમે અમારા આપઘાતોના દિવસોમાં હોત, તો તેઓની સાથે પ્રબોધકોનાં ખૂનમાં અમે ભાગિયા ન થાત. ૩૧ એથી તમે પોતા સંખ્યા સાફી આપો છો કે પ્રબોધકોને મારી નાખનારાઓના ઠીકરા તમે જ છો. ૩૨ તો તમારા આપઘાતોનું માપ ભરી દો. ૩૩ ઓ સર્પો, સાપોના ચંસ, નરકના દંડથી તમે કેવી રીતે બચશો ? ૩૪ એ માટે, જુઓ, પ્રબોધકોને તથા જ્ઞાનીઓને તથા શાસ્ત્રીઓને હું તમારી પાસે મોકલું છું ; અને તમે તેઓમાંના કેટલાઓને મારી નાખશો, ને વધતભેજ જડશો, ને તેઓમાંના કેટલાઓને તમારાં સલાહચાત્રોમાં કોરડા મારશો, ને નગરેનગર તેઓની પૂઠે લાગશો ; ૩૫ કે ન્યાયી હાબેલના લોહીથી તે ખારખીઆના ઠીકરા ભાખરીઆ, જેને મંદિરની તથા હોમવેદીની વચ્ચે તમે મારી નાખ્યો, તેના લોહી સુધી જે બધા ન્યાયીઓનું લોહી પૃથ્વી પર વહેવડાવવામાં આવ્યું છે, તે તમારા પર આવે. ૩૬ હું તમને ખચીત કહું છું કે એ બધું આ પેઢી ઉપર આવશે.

૩૭ ઓ યક્ષશલેખ, ઓ યક્ષશલેખ, પ્રબોધકોને મારી નાખનાર, ને તારી પાસે મોકલેલાઓને પત્થરે મારનાર ! જેમ મરઘી પોતાનાં બચ્ચાને પાંચે

તમે એકઠાં કરે છે, તેમ તારાં છોકરાંને એકઠાં કરવાનું મેં કેટલી વાર ચાહ્યું, પણ તમે ચાહ્યું નહિ ! ૩૮ જુઓ, તમારે સાડ તમારું ઘર ઉત્તર કંધીયું છે. ૩૯ કેમકે હું તમને કહું છું, કે જ્યાં સુધી તમે એમ નહિ કહો, કે પ્રભુને નામે જે આવે છે તે આશીર્વાદિત છે, ત્યાં સુધી હવેથી તમે એમ નહિ જ દેખશો.

૨૪

અને ઇસુ મંદિરમાંથી નીકળીને માર્ગે ચાલતો હતો, ત્યારે તેના શિષ્યો તેને મંદિરનાં આંધકામાં દેખાડવાને તેની પાસે આવ્યા. ૨ ત્યારે તેણે તેઓને ઉત્તર દીધો, કે શું તમે એ બધાં નથી દેખતા ? હું તમને ખચીત કહું છું, કે પાઠી નહિ નંખાય, એવા એક પણ પથર બાળ ઉપર અહીં રહેવા દેવાશે નહિ.

૩ પછી જૈતુનના પહાડ પર તે બેઠો હતો, તેવામાં તેના શિષ્યોએ એકાંતમાં તેની પાસે આવ્યાંને કહ્યું, કે એ બધું ક્યારે થશે ? અને તારા આવવાની તથા જગતના અંતની શી નિશાની થશે ? તે અમને કહે. ૪ ત્યારે ઇસુએ તેઓને ઉત્તર દીધો કે સાવધાન રહો, કે તમને કોઈ ભુલાવે નહિ. ૫ કેમકે હું તો ખ્રિસ્ત છું, એમ કહેતા ઘણા મારે નામે આવશે; અને તેઓ ઘણાને ભુલાવશે. ૬ અને લઠાઇઓ તથા લઠાઇઓની અફવા તમારા સાંભળવામાં આવશે; પણ જોજો, ગભરાતા ના; કેમકે એ બધું થવાની અન્યત્ર છે, પણ તેટલેથી અંત નહિ આવે. ૭ કેમકે પ્રભુ પ્રભુની વિરુદ્ધ, તથા રાજ્ય રાજ્યની વિરુદ્ધ ઊઠશે; દુકાળો તથા મરકીઓ તથા ઠંડાણે ઠંડાણે ધરતીકંપ થશે. ૮ પણ એ બધાં તો દુઃખોના આરંભ જ છે. ૯ ત્યારે તેઓ તમને વિપત્તિમાં નાખશે, ને તમને મારી નાખશે; અને મારા નામને લીધે સર્વ પ્રભુઓ તમારે દ્વેષ કરશે. ૧૦ અને તે વેળાએ ઘણા ઠોકર ખાશે, ને એકબીજાને પરદવાધીન કરાવશે, ને એકબીજા પર વેર રાખશે. ૧૧ અને જૂઠા પ્રબોધકો ઘણા ઊઠશે, ને ઘણાને ભુલાવશે. ૧૨ અને અન્યાય વધી જવાના કારણથી ઘણાખરાનો પ્રેમ ઠંડો થઈ જશે. ૧૩ પણ અંત સુધી જે કોઈ ટકશે તે જ તારણ પામશે. ૧૪ અને સર્વ પ્રભુઓને સાક્ષીરૂપ થવા સાથે રાજ્યની આ સુવાર્તા આખા જગતમાં પ્રગટ કરાશે; અને ત્યારે જ અંત આવશે.

૧૫ એ માટે ઉત્તરની અમંગળપણા[ની નિશાની] જે સંબંધી દાનીયેલ પ્રબોધકે કહેલું છે, તેને જ્યારે તમે પવિત્ર જગ્યાએ ઉભેલી જુઓ (જે વાંચે તે સમજે), ૧૬ ત્યારે જેઓ ચહુદાહમાં હોય તેઓ પહાડો પર નાસી જાય; ૧૭ બાબા પર જે હોય તે પોતાના ઘરમાંના સામાન લેવાને ન ઊતરે; ૧૮ અને ખેતરમાં જે હોય તે પોતાનું જગુરું લેવાને પાછો ન ફરે. ૧૯ અને તે દિવસોમાં જેઓ ગર્ભવતી હોય તથા જેઓ ધવડાવતી હોય, તેઓને અફસોસ છે ! ૨૦ પણ તમારું નાસવું શીઆળામાં કે વિશ્રામવારે ન થાય, તે માટે તમે પ્રાર્થના કરો. ૨૧ કેમકે તે વેળા એવી મોટી વિપત્તિ આવી પડશે

કે તેના જેવી જગતના આરંભથી તે હમણાં સુધી થઈ નથી, ને કદી થશે પણ નહિ. ૨૨ અને જો તે દહાડા એાછા કરવામાં ન આવત તો કોઈ પણ માણસ અચ્છી ન શકત : પણ પસંદ કરેલાઓની ખાતર તે દહાડા એાછા કરાશે. ૨૩ ત્યારે જો કોઈ તમને કહે, કે જુઓ, ધ્રિરત અહીં અથવા ત્યાં છે, તો તમે માનતા ના; ૨૪ કેમકે જૂઠા ધ્રિરત તથા જૂઠા પ્રેમાધકા ઊઠશે, ને એવા મોટા ચમત્કાર તથા અદ્ભુત કૃત્યો કરી દેખાડશે કે જો બની શકે તો પસંદ કરેલાઓને પણ તેઓ ભુલાવશે. ૨૫ જુઓ, મેં અગાઉથી તમને કહ્યું છે. ૨૬ એ માટે જો તેઓ તમને કહે, કે જુઓ, તે રાતમાં છે, તો બહાર ન જતા : જુઓ, તે આરડી-ઓમાં છે, તો ન માનતા. ૨૭ કેમકે જેમ વિજળી પૂર્વશી નીકળીને પશ્ચિમ સુધી ચમકે છે, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું થશે. ૨૮ ત્યાં મહત્ હોય, ત્યાં ઝીંઘા એકાં થશે.

૨૯ અને તે દહાડાઓની વિપત્તિ પામી, સુરજ તરત અધકારરૂપ થઈ જશે, ને અંદર પોતાનું અજવાળું નહિ માર્પે. ને આકાશથી તારા ખરશે, ને આકાશનાં પરાક્રમે હાવાપાશે. ૩૦ અને ત્યારે માણસના દીકરાની નિશાની આકાશમાં દેખાશે; અને ત્યાં પૃથ્વી પરનાં સઘળાં કુળો શોક કરશે, ને માણસના દીકરાને પરાક્રમ તથા મોટા મહિમા સહિત તેઓ આકાશના મેલ પર આવતો દેખશે. ૩૧ અને રણશિંગડાના મોટા અવાજ સહિત ને પોતાના જ્ઞાને મોકલશે, ને તેઓ ચારે દિશામાંથી, આકાશના એક દેડાથી ને બીજા દેડા સુધી, તેના પસંદ કરેલાઓને એકલા કરશે.

૩૨ હવે અંજીરી પરથી તેનું દષ્ટાંત શીખો. ત્યારે તેની રાણી કુમળી થઈ હોય છે, ને પાંદડાં ફૂટવા માંડે છે, ત્યારે તમે જાણો છો કે ડિનાંગા પાસે આવ્યો છે. ૩૩ એમજ ત્યારે તમે પણ ને બધાં થતાં જુઓ, ત્યારે તમારે જાણવું કે તે પાસે એટલે આરણ્ય આગળ જ છે. ૩૪ હું તમને ખતીત કરું છું, કે એ બધાં પૂરાં નહિ થશે ત્યા સુધી આ પેઢી ગુજરી નહિ જશે. ૩૫ આકાશ તથા પૃથ્વી જતાં રહેશે. પાગ્ર મારી વાતો જતી રહેશે નહિ. ૩૬ પણ તે દહાડા તથા તે ઘડી સંબંધી આપ વગર કોઈ પણ જાણતો નથી, આકાશના દૂતો નહિ તેમજ દીકરો પણ નહિ. ૩૭ અને જેમ ગુહના સમયમા થયું, તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે. ૩૮ કેમકે જેમ જલપ્રલયની અગાઉ ગુહ વહાણમાં અઢી બેઠો ત્યાં સુધી તેઓ ખાતાપીતા, ને પરણતાપરણવતા હતા, ૩૯ અને જલપ્રલય આવતીને સહુને તાણી લઈ ગયો ત્યાં સુધી તેઓ ન સમજ્યા; તેમજ માણસના દીકરાનું આવવું પણ થશે. ૪૦ તે વખતે ખેતરમાં બે માણસ હશે; એક લેવાશે ને બીજા પડતો મૂકાશે. ૪૧ બે સ્ત્રીઓ ઘંડીએ દળતી હશે; એક લેવાશે ને બીજી પડતી મૂકાશે. ૪૨ માટે જાગતા રહો, કેમકે તમે જાણતા નથી કે કયે દિવસે તમારો પ્રભુ આવશે.

૪૩ પણ એ જાણો કે ચાર કચે પહોરે આવશે એ જો ધરધણી જાણતો હોત, તો તે જાણતો રહેત, ને પોતાના ધરમાં તેને ખાતર પાડવા ન દેત. ૪૪ એ માટે તમે પણ તૈયાર રહો; કેમકે જે ઘડીએ તમે ધારતા નથી તેજ ઘડીએ માણસનો દીકરો આવશે. ૪૫ તો જે ચાકરને તેના ધણીએ પોતાના ધરનાં વખતસર ખાવાનું આપવા સાડ પોતાના ધરનો કારભારી હરાવ્યો છે, તેવા વિશ્વાસુ તથા યુદ્ધિમાન ચાકર કોણ છે? ૪૬ જે ચાકરને તેના ધણી આવીને એમ કરતો દેખે, તેને ધન્ય છે. ૪૭ હું તમને અચીત કહું છું, કે તે તેને પોતાની બધી સંપત્તિનો કારભારી હરાવશે. ૪૮ પણ જે કોઈ ભૂડો ચાકર પોતાના મનમાં કહે, કે મારા ધણીને આવતાં વાર છે; ૪૯ અને બીજા ચાકરોને તે મારવા તથા છાકરાઓની સાથે ખાવાપીવા લાગે; ૫૦ તો જે હઠાડે તે તેની વાટ જોતો નથી, ને જે ઘડી તે જાણતો નથી, તેવે વખતે તે ચાકરનો ધણી આવશે, ૫૧ ને તે તેને કાપી નાખશે, ને તેના લાગ દોંગીઓની સાથે હરાવશે; ત્યાં રહવું ને દાંત પીસવું થશે.

૨૫

તો આકાશના રાજ્યને દશ કુમારિકાઓની ઉપમા અપાશે, કે જેઓ પોતપોતાની મશાલો લઈને વરને મળવા સાડ બહાર નીકળી. ૨ અને તેઓમાંની પાંચ મૂર્ખ હતી, ને પાંચ યુદ્ધિમાન હતી. ૩ કેમકે મૂર્ખાઓએ પોતાની મશાલો લીધી ખરી, પણ તેઓએ સાથે તેલ લીધું નહિ. ૪ પણ યુદ્ધિવંતીઓએ પોતાની મશાલો સાથે પોતાની કુખીમાં તેલ લીધું. ૫ અને વરને આવતાં વાર લાગી, એટલામાં તેઓ સર્વ ઝોકાં ખાઈને લીધી ગઈ. ૬ અને મધરાતે બૂમ પડી, કે બુજો, વર આવ્યો! તેને મળવાને નીકળો. ૭ ત્યારે તે સર્વ કુમારિકાઓએ લીડીને પોતપોતાની મશાલો તૈયાર કરી. ૮ અને મૂર્ખાઓએ યુદ્ધિવંતીઓને કહ્યું, કે તમારા તેલમાંથી અમને આપો; કેમકે અમારી મશાલો હોલવાઈ જાય છે. ૯ પણ યુદ્ધિવંતીઓએ ઉત્તર દીધો, કે કદાચ અમને તથા તમને પૂરું નહિ પડે; માટે તમે વેચનારાઓની પાસે જઈને પોતપોતાને સાડ વેચાતું લો. ૧૦ અને તેઓ વેચાતું લેવા ગઈ એટલામાં વર આવી પહોંચ્યો; અને જેઓ તૈયાર હતી તેઓ તેની જોડે લગ્નજમાણમાં ગઈ; અને બારણું બંધ કરવામાં આવ્યું. ૧૧ પછી તે બીજી કુમારિકાઓએ આવીને કહ્યું, કે આ સ્વામી, સ્વામી, અમારે સાડ ઉઘાડ. ૧૨ પણ તેણે ઉત્તર દીધો, હું તમને અચીત કહું છું કે હું તમને ઓળખતો નથી. ૧૩ માટે તમે જાણતા રહો, કેમકે તે હઠાડો અથવા તે ઘડી તમે જાણતા નથી.

૧૪ કેમકે [તેનું આવડું] એક માણસના જેવું છે, જેણે પરદેશ જતી વખતે પોતાના ચાકરોને બોલાવીને પોતાની સંપત્તિ તેઓને સોંપી. ૧૫ એકને તેણે પાંચ તાલંત, ને બીજાને બે, ને ત્રીજાને એક, એમ હરેકને પોતપોતાની શક્તિ પ્રમાણે આપ્યું; અને તે પરદેશ ગયો. ૧૬ પછી જેને પાંચ તાલંત મળ્યા હતા,

તે તરત જઈને વેપાર કરીને તે વડે બીજા પાંચ તાલંત કરાવે. ૧૭ તેમજ જેને બે, તે પણ બીજા બે કરાવે. ૧૮ પણ જેને એક તાલંત મળ્યા હતા તેણે જઈને જમીનમાં ખોદીને પોતાના ધણીનું નાણું દાટી મૂક્યું. ૧૯ અને લાંબી મુદત પછી તે ચાકરોને ધણી આવે છે, ને તેઓ પાસેથી હિસાબ લે છે. ૨૦ ત્યારે જેને પાંચ તાલંત મળ્યા હતા તે બીજા પાંચ તાલંત પણ લેતો આવ્યો, ને કહ્યું, કે પ્રભુ, તેં મને પાંચ તાલંત સોંપ્યા હતા. જો, હું તે ઉપરાંત બીજા પાંચ તાલંત કરાવ્યા છું. ૨૧ ત્યારે તેના પ્રભુએ તેને કહ્યું, કે શાખાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસ માલૂમ પડ્યો છે; હું તને ઘણા પર ઠરાવીશ; તું તારા પ્રભુના આનંદમાં પેસ. ૨૨ અને જેને બે તાલંત મળ્યા હતા, તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું, કે પ્રભુ, તેં મને બે તાલંત સોંપ્યા હતા; જો, હું તે ઉપરાંત બીજા બે તાલંત કરાવ્યા છું. ૨૩ તેના પ્રભુએ તેને કહ્યું, કે શાખાશ, સારા તથા વિશ્વાસુ ચાકર, તું થોડામાં વિશ્વાસ માલૂમ પડ્યો છે; હું તને ઘણા પર ઠરાવીશ; તું તારા પ્રભુના આનંદમાં પેસ. ૨૪ પછી જેને એક તાલંત મળ્યા હતા, તેણે પણ પાસે આવીને કહ્યું, કે પ્રભુ, જ્યાં તેં નથી વાળ્યું ત્યાંથી તું કાપનાર, ને જ્યાં તેં નથી વેચ્યું ત્યાંથી તું એકદં કરનાર જો, એવા કરડો માગસ મેં તને જાણ્યો; ૨૫ માટે હું બીરો, ને જઈને તારો તાલંત મેં બાલ્યમાં દાટી મૂક્યા, જો, તને તારું પહોંચ્યું છે. ૨૬ અને તેના પ્રભુએ તેને ડિગર ફોડી, કે ચારે બાંધ તથા આજસુ ચાકર, જ્યાં મેં નથી વાળ્યું ત્યાંથી હું કાપું છું, ને જ્યાં મેં નથી વેચ્યું ત્યાંથી હું એકદં કરું છું, એમ તું જાણતા હો. ૨૭ તો તારે માટે નાણું શાહુકારોને આપડું બેઠતું હતું, કે હું આજું ત્યાર મને બાજ સહ્યા માટે મળત ૨૮ એ માટે એની પાસેથી તાલંત લઈને જેની પાસે દસ તાલંત છે તેને તે આપ્યો. ૨૯ કેમકે જેની પાસે છે તે દરમિયાન અપાશે, ને તેને ઘણું થશે. પણ જેની પાસે નથી, તેની પાસે જે છે તે પણ તેની પાસેથી લઈ લેવામાં આવશે. ૩૦ અને તે નકામા ચાકરને બહારના ચાકરમાં કાઢી મૂકે. ત્યાં સુધી ને ૧૧ પીરમુ થશે.

૩૧ પણ જ્યારે માણસના દીકરા પોતાના મહિમામાં સવ પવિત્ર દૂતો મુદ્દા આવશે, ત્યારે તે પોતાના મહિમાના સંજ્ઞાસન પર બસશે. ૩૨ અને સર્વ દેશનાલિયાં તેની આગળ એકઠી કરાશે; અને જેમ પેદાશાગક યેટાને બડરાથી જુદાં પાડે છે, તેમ તે તેઓને એકબીજાથી જુદી પાડશે. ૩૩ અને યેટાને તે પોતાને જમણે હાથે, પણ બકરાને હાથે હાથે સાંપશે. ૩૪ ત્યારે સજા પોતાની જમણી તરફનાઓને કહેશે, કે મારા આપના આરોગ્યવાદિતા, આવો, જે સજા જગતના પાંચા નાખ્યા અગાઉ તમારે સાફ તૈયાર કરેલું છે તેનો વારસો લો. ૩૫ કેમકે હું ભૂખ્યો હતો, ત્યારે તમે મને ખવડાવ્યું; હું તરસ્યા હતો, ત્યારે તમે મને [પાણી] પાવું, હું પારંગો હતો, ત્યારે તમે મને પરોળો

રાખ્યો; ૩૬ હું નાગો હતો, ત્યારે તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં, હું મોઢો હતો, ત્યારે તમે મને જોવા આવ્યા; ૩૭ કેદમાં હતો, ત્યારે તમે મારી ખખર લીધી. ૩૮ ત્યારે ન્યાયીઓ તેને ઉત્તર દેશે, કે પ્રભુ, મ્યારે અમે તને ભૂખ્યા દેખીને ખવડાવ્યું, અથવા તરસ્યા દેખીને [પાણી] પા્યું? ૩૯ અને ક્યારે અમે તને પારકો દેખીને પસોળા રાખ્યો, અથવા નાગો દેખીને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં? ૪૦ અને ક્યારે અમે તને મોઢો અથવા કેદમાં જોઈને તારી ખખર લીધી? ૪૧ ત્યારે રાજા તેઓને ઉત્તર દેશે, હું તમને ખચીત કહું છું, કે આ મારા ભાઈઓમાંના બહુ નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કંઈ એટલે તે મને કહ્યું. ૪૨ પછી દાખી તરફનાઓને પણ તે કહેશે, કે આ સાક્ષિઓ, જે સાર્વકાલિક અમિ રાજાના તથા તેના દૂતોને સાથે તયાર કરેલા છે, તેમા તમે મારી આગળથી જાઓ. ૪૩ કેમકે હું, ભૂખ્યા હતાં, પણ તમે મને ખવડાવ્યું નહિ, હું તરસ્યા હતાં, પણ તમે મને [પાણી] પા્યું નહિ, ૪૪ પારકો હતો, પણ તમે મને પસોળા નાખ્યા નહિ નાગો હતો, પણ તમે મને વસ્ત્ર પહેરાવ્યાં નહિ, મોઢો તથા કેદમાં હતો, પણ તમે મારી ખખર લીધી નહિ. ૪૫ ત્યારે તેઓ પણ તેને ઉત્તર દેશે, કે પ્રભુ, ક્યારે અમે તને ભૂખ્યા, કે તરસ્યા, કે પારકો, કે નાગો, કે મોઢો, કે કેદમાં દેખીને તારી મવા નહિ કરી? ૪૬ ત્યારે તે તેઓને ઉત્તર દેશે, હું તમને ખચીત કહું છું, કે આ બધાં નાનાઓમાંથી એકને તમે તે કંઈ નહિ, એટલે તે મને કંઈ નહિ. ૪૭ અને તમા સાર્વકાલિક શાસનમા જશે, પણ ન્યાયીઓ સાર્વકાલિક જીવનમા [જશે].

૨૬

અને ઇસુએ એ સર્વ વાતો પૂરી કરી ત્યારે એમ થયું કે તેણે પોતાના શિષ્યોને કહ્યું, ૨ તમે નાગો છો કે બહાડા પછી પાગમા પર્વ છે; અને માગસનો દીકરો વધરનભે જડાવા સાથે પરવાધાન કરાય છે. ૩ ત્યારે મુખ્ય યાજ્ઞકો તથા લોકોના વહીલો કાયાફા નામે પ્રમુખ યાજ્ઞકની કચેરીમા એકઠા થયા: ૪ અને ઇસુને કપડથી પકડીને મારી નાખવા માટે તેઓએ મનમુખો કર્યો. ૫ પણ તેઓએ કહ્યું, કે પર્વમાં નહિ, રખેને લોકોમા ગડબડ થાય.

૬ અને ઇસુ બેથાનીઆમા સીમોન કોઠિયાના નામમાં હતો, ૭ ત્યારે અતિ મૂલ્યવાન અત્તરની સંગમરમરની ૮૦૫ની લઈને એક સ્ત્રી તેની પાસે આવી, ને તે જમવા બેઠો હતો ત્યારે તેના માથા પર તેણે તે રેડ્યું. ૮ પણ તેના શિષ્યોએ તે દીકું ત્યારે તેઓએ ગુસ્સે થઈને કહ્યું, કે એ નુકસાન શા માટે? ૯ કેમકે એ અત્તર ઘણું મૂલ્યે વેચાત, ને હરિદ્રીઓને અપાત. ૧૦ ત્યારે ઇસુએ એ બાણીને તેઓને કહ્યું, કે એ સ્ત્રીને તમે કેમ સતાવો છો? કેમકે એણે તો મારા પ્રત્યે ઉત્તમ કામ કર્યું છે. ૧૧ કેમકે હરિદ્રીઓ સદા તમારી સાથે છે, પણ હું સદા તમારી સાથે નથી. ૧૨ તેણે એ અત્તર મારા શરીર

પર રેડયું એ તો મારા દટાવાની તૈયારીને સાફ તેણે કયું. ૧૩ હું તમને ખચીત કહું છું, આખા ૮ નમાં જ્યાંકહીં આ સુવાર્તા પ્રસિદ્ધ કરાશે ત્યાં એણે જે કયું છે તે પણ એની ૫ ત્રીસને અર્થે કહેવામાં આવશે.

૧૪ ત્યારે ચહુદાહ ધરકમીઆત નામે તે બારમાંના એકે મુખ્ય ચાલકાની પાસે જઈને ૧૫ કહ્યું, કે હું તેને તમારે સ્વાધીન કરું તો તમે મને શું આપવા રાજી છો? અતે તેઓએ તેને ત્રીસ રૂપિયા તોળી આપ્યા. ૧૬ અને ત્યારથી તેણે તેને પરસ્વાધીન કરવાના લાગ શોધ્યા કર્યા.

૧૭ અને બેખમીર રોટલીના [પર્વને] પહેલે દહાડે શિષ્યોએ જમીની પાસે આવીને કહ્યું, કે તારે વાસ્તે પારખા ખાવાની અમે કયા તૈયારી કરીએ? તારી શી રીત છે? ૧૮ ત્યારે તેણે કહ્યું, કે નગરમાં ફટાણાની પાસે જઈને તેને કહે, નિર્મોશક કા જે, કે મારો નમન પાસે આવ્યો છે, હું મારા શિષ્યો સહી તારે ૧૦ તાળા પાળવાના છું. ૧૯ અને ઈસુએ જેમ શિષ્યોને આજ્ઞા આપી હતી, તેમ તેઓએ મ કયું, ને પારખા તૈયાર કર્યું. ૨૦ અને સાંજ પડી ત્યારે બાર શિષ્યોની સાથે ન જમવા પડે. ૨૧ અને તેઓ જમતા હતા ત્યારે તેણે તેઓને કહ્યું હું તમને ખચીત કહું છું, કે તમારામાંના એક મને પરસ્વાધીન કરશે. ૨૨ ત્યારે તેઓ ઘણા શોકાવર થયા, ને તેઓમાંના હરેકે તેને પ્રગમ આપે, કે પ્રભુ, શું ત હું છું? ૨૩ અને તેણે ઉત્તર દીધો, કે જેણે મારા સાથે સાંધામાં હાથ વા વો છે તેજ મને પરસ્વાધીન કરશે. ૨૪ માણસના દીકરા નવ ધી જેમ જાંબુનું છે તેમ તે જાય છે બરો, પણ જે માણસથી માણસના દીકરા પરસ્વાધીન કરાય છે, તેને અકસોસ છે. ને તે માણસ જનમ્યો ન હોય, નો ને તેને મારે સાફ હોય. ૨૫ ત્યારે તેને પરસ્વાધીન કરનાર ચહુદાહ પૂછ્યું, કે રાખી, શું તે હું છું? ને તેને કહે છે, કે તે પોતે જ કહ્યું. ૨૬ અને તેઓ ભોજન કરતા હતા ત્યારે ઈસુએ રોટલી લઈને, તથા આશીર્વાદ મારાંને ભાગી, અને દિવાળને ને આપીને કહ્યું, કે હો, ખાઓ, એ મારું શરીર છે. ૨૭ અને તેણે ચાલો લઈને તથા સ્તુતિ કરીને તેઓને આપીને કહ્યું, કે તમે સહુ એમાનું પીઓ. ૨૮ કેમકે [[નવા]] કરારનું એ મારું લોહી છે, જે પાપોની માફીને અર્થે ઘણાંઓને સાફ પહેલવાવવામાં આવે છે. ૨૯ અને હું તમને કહું છું, કે હું મારા બાપના ગભ્યમાં તમારી સાથે નવા દ્રાક્ષરસ નહિ પીઉં, ને દહાડા મુઘી હું હવેથી ને પીનાર જ નથી.

૩૦ અને ગીત ગાયા પછી તેઓ જેતુનના પહાડ ઉપર ગયા.

૩૧ ત્યારે ઈસુ તેઓને કહે છે, કે તમે સહુ આજ રાત્રે મારા સંબંધી ઠાકર ખાશો: કેમકે એમ લાખેલું છે કે હું ઘેટાપાળકને મારીશ, ને ઘેટાનાં ઘેટાં વિખેરાઈ જશે. ૩૨ પણ મારા બાપથી મારી હું તમારી અગાઉ ગાલીલમા જઈશ. ૩૩ ત્યારે પીતરે તેને ઉત્તર દીધો, જેકે અથા તારા સંબંધી ઠાકર

ખાચ, તોપણ હું કરી ઠાકર નહિ બાઈશ. ૩૪ ઈસુએ તેને કહ્યું, હું તને ખચીત કહ્યું છું, કે આજ રાત્રે મરતો બોલ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરીશ. ૩૫ પીતર તેને કહે છે, જોકે તારી સાથે મરવું પડે તોપણ હું તારો નકાર નહિ જ કરીશ. બધા શિષ્યાએ પણ એમ જ કહ્યું.

૩૬ ત્યારે ઈસુ તેઓની સાથે ગેથસેમાને નામે એક ઠંકાણે આવે છે, ને શિષ્યોને કહે છે, કે હું પાણી જઈને પ્રાર્થના કરું ત્યાં મુઠ્ઠી તમે અહીં બેસો. ૩૭ અને પીતરને તથા જબદીના બન્ને દીકરાને સાથે લઈને પોતે શોકાતુર તથા ઉદાસ થવા લાગ્યો. ૩૮ ત્યારે તે તેઓને કહે છે, મારો જીવ મરવા જેવો થયો શોકાતુર છે; તમે અહીં રહીને મારી માથે જાગતા રહો. ૩૯ પછી તેણે થોડે આંધ્ર જઈને ઊંધે મોઢે પછીને એવી પ્રાર્થના કરી, કે ઓ મારા બાપ, જો બની શકે તો આ પ્યાલો મારાથી દૂર કર; તોપણ મારી ઈચ્છા પ્રમાણે નહિ, પણ તારી ઈચ્છા પ્રમાણે થાઓ. ૪૦ પછી શિષ્યોની પાસે તે આવે છે, ને તેઓને હિંમત દેખીને પીતરને કહે છે, શું તમે એક ઘડી પણ મારી સાથે જાગતા રહી નથી શક્તા? ૪૧ જાગતા ગયા ને પ્રાર્થના કરે, કે તમે પરીક્ષણમાં ન આવો; આત્મા તગર છે ખરો. પણ શરીર અપખળ છે. ૪૨ વળી બીજી વાર તેણે જઈને પ્રાર્થના કરી, કે ઓ મારા બાપ, જો આ પ્યાલો મારા પીંજા વગર મારી પાસેથી દૂર કરી ન શકાય તો તારી ઈચ્છા પ્રમાણે થાય. ૪૩ ત્યારે તેણે બીજી વાર આવીને તેઓને હિંમત દેતા હતા, કેમકે તેઓના આંખો [ગિંદાશી] બારે થઈ હતી. ૪૪ અને તે ફરીથી તેઓને મજીન ગંધા, ને ત્રીજી વાર તેને તેજ વાત કરેલાં તોણે પ્રાર્થના કરી. ૪૫ ત્યારે તે પોતાના શિષ્યોની પાસે આવીને તેઓને કહે છે, કે હવે ઊંધ્યા કરો, ને આરામ લો; જાઓ, તે વડી પાસે આવી છે, ને માણસોના દીકરો પાપીઓના હાથમા પરવાધીન કરાય છે. ૪૬ લોકો, આપણું જઈએ; જાઓ. અને જે પરવાધીન કરે છે તે આવી પ્રદોષ્યો છે.

૪૭ અને તે હજી બોલતા હતા, કેટલામાં જુઓ, આગમિતો એક, એટલે થહુદા, આવ્યા; અને તેની જોડે મુખ્ય ચાજોડાની તથા લોકોના વડીલોની પાસેથી ધાગા લોકો તરવારો તથા લોકોની લઈને આવ્યા. ૪૮ હવે તેને પરવાધીન કરનારે તેઓને એવી નિરાશી આપી હતી, કે હું જોને ચૂમીશ તે જ તે છે; તેને પકડી લેજો. ૪૯ અને તરત તેણે ઈસુની પાસે આવીને કહ્યું, શાબ્દી, સલામ. અને તે તેને ચૂમ્યા. ૫૦ અને ઈસુએ તેને કહ્યું, કે મિત્ર, જે કરવાને તું આવ્યો છે તે કર. ત્યારે તેઓએ પાસે આવીને ઈસુ પર હાથ નાખીને તેને પકડી લીધો. ૫૧ પછી જુઓ, ઈસુના સાથીઓમાંના એકે હાથ લાંબો કરીને પોતાની તરવાર કાઢી, ને પ્રમુખ ચાજોડાના ચાકરને મારીને તેનો કાન કાપી નાખ્યો. પર ત્યારે ઈસુ તેને કહે છે, કે તારી તરવાર તેના મ્યાનમાં

પાણી ધાલ; કેમકે જેટલા તરવાર પકડે છે તેઓ સર્વ તરવારથી નાશ પામશે. પકડે શું તું એવું? ક્યારે છે કે હું એવો શક્તિમાન નથી કે જે મારા આપની પાસે માથું; તો તે હમણાં જ ફૂટાની બાર ફેંજ કરતાં વધારે મારી પાસે નહિ મોકલી દે? પણ તો ધર્મલેખોમાં જે લખેલું છે] કે એવું થવું જ જોઈએ, તે કેવી રીતે પૂરું થશે? પણ તેજ વેળા ઈસુએ લોકોને કહ્યું, કે તમે તરવારો તથા લાકડીઓ લઈને જેમ ચાલે તેમ મને પકડવા નીકળી આવ્યા છો શું? હું રોજ મંદિરમાં બેસીને બાંધ કરતો હતો તોપણ તમે મને પકડ્યો નહોતો. પણ પણ પ્રભાવકોના લેખો પૂરા થાય માટે આ બધું થયું છે. ત્યારે બધા શિષ્યો તેને મુક્તિ નારી ગયા.

૫૭ પછી જેઓએ ઈસુને પકડ્યો હતો, તેઓ જ્યાં શાસ્ત્રીઓ તથા વકીલો એકઠા બેઠા હતા, ત્યાં કાયદા પ્રમુખ યાજ્ઞકની પાસે તેને લઈ ગયા. ૫૮ અને પીતર ફ્રન રહીને તેની પાછળ પાછળ પ્રમુખ યાજ્ઞકની કચેરી સુધી આવ્યા, ને મારે જઈને પરિવાર જેવાં ભાવદાતાની સાથે બેઠો. ૫૯ અને ઈસુને મારી નાખવાને મુખ્ય યાજ્ઞકે ત્યાં આખી ન્યાયભાગ્યે તેની વિરુદ્ધ જૂઠી શાબેલી આપી. ૬૦ અને જેટલો વાગ્યો તેટલી આપ્યા, તોપણ તે ન જઈ પણ પાછળથી જ આવ્યા. ૬૧ આવ્યા, કે આજે અમ કહ્યું, હું દેવનું મંદિર પાડી નાખવાને ત્યાં તેને ત્યાં જાણમાં પાડે આવાને સમર્પિતું. ૬૨ ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે ઊભા રહેને તેને કહ્યું, શું તું કહી શકે નથી કે તો? એઓ તારી વિરુદ્ધ જૂઠી શાબેલી આપે? ૬૩ પણ ઈસુ જાણે નહોતો. ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે તેને કહ્યું, હું તને જવાબ દેવાના અમ હવે છું, કે દેવનો દીકરો જે પ્રિયત્વ તે જ તુ જે નહિ, એ અમને કરે. ૬૪ ઈસુ તેને કહે છે, કે તું પોતા જ કહ્યું, પરંતુ હું તમને કહું છું, કે હવે પછી માનવાના દીકરાને પરાક્રમના જમાણા હોય પરંતુ તેણે તમા આજ્ઞાના મોઠા પર આજ્ઞા તમે દેખો. ૬૫ ત્યારે પ્રમુખ યાજ્ઞકે પોતાના લુગડા ઝડીને કહ્યું, કે મારે ફરિયાદ કરવી છે હવે આપણે બીજા શાબેલીમાંની રીત જરૂર છે જુઓ, તમને જુઓપણ સાબળ્યું છે. ૬૬ તમ શું ક્યારે છે? અને જેઓએ ઉત્તર દીધો, એ મરો હવે જો. ૬૭ ત્યારે તેઓએ તેના મોઢા પર શુક્રીને તેને મુક્તિ આપી, અને બીજાઓએ તેને બધાકો મારીને ૬૮ કહ્યું, કે આ પ્રિયત્વ, તમે જાણે માથો એ અમને કાઢી બતાવ.

૬૯ અને પીતર બહાર આકમાં બેઠો હતો, ત્યારે એક ઈસીએ તેની પાસે આવીને કહ્યું, કે તું પણ ગાલીલના ઈસુ જોઈ હતા. ૭૦ પણ તેણે સાફની આગળ નકાર કરીને કહ્યું, કે તું શું કહે છે તે હું જાણતો નથી. ૭૧ અને તે બહાર પરસાળમાં ગયો ત્યારે બીજાએ તેને દેખીને જેઓ ત્યાં હતા તેઓને કહ્યું, કે એ પણ ઈસુ નાઝારીની જોડે હતો. ૭૨ પણ તેણે સમ આપીને ફરીથી

નકાર કર્યો, કે તે માણસને કું આજખતો નથી. ૭૩ અને ઘોડી વાર પછી પાસે ઊભેલાઓએ આવીને પીતરને કહ્યું, કે ખરેખર તું પણ તેઓમાંના છે; કેમકે તારી બાહીથી તું આજખાઈ આવે છે. ૭૪ ત્યારે તે શાપ દેવા તથા સમ ખાવા લાગ્યો, કે કું તે માણસને આજખતો નથી. અને તરત જ મરણો બોલ્યો. ૭૫ અને જે વાત ઈસુએ પીતરને કહી હતી, કે મરણો બોલ્યા અગાઉ તું ત્રણ વાર મારો નકાર કરીશ, તે તેને યાદ આવી. અને બહાર જઈને તે બહુ રડ્યો.

૨૭

અને સવાર થઈ ત્યારે સર્વ મુખ્ય ચાળકોએ તથા લોકોના વડીલોએ ઈસુને મારી નાખવા સારૂ તેની વિરુદ્ધ મનઝૂંભા કર્યા. ૨ પછી તેઓએ તેને બાંધ્યો, ને તેને લઈ જઈને પીલાત હાથમને સોંપ્યો.

૩ ત્યાર પછી તે અપરાધી ઠરાવાયા એ જોઈને તેને પરવાધીન કરનાર ચહુદાને પશ્ચાત્તાપ થયો, ને પોણા ત્રીસ રૂપિયા મળ્ય ચાળકોની તથા વડીલોની પાસે પાછા લાવીને ૪ કહ્યું, કે નિરપનાધી લોહી પરવાધીન કર્યાથી મેં પાપ કર્યું છે. ત્યારે તેઓએ તેને કહ્યું, કે તેમાં અમારે શું ? તે તું જાણે ૫ પછી અંદિમાં રૂપિયા કેટલી હદને તે તોડે ત્યાં, અને જઈને ત્યાં ફાંસો ખાંડો. ૬ ત્યારે મુખ્ય ચાળકોએ તે રૂપિયા લઈને કહ્યું, કે એ લોહીનું મલ્લ છે, માટે બેડાનમાં એ નાખવા ડિન્ય નથી. ૭ પછી તેવાણે મનઝૂંભા કરીને પરદેશીઓને દાટવા સારૂ તેનું કુંભારનું ખેતર દેવાનું લઈ ૮ તે માટે આજ સુધી તે ખેતર લોહીનું ખેતર કહેવાય છે. ૯ ત્યારે ચિર્મચાલ પ્રાંતમાં કે જે કહ્યું હતું તે પૂરું થયું કે જેનું મલ્લ કાવવામાં આવ્યું, એટલે જેનું મલ્લ ઈસાએલપુત્રાએ ઠરાવ્યું તેના મૂલ્યના ત્રીસ રૂપિયા તે જાંઘમાં લીધા. ૧૦ અને જેમ પ્રભુએ મને હુકમ કર્યો, તેમ કુંભારના ખેતરને સારૂ તે તે આપ્યા.

૧૧ અને ઈસુ હાંકિમના આગળ હાંભો રહ્યો અને હાંકિમ તેને પૂછ્યું, કે તું તું ચહુદીઓના રાજ છે ? ત્યારે ઈસુએ તેને કહ્યું, કે તું પાતો કો, છે. ૧૨ અને મુખ્ય ચાળકોએ ત્યાં વડીલોએ તેના પર બેઠો મૂક્યા પછી તેને કંઈ ઉત્તર દીધો નહિ. ૧૩ ત્યારે પીલાત તેને કહે છે, કે તારા વિરુદ્ધ તેઓ કેટલી શાહેદી આપે છે, એ શું તું નથી સાંભળતો ? ૧૪ પણ તેણે તેને એક શબ્દના પણ ઉત્તર દીધો નહિ, જેથી હાંકિમ ધોળા અચરત થયો. ૧૫ હવે એવાં રવાજ હતો કે પર્વમાં જે એક બંદીવાનને લોકો માગે, તેને તેઓને સારૂ હાંકિમ છોડી દે. ૧૬ અને તે વખતે આરાબસ નામના તેના એક પ્રખ્યાત બંદીવાન હતો. ૧૭ તે માટે તેઓ એકઠા થયા પછી પીલાતે તેઓને કહ્યું, હું તમારે સારૂ કોને છોડી દઉં એ વિષે તમારા શી મરજી ? આરાબસને, કે ઈસુ જે અચરત કહેવાય છે તેને ? ૧૮ કેમકે તે બાણતો હતો કે તેઓએ અદેખાઈથી તેને સોંપ્યો હતો. ૧૯ અને ન્યાયાસન પર તે બેસી હતો ત્યારે તેની સ્ત્રીએ તેને કહેવડાવી.

આકલ્પ્યું, કે તે ન્યાયીને તું કંઈ કરતા ના, કેમકે આજ મને રવળમાં તેને કીધે ઘણું દુઃખ થયું છે. ૨૦ પણ મુખ્ય ચાજનાં તથા વડીલાંએ લોકને સમજાવ્યા, કે તેઓ આરાખાસને માગે, ને ઇસુને મારી નાખાવે. ૨૧ પણ હકીમે તેઓને ઉત્તર દીધા, કે તે બંધાથી હું તમારે સાક કોને છાડી દઉં, એ વિષે તમારી શી મરજ છે? અને તેઓએ કહ્યું, કે આરાખાસને. ૨૨ પીલાત તેઓને કહે છે, તો ઇસુ જે (ખરત કહેવાય છે) તેને હું શું કરું? મર્વ તેને કહે છે, કે તે વધસ્તંભે જડાય. ૨૩ ત્યારે તેણે કહ્યું, શા માટે? તો શું ભૂંડું કર્યું છે? પણ તેઓએ વધારે બમ પાડીને કહ્યું, કે 'વધસ્તંભે જડાય. ૨૪ અને પીલાતે જોયું કે માફ કેંઈ જ ચાલતું નથી, પણ ઉલટી વિશવ ગરબડ થાય છે, ત્યારે તેણે પાળી લઇને કોફીની આગળ પાતાના હાથ મેળવે કહ્યું, કે એ ન્યાયીના તોહી મંબંધી હું નિ વિ છું. તમ જાણો. ૨૫ ત્યારે મર્વે કોફીએ ઉત્તર દીધા, કે એનું લોહી અમારે માફ તમા અમાના મતાનને માગે. ૨૬ પછી તેણે તેઓને સાક આરાખાસને મારી દીધા. પણ ઇસુને તોગે ડોરડા મરાવીને વધસ્તંભે જડાવવા સાક સોંપ્યા.

૨૭ ચાર પછી પકેમના મિષાડનાં મુખને મહલમાં લઈ જઈને આખી પગાળ તેની આમપામ એકરી કરી. ૨૮ પછી તેઓએ તેનાં લુગડા ઢિતારી લઈને તેના કોમરના બળમાં પકેરાવ્યા. ૨૯ અને તેઓએ કાનાના મુગડે મુંઘીને તેના માથા પર મુક્યે ને તેના જમવા હાથમાં સોડી આપી ને તેની સામા બૂંટાગુટે મેને તેના હાથે '૨' '૫' કે એના પાદોનાં રાજ, સલામ. ૩૦ પછી તેઓ તેના ૧૨ કુકાના ન સોડી લઈને તેના માથામાં મારા. ૩૧ અને તેના હાથે કરી રમ્યા પછી તેઓએ તેના પાદો જગમાં ઢિતારી લઈને તેના જ લુગડાં તેને પહેરાવ્યા, અને વધસ્તંભે જડાવને તેઓ તેને લઈ ગયા.

૩૨ અને તેઓ બહાર જતા હતા ત્યારે રોડીનાં સંગોળાન નાન એકે જાણ તેઓને મળ્યા, તેની પાસે તેઓએ તેના વધસ્તંભે પગાળે ઢિતારી લીધા. ૩૩ અને ગલગા નામ એકે જગા, જે ખોપરીની જગા મંડવાય છે, ત્યાં તેઓ પહોંચ્યા, ૩૪ ત્યારે તેઓએ પિન ભેળેળે સિરંમ તેને ખીવાને આપ્યા. પણ આખ્યા પછી તેણે તે પીવા ના પાડી. ૩૫ અને તને વધસ્તંભે જડા. પછી તેઓએ ચિટ્ટી નાખીને તેનાં કમરમાં માફોમાફે વહેંચી દીધાં. ૩૬ પછી તેઓએ ત્યાં બેસીને તેની આંખી કરી. ૩૭ અને તેના સંબંધીનું લખેલું તહામતનામું તેના માથાની ઉપર તેઓએ લગાડ્યું, કે ઇસુ જે ચહુદીઓના રાજ તે એજ છે. ૩૮ ત્યારે તેઓએ તેની જોડે બે ચારને વધસ્તંભે જડાવ્યા, એકને તેની જમણી તરફ ને બીજાને તેની ડાબી તરફ. ૩૯ અને પાસે થઈને જનારાઓએ પોતાનાં માથાં હલાવતાં તથા તેના મસ્કરી કરતાં ૪૦ કહ્યું, કે અરે મંદિરને પાડી નાખનાર તથા તેને ગણે હહાડામાં બાંધનાર, તું પોતાને બચાવ; જો તું કેવનો

દીકરો હોય તો વધરતંબ પરથી ઊતરી આવ. ૪૧ અને તેજ રીતે મુખ્ય થાળાએ પણ શાસ્ત્રોએ તથા વડીલો સુદ્ધાં તેના ઠકા કરતાં કહ્યું, કે ૪૨ ખીલ્યાંને તેણ બચાવ્યા. પણ પોતાને તે બચાવી નથી શકતા. એ તો ઇસ્લામલના ગત છે. તે હમણા વધરતંબ પરથી ઊતરી આવે, એટલે અમે તેના પર વિશ્વાસ કરીશું. ૪૩ તે દેવ પર ભરોસા રાખે છે: જો તે તેને અહાંતો હોય તો હમાગા તે તેના ખૂંકા કરે, કેમકે તેણે કહ્યું હતું, કે હું દેવનો દીકરો છું. ૪૪ અને જે આરો તેની જોડે વધરતંબે જડાયા હતા, તેઓએ પણ એજ પ્રમાણે તેના ઠકા કર્યા.

૪૫ અને છઠું હોગથી તે નવમી હોરા મુઘી આખા દેશ પર અધકાર છવાઈ રહ્યો. ૪૬ અને આસરે નવમી હોરાએ ઇસુએ મોટે ઘાટે ભૂમ પાડી, કે એલી, એલી, લામા સાબાખ્વાની, એટલે, આ માતા દેવ, આતા દેવ, ને મને કેમ મુકી દીધા છે ? ૪૭ અને જેઓ ત્યા ગિલા હતા તખ્તમાથી ફેટલાએક એ સાબળીને કહ્યું, કે એલીયાહને તે ખાલાવે ૭ ૪૮ અને તરત તેઓ આથી એક જણે દોડીને વાગળી લઇને સિગકાધી તે બીજવી ને તાકડીની દોને બાધીને તે ચુસવાને તેને આપી ૪૯ પણ ખોલ્યાંને કહ્યું નહોતો તે આપણે જોઈએ કે એલીયાહ એને જાગવવા આવે ને નહીં. ૫૦ પછી તેના પીછા વાર મોટે ઘાટે ભૂમ પાડીને પ્રાણ મુક્યો. ૫૧ ત્યારે જુદા, મા અને પરાં વિપરી તમે સુચી દોડીને તેના બ ભાગ થઇ ગયા, ને વળી કાગે ને ખગો કાઢી ગયા, પર ને કબરો ઊધડી ગઇ. ને હાથલા સંતાના ઘણા શરીર નિહાયા. ૫૩ ને તેના પાછા ઊઠ્યા પછી તેઓ કબરોઆથી નીકળીને પવિત્ર નગરમા ગયાં, ને ઘણાંએને ફેખાયા. ૫૪ ત્યારે જમાફારે તથા તેની સાથે જે આ ઇમુની ચાકી કરતા હતા, તેઓએ ધર્મીકંપ તથા જ જે થયું, તે જોઇને બહુ ગીલીને કહ્યું, કે ખરેખર એ દેવનો દીકરો હતો. ૫૫ અને ત્યા ઘણી સ્ત્રીઓ હતી, કે જેઓ ઇમુની સેવા કરતી ગાલીલથી તેની પાછળ આવી હતી, તેઓ આંધળી જોયા કરતી હતી. ૫૬ તેઓમા માન્યમ માગદાલેણ, ને યાકુબની તથા યાસેની મા મરિયમ, તથા અબદીના દીકરાઓની મા હતી.

૫૭ અને સાજ પડી ત્યારે મુમક નામે આરીમથાઇના એક દ્રવ્યવાન માણસ, કે જે પાતે પણ ઇમુના જાણ્યે હતો, તે આવ્યો. ૫૮ તેણે ખીલાત પાસે જઇને ઘસતી લાસ માગી ત્યારે ખીલાતે તે તેને સોપવાની આજ્ઞા આપી. ૫૯ પછી યુસુફ લાસ લઇને શણના સફેદ લુગડામા તે બિંટાળી, ૬૦ અને ખરકમા ખોતવેલી પોતાની નવી કબરમા તેને મુકી. અને એક મોટો પથ્થર કબરમા મા પર ગળાવવાને તે આદ્યો ગયો. ૬૧ અને મરિયમ માગદાલેણ તથા બીજી મરિયમ ત્યાં કબરની સામે બેઠેલી હતી.

૬૨ હવે સિદ્ધિકરણને બીજે દહાડે મુખ્ય ચાન્કા તથા ફોરોશીઓએ પીલાત પાસે એકઠા થઇને ૬૩ કહ્યું, કે સાહેબ, અમને યાદ છે, કે તે ઠગ છવતો હતો ત્યારે તે કહેતો હતો, કે ત્રણ પહાડ પછી હું ઊડીશ. ૬૪ એ માટે ત્રણ દહાડા સુધી કબરને બંધવો રાખવાની આજ્ઞા કર, રખેને તેના શિષ્યો રાત્રે આવીને તેને ચારી લય, ને લોઠાને એમ કહે, કે મૂંઝલાંઆમાંથી તે ઊડ્યો છે; અને છેલ્લી ભૂલ પહેલીના કરતા માઠી થશે. ૬૫ ત્યારે પીલાતે તેઓને કહ્યું, કે આવીને તમારી પાસે છે, તમ બંધો, ને તમારાથી બંને તેઓ તેના બંધવો રખાવો. ૬૬ પછી તેઓ ગયા, ને પત્થર પર મહોર કરીને તેઓએ કબર પર બંધવો રાખ્યો, અને ચારીતારા તેમની સાથે હતા.

૨૮ અને વિશ્રામવારની આખરે, અરવાડીઆને પહેલે દહાડે પોહ કાટયા ત્યારે માર્યમ માર્ગલાલ તથા બીજા મરિયમ કબરને જોવા આવી ૨ અને જુઝા, મોટા ધરતીકંપ થયો, કેમકે પ્રભુનો ફૂત આકાશથી નિત્યો, ન ત્યા આવીને કબરના મા પત્થરી પત્થરને ગળાવીને તેના પા બેઠો. ૩ તેનું ૨૫ વિજળીના જેવું, ને તેનું લુગડું બરકના જેવું ઊભળું હતું. ૪ અને તેના ધાડવી ચાકીના મૂળ ગયા ને મરાગતોલ થઈ ગયા. ૫ ત્યારે ફૂત તે સ્ત્રીઓને કહ્યું, બીલો મા, કેમકે હું બાથું છું કે વધરનું જે જડાઅવા મિનને તમે શાંતો છો. ૬ તે આવી નથી, કેમકે તેના કથા પ્રમાણે તે ઊડ્યો છે; આંધો, ને જ્યા પ્રભુ રંગા હતા તે જગા જુઝા ૭ અને વહેલા જઈને તેના શાંતાન કહેા. ૮ મૂંઝલાંઆમાંથી તે ઊડ્યા છે. અને જુઝો, તે તમારી અગાઉ ગાવીલમા લય છે, ત્યાં તમે તેને દેખશો; જુઝો, મેં તમને કહ્યું છે. ૯ ત્યારે તેઓ બીક તથા દુખસંભિત કબરની પાસેથી પહેલી નીકળીને તેના શિષ્યોને ખામર આપવાને દોડી ગઈ. ૧૦ અને જુઝો. ઇસુએ તેઓને મળાને કહ્યું, દેશળતા. અને તેઓએ આવીને તેના પગ પકડ્યા, ને તેનું ભજન કર્યું. ૧૦ ત્યારે ઇસુ તેઓને કહે છે, બીલો મા; જુઝો, મારા ભાઈઓને કહેા, કે તેઓ ગાવીલના લય ને ત્યા તેઓ મને દેખશે.

૧૧ અને તેઓ જતી હતી, એટલામાં જુઝો, ચાકીતારાના કેટલાએક નગરમા જઈને જે જે જગ્યાં તે સંપત્તિ મુખ્ય ચાન્કાને કહી દીધું. ૧૨ ત્યારે તેઓએ તથા વડીલાએ એકઠા થઈને મનસુગા કરીને તે વિગાઈઓને ઘાગાં નાણાં આપીને ૧૩ રામભથ્થું, કે તમે એમ કહેા, ૧ અને બિનતા હતા એટલામાં તેના શિષ્યો રાત્રે આવીને તેને ચારી ગયા. ૧૪ અને બંને એ વાત હોકિનને કાને પહોંચી, તો અમ તેને રામભથ્થીને તમને બચાવી લઇશું. ૧૫ પછી તેઓએ નાણાં લીધાં, ને તેમને શિળ્યા પ્રમાણે તેઓએ કહ્યું; અને એ વાત ચાહુદીઓમાં આજ સુધી ચાલતી આવે છે.

૧૬ પણ અગિયાર શિખો ગાલીલમાં એક પહાડ પર જ્યાં ઇસુએ તેઓને [જવાનું] કહ્યું હતું, ત્યાં ગયા. ૧૭ અને તેઓએ તેને જોઈને તેણે ભજન કર્યું; પણ ફેરલાએકને સંદેહ આવ્યો. ૧૮ અને ઇસુએ ત્યાં આવીને તેઓને કહ્યું, કે આકાશમાં તથા પૃથ્વી પર સર્વ અધિકાર મને અપાયો છે. ૧૯ એ માટે તમ જોઈને સર્વ દેશનાઓને ગિણ્ય કરો; આપ તથા દીકરા તથા મિત્ર આત્માને નામે તેઓને આભિરમા આપતા જાઓ; ૨૦ મેં તમને જે જે આજ્ઞા કરી તે સર્વ પાળવાનું તેઓને શિખવતા જાઓ; અને જુઓ, જગતના અંત સુધી હું સર્વકાળ તમારી સાથે છું.

BOMBAY-Published by Miss E. Moreland, Secretary
for the B. & F. Bible Society, Amar Building,
Sir Pherozshah Mehta Road; and
Printed by R. K. Tatnis
at Shree Laxmi Narayan Press, Bombay 2.

**નીચે લખેલાં ખ્રિસ્તી ધર્મશાસ્ત્રનાં ભાષાંતર
ગૂજરાતીમાં થયાં છે, ને ઘણી સસ્તી
કિંમતે મળે છે**

						રૂ. આ. પૈ
પવિત્ર શાસ્ત્ર (Holy Bible) કપડાનું પૂઠું ...	...	...	...	...	...	૨ ૦ ૦
„ દેશી ચામડાનું મજબૂત પૂઠું ...	...	...	...	...	...	૪ ૦ ૦
„ (રેફરેન્સવાળું) કપડાનું પૂઠું ...	...	...	...	...	...	૪ ૦ ૦
„ „ દેશી ચામડાનું મજબૂત પૂઠું ...	...	...	...	...	...	૬ ૦ ૦
નવો કરાર (New Testament) કપડાનું પૂઠું ...	...	...	...	...	...	૦ ૧૨ ૦
„ „ કાચું પૂઠું ...	...	...	...	...	...	૦ ૮ ૦
માતૃની સુવાર્તા ...	...	...	...	...	...	૦ ૦ ૩
માર્કની „ ...	...	...	...	...	...	૦ ૦ ૩
લુકની „ ...	...	...	...	...	...	૦ ૦ ૩
યોહાનની „ ...	...	...	...	...	...	૦ ૦ ૩
પ્રેરિતોનાં કૃત્યો ...	...	...	...	...	...	૦ ૦ ૬

આ ચોપડીઓ ઉપર બતાવેલી કિંમતે બાઈબલ સોસાયટીની દુકાન,
અમર બિલ્ડીંગ, સર ફીરોજશાહ મેહતા રોડ, મુંબઈ, ત્યાંથી અને સુરત મિશન
પ્રેસમાંથી મળશે.

St. MATTHEW
GUJARATI
B. & F. B. S., BOMBAY
23,000/8/43.

